

ABONAMENTS

Paisos conveni postal, id. ...	18	—
Altres països, id. ...	30	—
Barcelona, mes ...	300	Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre ...	10	—
Amèrica llatina i Portugal, trimestre ...	12	—

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 180, 1.4. — TELEFON 11430
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARCELONA, 11 1.5. — TELEFON 19603

EL TEMPS

El cel està aleshores ben clar, sense núvol, excepte a la Selva i pla de Barro. La pluja amb alguna nevada, fins a les 10 hores del matí, quan s'acaba. A l'Empordà, conca de Barro i ribera de l'Ebre, i rius de la capçalera de la riera de l'Ebre, i el gruix de la capa de neu calçada arriba a 30 centímetres a Barro, 10 cm. a Anguès, 8 cm. a Balaguer i 5 cm. a l'Esperança. Ha plogut a la Cerdanya (23 litres per metre quadrat) i llueixament a Tremp i a Pallars.

CRONICA

El discurs de S. E.

En el Consell de ministres d'abans d'ahir, S. E. el President de la República donava per acabat el discurs que ha tingut l'atenció dels ministres durant tres llargues reunions del Consell. El fet no té precedents en els annals del règim democràtic representatiu. Per les escasses referències que ha estat possible obtenir-ne, el President ha abocat amb totes les gales de la seva feunditat verbal i dialectològica, les experiències d'aquests tres primers anys de vida constitucional republicana. Ha d'haver estat un espectacle ben interessant el que deuen haver ofert aquestes sessions, en les quals, els ministres, sobretot el senyor Lerroux, han d'haver fet un esforç d'atenció considerable per seguir el desenvolupament de la formidable peça oratòria. Estem segurs que l'actitud del President del Consell devia tenir un recol·liment gairebé religiós, i que en molts moments deu haver calgut en meditacions reparadores.

Es natural que tant per les proporcions com pel contingut, el curs de Dret constitucional que ha professat el President de la República davant dels ministres hagi suscitat un interès enorme en tot el còns de l'Estat espanyol; per algunes referències es coneixen certs calces de la línia presidencial; aquestes referències, basades en petites indiscrecions d'algun oient, no permeten de deduir el conjunt d'observacions que han sortit de l'habit del President, i, per tant, qualsevol comentari sobre aquestes observacions podria resultar esgarriador. Segurament per aquest motiu la censura, en aquesta matèria, ha procedit amb una severitat de la qual hem estat víctimes innocents. D'aquí a pocs dies apareixerà una versió oficial del discurs i ens permetem suposar que aleshores haurà desaparegut el risc que avui encara amenaça els comentaris. La reserva, però, no ha estat tan rigorosa perquè no se sapia que en el discurs presidencial s'han coordinat els temes de les autonomies, de les relacions de l'Església i l'Estat, del bicameralisme, del Tribunal de Garanties, dels pressupostos, del dret de propietat, del govern, de les facultats del President de la República i possiblement d'altres punts de vista resultat de les observacions personals del Cap de l'Estat. El programa és vast, tant que es pot dir que comprèn tots els aspectes de la vida política del país, i en conseqüència és un al·legat de qualitat excepcional a favor de la reforma de la Constitució. Fins aquí poden arribar els nostres comentaris. Esperem, doncs, a conèixer el text autoritzat per a poder-ne parlar amb la comoditat necessària.

Cada terra fa sa guerra, i sense por d'adulterar el contingut humà de la dita, podríem afegir-hi: fa sa guerra i sa política. Segurament que mal cap President de República democràtica representativa amb Govern responsable, no ha tingut una iniciativa tan personal com la que acaba de realitzar el senyor Alcalá Zamora; cap President de República no hauria il·lustrat els ministres de l'Estat que representa, amb tan generosa lucidesa com ho ha fet el de la República espanyola. És cert que en cap altre país els ministres es creuen obligats a un diàleg quotidià amb els informadors professionals. La política, però, a Espanya, entén així, i molt sovint la companyonia, la franquesa, tan extraordinàriament flexible la jerarquia, i les limitacions imposades per les lleis desapareixen davant dels desbordaments cordials.

Això entra en els costums espanyols i dona un accent inconfundible a la política; als ciutadans d'altres països de pràctiques més rígides potser els sorprendrà una mica la veritat comunicativa dels homes públics espanyols, però la realitat és així i cal prendre-la i conformar-s'hi tal com és. Donat aquest costum, però, no es pot negar que causi una certa estranyesa la reserva que s'ha volgut mantenir respecte al discurs del President. És clar que una dissertació tan extensa i tan plena d'interès, donada fragmentàriament pot induir a error; l'error, però, seria momentani i la rectificació immediata; per tant, les precaucions al voltant d'una exposició d'un interès tan evident, podrien motivar que algú suposés que és oportú de protegir el pensament de Sa Excel·lència amb una discreció innecessària.

El Govern és l'únic responsable i ell sabrà per què ha dilatat una quantitat de la publicació de les observacions del President; observacions que si són preloques per l'alta significació de la personalitat que les ha fetes, no són més encara perquè el xampien d'una manera imprevista les possibilitats del diàleg dintre la jerarquia.

LES CONVERSES DE ROMA

S'ha arribat a un acord entre França i Itàlia

Roma, 7. — Els senyors Laval i Mussolini celebraren ahir al matí al Palau Venècia una conferència que durà tres hores.

A pesar de la llarga durada d'aquesta entrevista, se n'annuncià una altra entre el Duce i el ministre francès en l'apart que se celebrà a l'Ambrasiada de França a honor del senyor Laval.

S'annuncià que se celebraria una conversa oficial, que probablement serà l'última, dilluns al matí.

Dimecres a la tarda els perits francesos i italians continuaren enlluint la redacció del text de les proposicions.

Des d'ara pot anunciar-se que s'ha arribat a un acord respecte a totes

les convencions projectades per a assegurar la independència política i territorial d'Austria.

França i Itàlia es comprometen a posar-se d'acord en cas que es produïxin noves amenaces contra Austria.

Les dues citades potències invitaren tots els Estats limítrofs a firmar un pacte garantint a Austria el manteniment de la seva independència política i territorial.

Romània i Polònia seran invitades més endavant a adherir-se a aquest acord.

Un altre pacte, que firmaria Austria amb els Estats limítrofs, protegiria les potències interessades contra tota ingerència estrangera que pogués afectar la seva integritat territorial.

També s'afavorirà la realització d'acords econòmics entre els Estats danubians.

(Continua a la pàgina 9, col. 3)

Per la multa de La Publicitat

Amb destinació al pagament de la multa imposada a LA PUBLICITAT hem rebut, a més a més de les ja consignades, les quantitats següents:

Santa anterior	Ptes. 275
E. Guàrdia	25
Ramon Torner	5
El General	5

Total . . . Ptes 310

Agraïm cordialment aquests donatius, que al mateix temps són mostra d'un afecte i cooperació per part dels nostres lectors, que no pot sinó enorgullir-nos.

Al cap de tres mesos justos

A les tres de la matinada de dilluns, els senyors Companys, Esteve, Gassol, Lluhi, Comorera i Mestres sortiren de l'"Uruguay" per a ésser conduïts, en autocar, a Madrid

El senyor Barrera no pogué ésser traslladat perquè segueix a la clínica

COMPANYS

ESTEVE

GASSOL

Ahí, a les tres de la matinada, foren traslladats a Madrid l'ex-President del Govern de la Generalitat de Catalunya, senyor Lluís Companys, i els ex-consellers senyors Martí Esteve, Gassol, Lluhi, Mestres i Comorera.

Per tal d'evitar aglomeració de públic i possibles incidents, s'havien pres totes les mesures perquè el trasllat fos fet amb tot sigil. El mateix oficial de guàrdia no pogué estar-se de mostrar la seva sorpresa en veure els periodistes i algunes altres persones que havien acudit al moll. S'havia portat tan en secret el trasllat, que el senyor Gil i Gil, vocal del T. G. C. que havia arribat diumenge per a comunicar al senyor Companys el seu processament, es trobà ahir — com expliquen en altre lloc — que el que fou govern de Catalunya ja feia hores que era camí de Madrid.

A la Direcció General de Seguretat, on ja havien estat rebudes indicacions del Tribunal de Garanties per tal de traslladar-los, es donaren les ordres adients i s'organitzà el trasllat.

Diumenge al matí arribaren de Madrid tres agents de la brigada social, els quals tenien ordres de presentar-se immediatament al cap superior de Policia de Barcelona. Hi anaren, en

La policia anà a la clínica on es troba el senyor Martí Barrera per tal de saber si aquest es trobava en disposició d'ésser traslladat a Madrid. Aquest detall fou el que va servir d'avis a alguns dels familiars dels consellers, i els feu pensar que el trasllat seria efectuat d'un moment a l'altre.

Davant de la Prefectura, on hi havia els autos ametralladors, fou muntat un servei especial. Els dits autos estaven tapats per tal de no cridar l'atenció. A tres quarts de dues, després d'haver estat muntat, per guàrdies d'assalt i agents de la plantilla del port, i a la banda on havien d'ésser traslladats l'ex-president i els consellers, hi foren tramesos l'autocar i els dos autos d'escorta. Per cert que l'autocar hagué de fer moltes maniobres per a poder acostar-se al moll on està ancorat l'"Uruguay".

Els agents de policia, que portaven l'ordre de trasllat, la lliuraren al cap de la base naval, el qual està encarregat de la custòdia de l'"Uruguay". Després d'haver estat acomplertes les formalitats prèvies, tots ells pujaren a bord.

Els ex-consellers ja estaven preparats per a marxar, i amb l'equipatge a punt. Hom els avisà que no po-

boïna i una grossa bufanda entorn del coll.

Els agents de policia lliuraren els detinguts al tinent de guàrdies d'assalt. Aquest ordenà als guàrdies que els escortessin. L'escorta fou molt minuciosa.

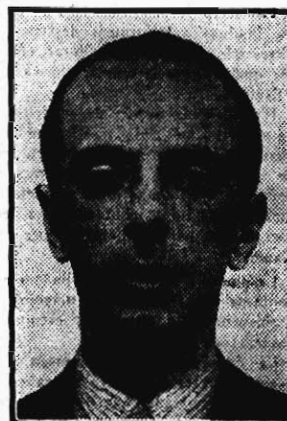
El cap de l'"apostadero", que comandava les forces que vigilaven els detinguts, baixà fins al peu del cotxe i s'acomiadà d'ells.

Tant el senyor Companys com els ex-consellers agraiïren al cap esmentat les atencions que havia tingut amb ells.

Sense dir cap paraula i enmig d'un silenci gairebé sepulcral, pujaren a l'autocar. El primer de pujar-hi va ésser el senyor Mestres. Després ho feren per aquest ordre els senyors Lluhi, Comorera, Martí Esteve, Companys i Gassol.

Els guàrdies de seguretat s'havien distribuït dins del cotxe en forma estratègica. Es disposà que els ex-consellers ocupessin els llocs del centre i que cada un d'ells anés al mig de dos guàrdies i separats l'un de l'altre per un altre.

En el primer lloc de la banda dreta hi anaven el senyor Lluhi, un guàrdia al mig i el senyor Comorera. En el segon del darrere hi anaven els senyors Martí Esteve i Mestres. Dar-

LLUHI

COMORERA

MESTRES

efecte, i allí els digueren que hi tornessin a les deu del vespre.

Coincidint amb l'arribada dels agents esmentats, arribaren igualment dos autos de la Direcció General de Seguretat conduïts per guàrdies d'assalt, els quals anaven comandats per un tinent. Amb el tren n'arribaren més. En total, uns vuit-i-un, un sargent i un tinent.

A la Prefectura de Policia es rebren de Madrid, més tard, les ordres per tal que el trasllat fos efectuat a la matinada. Amb aquest objecte fou requisat un autocar de la Hispano-Suïssa, de cent cavalls, el qual està destinat, justament, a la Direcció General de Seguretat.

Es un cotxe de 30 places; no porta número de matrícula. Hi anaven dos xofers, els quals havien de rellevar-se durant el viatge.

A les deu del vespre, tal com hem dit abans, els agents de la brigada social de Madrid i el tinent de guàrdies d'assalt rebieren ordres secrets per tal que el trasllat de l'ex-President del Govern de la Generalitat i dels ex-consellers fos efectuat a les tres de la matinada. Amb aquest objecte havien d'ésser al moll una hora abans i tenir-hi tota la punt per tal d'efectuar el trasllat en aquella hora.

Els consellers rebieren l'ordre de trasllat una hora abans de sortir de l'"Uruguay".

dien amportar-se'l, advertint-los que els serien facturats al lloc on ells anaven destinats. Solament se n'emportaren, doncs, mantés de viatge. El senyor Gassol se n'emportà un maletí petit amb roba.

Hom els donà ordre de passar a la llanxa-motora que els havia de conduir al moll. Abans de fer-ho, una altra llanxa va fer un recorregut pels voltants de l'"Uruguay". Després, els ex-consellers i el senyor Companys baixaren. Portaven abric,

El nomenament del Sr. Portet a de Governador General de Catalunya

Madrid, 7. — El decret nomenant governador general de Catalunya el senyor Portet a Valladares diu així: "De acuerdo con el Consejo de Ministros, y a propuesta de su presidente, Cengo en nombre gobernador general de Catalunya a D. Manuel Portet a Valladares, con las facultades y atribuciones que a dicho cargo confiere el artículo segundo de la ley de 2 del mes actual."

COMENTARI

La nit frenètica

La placidesa de la nit dels Reis, amb aquella joia pura i assempada, feta dels millors instints i de les més nobles intencions, ens oferia disbarbe un espectacle sedant, més remarcable, sobretot, després de les nits tumultuoses de fi d'any. I ens duia, sobretot, a la memòria, el record viu encara de l'impetu singular amb què Barcelona va acomiadar l'any 1934.

He llegit en els diaris ben informats que la nit de Cap d'Any va descorrer-se amb pau i tranquil·litat i amb l'alegria tradicional. Els diaris ben informats, però, solen tenir unes idees molt clares sobre el que passa al Sarre, a la Xina o a l'Àfrica, i una oscuració particular per a jutjar o tan sols per a explicar el que passa a Barcelona.

Aquesta nit de Cap d'Any fou una cosa estranya. Hi hagué molt poca pau, escassa tranquil·litat i una alegria rara, que ho seria tot menys tradicional. Dires que una mena de vent de folia empenyia la multitud que s'havia llançat al carrer a celebrar l'any nou. No recordo cap nit de Barcelona — parlo de les nits no polítiques — amb tanta electricitat a l'atmosfera, amb un ambient tan carregat de nervis i de violència. La gent es divertia, o cercava divertir-se amb una fúria i un estrípit que no tenen res a veure amb l'amable somriure de la Barcelona que coneixem. En una sala de ball, immensa, que s'anava guarnint, foren tres més de seixanta embotics en disposició d'anar al dispensari: una noia fou deturada nua, al mig del saló; quantitat de vidres foren trencats. En un cabaret del centre, la direcció es veié obligada a donar ordre de no despatxar més beguda, fet nou en la història de l'establiment. Rambla

Per dir-ho d'una manera més clara, posarem que la nit de Cap d'Any fou celebrada a Barcelona a l'estil nord-americà. I aquest estil, fet de violència i de brutalitat, no és el nostre.

A què ho atribuïrem? Solament els homes superiors, avetsats a flotar el misteri de la psicología de les multituds, podrien respondre. Nosaltres hem de limitar-nos a constatar el fet: Barcelona, en una nit assensada, va perdre un xic el cap, contra el seu costum. Es van despendre molts diners, i hom tenia, no sé per què, la sensació exacta que darrera aquella pluja d'abundor s'amagaven moltes preocupacions i molts poca alegria autèntica. Tot plegat oferia aquell aire estrany, fet d'angoixa i de tristesa, de l'home que es llunya a una gran disbarxa per oblidar penes fonses. Barcelona, amb el seu estrípit, volgué exorcitzar-se, per una nit, ella mateixa.

M'adona que aquest comentari intransigent se m'està convertint en un tango. I seria una llàstima que aquesta velliscada, deguda únicament a la meua pobre literatura, pogués estallar o desfogar el tema de l'article, perquè el tema és bo i digna d'anar a parar a unes millors mans.

Aquí el deixo, doncs, per si algun amic el vol recollir i convertir-lo en un article gairebé tan notable com aquells de no despatxar més beguda, fet nou en la història de l'establiment. Rambla

J. M. P.

UNA CAUSA SENSACIONAL

El procés Hauptmann-Lindbergh

L'acusat Bruno Richard Hauptmann

Betty Gowl, "nurse" del nen Lindbergh, que ha fet el viatge des d'Escòcia per a declarar davant el tribunal

ANTECEDENTS I L'ACUSAT

Mal cap procés no havia desenvolupat als Estats Units un interès tan extraordinari, tan popular diríem, com el que actualment es veu a la ciutat de Flemington amb motiu del rapte i mort del fill del famós aviador Lindbergh. L'aglomeració de curiosos és tal que ni per remei es troba una habitació disponible; els restaurants no poden donar l'abast a la concurrència; els diaris publiquen extraordinàries darreres l'altre, i el públic se'n pren de les mans frenèticament.

La vista començà el dia 2 de gener, i al banc dels acusats s'asseu un home, només: Hauptmann, contra el qual no hi ha sinó indicis, però cap prova material. Té en contra seu l'apassionament del públic, l'interès de la policia, les gestions de la qual no havien estat gaire afortunades, i les acusacions categòriques d'algunes persones, particularment les del pare de la desventurada criatura morta en circumstàncies tan patètiques. Cap d'a-

questes persones, però, no ha pogut, fins ara, presentar una prova decisiva de la culpabilitat de Hauptmann, alemany resident als Estats Units, home d'un passat tèrbol i d'un caràcter estrany.

Allò que més el compromet són les cartes referents al rescat del nen i a les tramitacions i forma de cobrar-lo. Aquest és el punt fort de l'acusació, i per tant ho és també de la defensa. És per això que l'advocat defensor ha erigit els perits callígrafs perquè responguin a les acusacions que fan autor de les cartes al seu defensat. Acusació i defensa malden per trobar nous testimonis favorables als seus punts de vista. Dissabte l'advocat de Hauptmann assegurava que abans de diuers podrien ésser acusades com a autors del fet quatre persones, dues de les quals són dones.

(Girona el full, 5. u. p.)

LLEGIU:

LES LLETRES I LES ARTS, a la pàg. 4.

EL TEATRE, amb un interviu amb Albert Pina (Premi Iglesies 1933) i EL CINEMA, a la pàg. 6.

INFORMACIÓ DE MADRID, amb la crònica del nostre corresponent, a la pàg. 7.

INFORMACIÓ D'ESTRANGER, a la pàg. 9.

ELS ESPORTS, a la pàg. 10.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA.

El diumenge esportiu

Un moment del partit Barcelona-Espanya. (Vegeu la informació a la pàgina 10.)

No cal dir que totes aquestes derivacions augmenten l'apassionament del públic, encetat per les peripècies de la vida, i sobretot per la commovedora declaració de la senyora Lindbergh.

LA NIT DEL RAPTE

Succintament reconstruïm els fets que han originat el procés i que fan convergir damunt Hauptmann, "el misteriós", els indicis que l'acusen. El dia 1 de març de 1932, la nit del fill de Lindbergh, a les deu de la nit, deixà el nen adormit al bressol. L'aviador i la seva muller passaven la vetlla llegint a la biblioteca. Al dèfora, l'oreig remorejava entre els arbres. De sobte, la senyora Lindbergh cregué sentir un soroll que li cridà l'atenció; el seu marit la tranquil·litzà; el vent havia fet petar les ventelles d'una finestra.

La casa dels Lindbergh està situada en un indret allunyat i poc freqüentat. Cap a les onze, la nurse tornà a la cambra del petit i trobà el bressol buit. Esbaldada, corré a avisar els pares. Advertida la policia, fou organitzada una batuda pels voltants, que no donà cap resultat. El raptor havia deixat al bressol un paper escrit, i al dèfora fou trobada una escala de fusta abandonada al peu d'una finestra oberta de bat a bat.

Aquests dos objectes foren els únics que podien servir de punt de partida per a les recerques, i damunt seu han estat bastides totes menes de suposicions. La redacció de l'escrit trobat al bressol fixava el rescat era obra d'un home poc cultivat, d'origen alemany, perquè les faltes d'ortografia i de situació del text anglès traïen l'origen germànic. Per exemple, escrivia "gut" per "good".

L'escala es veia que havia estat construïda expressament per al rapt. Es componia de tres trams desmuntables, i la perfecció del treball denunciava una mà experta en aquestes feines. Ara bé: Bruno és alemany i és fuster d'ofici, especialitzat en la construcció de bastides. Altrament, l'examen de la fusta de l'escala ha demostrat que el material havia sortit dels tallers de la National Lumber i C., on Bruno havia treballat, i on s'ha pogut comprovar que havia adquirit alguna partida de fusta.

L'escala s'havia trencat en realitzar el rapt, i el raptor devia haver caigut i lesionat segurament. Bruno pateix de varices a les cames, que poden ésser conseqüència de la caiguda de l'escala la nit del primer de març de 1932.

El fet de la caiguda planteja un seguit d'hipòtesis importants. En tancar el rapt, amb el petit a braç, la criatura prengué mal? (Mori a l'acta o dies després a conseqüència de la caiguda? (Arribà bona i sana a baix i fou assassinada després a sang freda? Aquests interrogants, que altrament no modifiquen gaire la penalitat de l'autor o dels autors, només poden ésser contestats satisfactoriament per la confessió dels culpables; indubtablement, però, podrien contribuir a atenuar el sentiment de repugnància que el fet odiós ha inspirat a tothom.

LA DETENCIÓ DE BRUNO ILS INDICIS ACUSADORS

La policia s'havia posat en moviment per capturar Bruno Ricard Hauptmann, al qual els indicis esmentats feien sospitar. Encara, però, se n'havien de presentar d'altres que havien de fer més vehements les sospites.

A les deu del matí d'un dia de mitjan setembre passat, un automòbil s'aturà per fer benzina a l'estació de Harlem (Nova York). Omplert el dipòsit del cotxe, el que guaiava pagà amb un cupó de deu dòllars. Aquell bitllet semblava sospitosament a l'home del dipòsit, per tal com els cupons de deu i vint dòllars foren retirats de la circulació quan Roosevelt en decretà la desaparició. A les observacions del garagista, el conductor de l'automòbil, tot arraconant-se d'espatlles, digué que a casa seva encara n'hí quedaven un centenar d'aquells bitllets.

El garagista, recelós que Bruno fos un falsificador, apuntà el número del cotxe en el bitllet, i aquell mateix dia, que era dissabte, fou enviat al banc junt amb altres bitllets. El caixa del banc — Corn Exchange Bank — s'adonà que el bitllet assenyalat era bo, però que provenia de la suma de 50.000 dòllars que Lindbergh havia pagat pel rescat del seu fill.

A LA CAPTURA DE BRUNO

Advertida la policia, l'inspector Finn, encarregat de la feina, procedí a establir la procedència del bitllet assenyalat. Trobat el rastre, es dirigí al garatge on l'home que havia venut l'escala li contà com havia anat la cosa. La pista era bona, i calia només identificar el propietari de l'automòbil i descobrir el domicili. El resultat de la recerca fou conèixer el nom de Bruno Ricard Hauptmann, domiciliat al Bronx, al carrer 22, número 1279, Nova York.

La detenció era joc de poques taules, aparentment. La casa fou vigilada, i la policia es lliçà a la persecució de l'home del bitllet assenyalat. Tot feia creure que se sentia agitat i perseguit. Calia callar. El cap de quatre dies, un assí Bruno s'avisà amb el seu cotxe d'el garatge i la policia, que el vigilava, emprégué el seu cotxe amb tres agents. Bruno portava una mala cara, i en comptes d'aturar-se a casa seva, com li havia promès, s'aturà a un què i interrompé la circulació, però a girar sense aturar-se, i al cap de pocs moments quedava

bloquejat pels tres automòbils de la policia. Li fou demanat el permís de conduir, i el tingué en regla. Al moment li fou trobat un bitllet de vint dòllars provenint del rescat de Lindbergh.

Fou doncs aleshores que la policia decidí de registrar el domicili del detingut, sense perdre temps. Bruno vivia en una casa al peu de la carretera, amb un jardí assolellat. En entrar la policia sobtadament, la muller de Bruno estava entretinguda amb el seu fill d'onze mesos. La mateixa edat de Lindbergh.

LA PERSONALITAT DE BRUNO

La policia establí els antecedents i la història del detingut. Bruno és alemany, nascut a Chemnitz (Saxònia) l'any 1899. Durant la guerra serví en una formació de metralladores, i després de la desmobilització, fou condemnat diverses vegades. Una de les condemnes li costà cinc anys de presó. En 1923 provà d'entrar als Estats Units amb documents falsos: fou reconegut i rebutjat. Finalment pogué desembarcar a Nova York barrejat amb la tripulació d'un transatlàntic, i es quedà a la ciutat com un de tants obrers estrangers que hi viuen.

Es fuster de bastides, i coneix bé l'ofici. En 1925 es casà amb una compatriota, i la seva vida no ofereix res de particular fins a l'any 1932, que s'hí observà un canvi sobtat. Deixà de treballar i es posà a jugar a la Borsa. Aquest canvi coincidí amb el pagament del rescat de Lindbergh. Bruno és alt, de complexió atlètica, de faccions regulars. Entre els veïns se'l tenia per poc enraonat. És bon caçador, juga al futbol i neda molt bé. Li agrada el misteri: tenia la casa plena d'amagatalls que ni la seva muller coneixia, ni sabia d'on sortien els diners que li donava el seu marit perquè ignorava si treballava o feia negocis. No se li coneixen amics.

ELS 13.750 DÒLLARS TROBATS

En els primers interrogatoris, en presentar-li el bitllet assenyalat provenint del rescat, digué que a casa seva en tenia d'altres, la suma dels quals representava exactament 13.750 dòllars.

Preguntat com aquells bitllets havien anat a parar a les seves mans, digué que un amic seu, un tal Isidre Fisch, abans d'anar-se'n de viatge, li havia confiat alguns objectes, i que darrerament s'havia adonat que dintre una capsa de sabates hi havia deixat uns tancos dòllars. No negava que aquells bitllets provenissin del rescat de Lindbergh; ell, però, no hi tenia res a veure.

La policia, després d'un escorcoll minuciós, en efecte, trobà els 13.750 dòllars que havia declarat Bruno.

A LA PRESÓ DEL BRONX

Mai cap pres no ha estat vigilat d'una manera tan rigorosa com Bruno. El motiu de l'emprisonament són els 13.750 dòllars provenint del rescat.

A la presó sembla que els altres reclusos l'eviten; cap d'ells no és culpable d'haver assassinat una criatura de deu mesos. Al Capone, que complex condemna al mateix penal, per expressar l'horror i la indignació que li feia el crim, s'havia ofert a trobar el culpable si li era concedida la llibertat provisional. La policia sabia que estava "molt ben relacionat", certament, però va creure més prudent declinar una oferta tan temptadora.

ISIDRE FISCH

Aquest Isidre, al qual sembla que Bruno carrega totes les culpes, ha mort, i algú assegura que ha mort emmetzinat. Isidre era un fadrí pelletaire, tuberculós. Bruno diu que li havia manllevat diners; però sembla que tothom està d'acord a sostenir que el pobre, a causa de la malaltia que el feia passar molts dies al llit, no tenia ni un centí. Més aviat la cosa va anar al revés: qui deixà diners a Isidre seria Bruno. El fet és que el pelletaire pogué traslladar-se al seu poble, a Alemanya, on morí poc temps després.

ELS TESTIMONIS

La culpabilitat de Fisch, doncs, queda tan remota i confusa que, malgrat les declaracions de Bruno, no hi creu ningú.

Totes les notes pregonades han d'ésser tramessos en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.º Les d'esports, a Barba, 11

La majoria de les declaracions, recollides en el sumari tenen caràcter de constatació; l'únic personatge interessat és el professor retirat Jelsie, de 60 anys, que després d'una entrevista per a cobrar el rescat, amb l'assenyament de Lindbergh.

Les entrevistes eren celebrades de nit al cementiri. Lindbergh havia pregat que no se'n digués res a la policia per por a represàlies. L'última vegada, Jelsie portà els 50.000 dòllars en un cotxe guiat pel mateix Lindbergh. L'automòbil es quedà a la porta, i el professor entrà al cementiri. La conversa s'establí a través d'una tanca. El segrestador pujà damunt d'una pedra grossa per a rebre els diners que Jelsie li donà per damunt de la tanca. Cal recordar que en aquell moment el nen ja era mort. Així que Lindbergh hagué esment de la tràgica hura que li havien fet, deixà que la policia treballés segons les seves iniciatives.

La persecució d'aquests bitllets pràcticament assenyalats ha costat una excursió de 120.000 quilòmetres. A començaments de setembre s'observà un augment de circulació d'aquells bitllets: les disposicions de la policia donaren per resultat el que hem dit més amunt. Fins ara han estat recobrats els 12.750 dòllars i 5.000 més: per a completar els 50.000 falta trobar els 30.150 restants.

ELS DOCUMENTS ACUSADORS

Bruno és nanté ferm que no ha sabut res dels diners amagats al garatge de casa seva fins tres setmanes abans d'ésser detingut.

Les cartes que es canviaren amb motiu de les negociacions del rescat s'han convertit en el testimoni de càrrec més temible per a Bruno; però com que, malgrat tot, no contenen cap prova material, el defensor palanquesa desesperadament per neutralitzar l'efecte que les coincidències que s'hí observen produïxen en l'esperit dels jutges i del públic. Per això les informacions telefòniques d'abans d'ahir anuncien que el defensor ha demanat un nou examen d'aquests documents pels perits, perquè si els perits no poguessin establir racionalment la identitat entre l'escriptura de les cartes i els documents autèntics de Bruno, la culpabilitat de l'acusat quedaria bon tros atenuada.

El text de les cartes acusadores és el següent. La que fou deixada al bressol el dia del rapt diu: "Tingueu a punt 25.000 dòllars en bitllets de 20, 15.000 dòllars en bitllets de 10 i 10.000 dòllars en bitllets de 5. D'ací a dos o quatre dies us direm on heu de portar els diners. Us advertim que no digueu res a la policia. El nen està bé. No responguem als tres cartes que s'han enviat fins ara." La segona és adreçada a Jelsie, i diu: "Estimat senyor: si voleu servir d'intermediari en l'afar Lindbergh seguiu les nostres instruccions. Doneu la carta adjunta al senyor Lindbergh personalment. Ella ho explica tot. No en parlem amb ningú si sabeu que els diaris o la policia han estat previnguts." Una altra diu: "Senyor Ch. Lindbergh: El vostre bebè està en seguretat, però no té medicaments. Menja cansalada amb mongetes com nosaltres. Observeu les nostres ordres, i prepareu cent mil dòllars de seguida, perquè els necessitem. Vostre B. H."

Les inicials són les de Bruno Hauptmann. Potser és una casualitat, però la coincidència és traïdora. Ara es tracta de constatar altres coincidències caligràfiques comparant l'escriptura d'aquests documents amb la lletra de Bruno que es llegeix en els permisos de conduir expedits en data aproximada als fets.

El forat aludit més amunt es refereix a una signa formada per tres rodons secants entre ells. Les dues més grans deuen ésser fetes utilitzant una moneda d'un dòlar; la més petita, amb una de deu cèntims. Al volt d'aquesta signa han estat fets molts comentaris. Hi ha qui sosté que aquest signe s'usava en algunes companyies de metralladores alemanyes durant la guerra. Si aquest extrem es comprova, serà un temible testimoni de càrrec.

LA VISTA DE LA CAUSA

Jelsie en algunes diligències del sumari tan aviat ha dit que reconeixia com que no reconeixia Hauptmann com l'home del cementiri, i aquesta mateixa inseguretat s'ha vist en altres testimonis.

La versió oficial imputa el rapt i el crim a un home sol, no a cap banda de gangsters. Aquest home — diuen — no pot ésser altre que Bruno Ricard Hauptmann.

Els defensors han dit: ja que l'acusació pretén que té proves evidents de la culpabilitat de Hauptmann, que les tregui. La veritat és que Hauptmann ha estat empresonat per assassinat sense cap prova efectiva. Tot el que diu Jelsie no té sentit. La vista començà el dia 2, i ara sembla que la causa tindrà derivacions. L'interès del públic no minva, ans al contrari, la passió que s'acumula al volt d'aquesta causa és enorme. És possible que la vista reservi sorpreses sensacionals, perquè hi ha qui sosté que les cartes han estat redactades per mans dignes, i que la presència de l'escala al peu de la finestra no significa res, perquè el raptor, amb el nen adormit per la porta i no per la finestra. Si el defensor completés el seu treball, el cas seria més clar.

FINANCES

Moviment borsari

MERCAT LLIUERE

El mercat d'especulació comença la setmana amb poc optimisme, i si bé semblava iniciar una recessió en els primers moments de la reunió del Borsí, en la segona de tany la passivitat fou tan intensa, que els canvis no aconseguiren sostenir la posició assolida amb anterioritat.

L'estat numèric que reproduïm a continuació, en el qual es detallen els canvis de la tansa de Borsa, reflecteixen la situació d'aquest sector; com es comprava, llevat d'un escàs nombre de valors, la major part d'acions cotitzen a darrera hora a nivells inferiors als límits fixats el divendres passat:

Valors	Dia 7	Tansa anterior	Alça o baixa
Nords	50'60	50'80	-0'20
Alacants	38'55	38'85	-0'30
Andalosos	12'75	12'75	—
Transversal	19'25	20'00	-0'75
Huileres	40'00	40'25	-0'25
Filipines	32'00	32'00	—
Explosius	102'00	102'65	-0'65
Colonial	26'40	26'45	-0'05
Blates	18'25	18'25	-0'00
Tramvies p.	45'00	45'75	-0'75
Aigües	108'25	109'00	-0'75
Sucres	35'00	35'75	-0'75
Chades	33'00	33'00	+0'00
Ford	179'00	178'50	+0'50
Petroli	5'55	5'50	+0'05

La tansa anterior de Transversal data del 28 del passat desembre, i del dia 3 del mes que som la que es refereix a Sucres.

BORSA AL COMPTAT

Els Deutes de l'Estat, que encara segueixen contractats pràcticament, en aquesta jornada es venen força més eficients que en jornades precedents, i ensenys molt més ben orientats en canvis que en aquelles, en particular els Interior i Exterior, algunes sèries dels quals la millora arriba als tres quarts d'enter.

Obligacions Tresoreria Generalitat, després d'una colla de dies de cotitzar per sota la paritat, en aquesta sessió assolixen els 100 enters. Els valors municipals, amb regular contractació, queden en general a posicions favorables, i, sobretot, els emissió 1912 sèrie E, 57'30 (+2'00); Elxampla 1927, 79'50 (+0'75); i Buns Reforma 1928, 61'00 (+1'00). Les Diputacions, poc actives, no obstant, però, canvis precedents. Les cedules, amb negoci moderat, en particular les Hipotecari, queden a nivells sostinguts.

El rotlle carteril sembla iniciar una revifalla, tant en la contractació, que fou la d'ahir força apreciable, com en la tendència de posicions, la qual, tot i registrar-se alguna irregularitat, en general dominen els avanços, els més importants dels quals detallen a continuació: Osea, 61'00 (+1'00); Alacants tercera hipoteca, 70'00 (+1'25); i sèrie G, 81'00 (+1'00); els Nords 6 per 100 davallen a 85'75 (-1'00). El grup de tramvies i navier, poc actius en la compra-venta, no registren oscil·lacions remarcables.

El sector d'indústries diverses, amb negoci moderat, en general presenta bona orientació, i s'observen alguns avanços entorn de mig enter. Del grup d'acions és de notar la millora de Tramvies preferents 7 per 100, 44'50 (+1'00); Foment d'Obrers, 148'00 (+1'50); i Telefònics preferents 7 per 100, 107'25 (+0'45).

Mercat de Llotja

La primera sessió de la setmana no es veié gaire activa.

Per alguns gèneres, les ofertes arribant més asfèrdes en llurs preus que no la setmana anterior, i si bé la demanda semblava revifar-se per determinats gèneres, hom creu que només arribarà per uns dies.

Nota: Per ara no és possible registrar vendes per la poca ar-

captació per part d'aquesta fabricants; per altra banda, sembla que no hi ha prou entesa pel que es refereix a les darreres disposicions. El temps, millor que ningú, farà qui ho resolgui d'una vegada.

Ordí i civada: La cotització per aquesta gènere és quelcom més ferma que no dies passats, havent-se venut ordí d'Extremadura a 30 i 30'50 pessetes segons classe d'arròs i vagó d'origen.

En civada de la mateixa procedència i iguals condicions, registrarem vendes als preus de 26 pessetes en farina llarga i a 26'50 en farina curta.

Faves i favons: Segueixen ofertes de faves entre 40 i 40'50 pessetes en vagó sortida, però de moment no hi ha qui li interressi la compra. En favons fins de Jerez, es concertà alguna cosa a 39 pessetes bord port de Bòrnia.

Erps: Si bé les ofertes continuen algunes al preu de 36'50 pessetes en vagó sortida, recollim haver-se venut algun vagó a 36 iguals condicions.

Voces: Davant la possibilitat de venda per altres indrets de la Península, els preus de les classes procedents d'Andalusia han sofert una pujada bastant respectable; s'ofereix a 37, 38 i fins a 40 pessetes bord port Màlaga. No cal dir que no hi ha possibilitat de negoci, perquè per les dificultats de negoci, els preus no han variat, i, per altra banda, sembla que s'estan fent gestions per a l'adquisició de gènere estranger i en bones condicions la qual cosa donarà molt a que no prosperi la pretensió peninsular.

Dels altres gèneres rus de nou.

L'activitat política

Anir arribà de Madrid el senyor Sbert.

Les obres del Temple Expiatori de la Sagrada Família

Com de costum en finalitzar l'any, la Junta del Temple Expiatori de la Sagrada Família publica una informació de l'estat de les obres.

La de l'any que acaba de tancar és una optimista. Hom esperava que l'any de la Sagrada Família seria una altra cosa constructiva.

La secció de paletes, fustes i altres de la part alta, acabà el punt de comunicació de les campanes centrals. A més han efectuat la col·locació de tots els materials d'estructura, elaborats per la secció de picapedrers, dirigit entelades les al·legories i assumptes de la vida de la Sagrada Família que decoran el portal de la fe (visita a Santa Elisabet; Simeon i Anna en la presentació de Jesús al Temple per Josep i Maria), havent a més preparat la col·locació dels elements d'estructura presents en guix per el grup central de la coronació de la Verge, i el dels pastors en el portal de Betlem.

La secció de picapedrers ha produït les imatges anteriorment descrites i altres que resten per a col·locar, entre les quals figura la nau al·legòrica de l'Església.

Finalment la secció de modelistes ha produït a més de les figures que han passat als tallers de picapedrers, les de l'Anunciació i grup de pastors, i continuat els treballs de la maqueta o model plastic, donant forma a les darreres solucions dibuixades per en Gaudí.

La plantilla total de treballadors es compon de: 3 paletes i 4 manobres; 4 picapedrers; 2 fusters i 7 escultors modelistes i guizadors.

La direcció tècnica la porten els dos arquitectes, Domènec Sugrañes i Francesc Quintana, que per espai de molts anys eren auxiliars d'en Gaudí en els seus estudis i execució del projecte.

Revista de Premsa

L'Administració local

LA VEU DE CATALUNYA recorda que l'article de l'Estatut atribuït a la Generalitat la plenitud de jurisdicció sobre el règim local de Catalunya. Aquest article — afirma amb rotunditat — està vigent, i ningú tan solament el discuteix. Tot el que es diu, doncs, de nomenaments d'alcaldes i de reorganització d'Ajuntaments a Catalunya, sense tenir en compte per res la legislació vigent, no pot tenir fonament seriós.

"Quan el governador general nomena per exercir provisionalment les funcions del President i del Consell Executiu de la Generalitat comenci a actuar, haurà de tenir en compte, naturalment, aquests preceptes legals, de la mateixa manera que els haurien de tenir en compte el President i el Consell Executiu de la Generalitat, les funcions dels quals assumeix, ja sigui que en delegui l'exercici totalment o que en delegui la part que cregui oportuna, dintre les facultats que la llei de règim transitori li reconeix.

Solament en el cas que algun d'aquests preceptes legals fos pràcticament inoperant per circumstàncies insuperables, podria ésser modificat o interpretat en la forma que la realitat de la situació aconsellés, però fins i tot en aquests casos extrems i excepcions caldria la màxima prudència i la màxima suma d'adhesió de la ciutadania per a no incorrere en inacceptables infraccions legals.

Ni cal dir que no existeixen Ajuntaments o consellers municipals que hagin estat legitimament elegits pel poble i no hagin comès cap delicte no pot ésser lícitament impugnada l'arbitrariament entremetida l'acció municipal. El règim transitori, per la seva mateixa provisionalitat, pel text mateix de la llei que l'estableix i el regula, no pot ésser un règim d'arbitrarietat, sinó que ha d'ésser un règim de reintegració en la legalitat en tot allò que sigui immediatament possible. Tot el que fos apartar-se d'aquest camí legal seria perpetuar innecessàriament i per tant perjudicialment, les conseqüències de la subversió i els propòsits dels subversors. I fóra totalment inadmissible que, a l'empar del règim provisional i transitori, hi hagués algú que volgués pertorbar la vida local dels pobles i de les comarques de Catalunya per a finalitats bastardes, amb el propòsit, va d'intentar apropiat-se'n per a manobres partidistes, que ni poden existir ni tolerar el cos electoral el dia més o menys llunyà, però inevitable, que sigui cridat a consulta.

El sindicalisme i la política

LA CIUTAT condemna l'apolticisme dels sindicats. D'aquest apolticisme — diuen — s'ha produït el resultat de les eleccions del 1933, amb totes les seves desastroses conseqüències.

"El 14 d'abril — en el qual, en dir-ho, depenent d'aportar-li el seu esforç, les masses sindicalistes — obria totes les portes de la Llei a tots els avanços possibles dintre una democràcia activa i positiva; el "no voteu" de novembre tancava aquelles portes, no per a noves solucions possibles, sinó per a velles desesperacions segures. Ara som a les conseqüències. No és tota la culpa de l'abstenció i de la teoria apoltica del sindicalisme, evidentment. Les esquerres republicanes, per raons que hem anat descrivint des d'aquest mateix lloc, tingueren la seva bona part de responsabilitat. Però, assenyalada prèviament la culpa de les esquerres polítiques, és hora de no oblidar la responsabilitat de la propaganda i de l'actuació de l'anar-sindicalisme.

Es pregunta si és cert que hi ha en aquest sentit una evolució en la C. N. T.?

"Les nostres notícies són que dintre l'organisme confederal del sindicalisme existeix una viva pugna de criteris. No ha d'estranyar-nos. No és possible de guanyar en una hora posicions ideològiques i tàctiques profundament arrelades en vastos sectors sindicals. Però esperem que la cosa — construïda amb la severíssima llei dels fets — s'obrirà pas en els quadres conscients de la C. N. T., encapçalada, no del seu valor com a factor de possibles pertorbacions — la tàctica s'ha vist que és suïcida, i el resultat, catastròfic —, sinó del seu pes com a element de primer ordre en el conjunt de la vida social i política.

Els Sindicats són i han d'ésser, i no poden deixar d'ésser això: Sindicats organitzacions de tipus específicament professional, si és que han de complir

una missió social. Organismes de resistència i de defensa. Però, més enllà del seu límit, cada sindicalista és, després, un ciutadà, un home que no pot desentendre's dels problemes, dels afans, de les necessitats i del bé col·lectiu.

De la necessitat d'una pròxima consulta electoral

L'assenyala Josep Carner, en una crònica, plena de maliciosa ironia, a EL SOL. Fa ressaltar que, del temps de la monarquia a avui, ha canviat molt el concepte que es té a Espanya de l'estat de guerra, i diu:

"De aquí el contrast marcat entre el ton del Govern, que hace tiempo sigue proponiéndose no dilatar la duración del estado de guerra más allá de lo que las circunstancias exijan; y promete ya unas elecciones municipales, y una especie de culto del estado de guerra en sí, que por tanto tiempo hemos discernido en monarquías invadidas y fascistas anémicos: para ambas categorías de nostálgicos. Lo más interesante del estado de guerra es la suspensión de los medios graduados, disciplinados y procedimientos aglutinantes de la República normal. La doctrina lógica es la tantas veces aludida por el jefe del Gobierno: la represión debe ser perentoria, y es fuerza permitir luego a la opinión pública, por medio de una consulta, la expresión de su grado de aquecesencia.

Es bien transparente la significación de esos homenajes al Ejército por iniciativa oficial. Las bengalas de la apoteosis significan el término del argumento. Se aproxima el segundo homenaje al Ejército, que consiste en el otorgamiento de su retorno a sus funciones privativas y profesionales. Volviera, pues, en breve el ciudadano a opinar y a elegir, y esta perspectiva hace oportuna una observación: conveñdrá, en interés de la calidad española, que en cuanto el Gobierno lo estime posible se abrevien los trámites que han de conducirnos a un neto intercambio de pareceres. Hay acaso quien en su ánimo ya está eligiendo, y fuera dañoso para la elevación de nuestra vida civil que muchos se decidiesen por imágenes y pasiones oscuras en vez de hacerlo por sereno y bien sopesado razonamiento.

La reforma constitucional

També l'HERALDO DE MADRID fa ressaltar les dificultats i els perills que hi ha en el projecte de reforma la Constitució. Creu també que la propaganda de la Ceda en aquest sentit és una simple tàctica per mantenir fonts i enganys els seus fidels. Enuncia l'article 125 de la Constitució, i diu:

"Bien expedito está lo complicado que resulta el propósito de los revisionistas. Pues la tarea que quieren acometer es de una lentitud abrumadora, y ofrece además no pocos riesgos. El más importante, la disolución del Parlamento. En los momentos actuales las consecuencias del intento son estas: como no llevamos organizados constitucionalmente los cuatro años que marca la Carta fundamental, el Gobierno, que únicamente tiene la iniciativa de proponer la propuesta de revisión (y válganos el pleoasmo), podría conseguir que las dos terceras partes de las Cortes votaran su iniciativa; pero éstas quedarían disueltas fatalmente. Y habría que convocar a unas Cortes constituyentes que decidieran sobre la conveniencia o no conveniencia de la reforma. Y quién dice que ese Parlamento, no sólo no estuviera conforme con la propuesta, sino que se resolviese a impedir a la reforma una orientación insospechada? Por algo "El Debate", con más cautela que otra cosa, llama a este año el año de la revisión y aconse

Ahir la policia va detenir un atracador de categoria

Havia pres part en els atraments comesos a la casa Sert, al Banc de Crèdit de Mataró i, el dissabte passat, a la fàbrica Morera

Ahir els agents de policia de la brigada d'investigació social detingueren un atracador de categoria. Aquest era conegut amb el sobrenom de "Enemic número 1". La detenció s'efectuà amb altres de la banda. La policia tenia notícies que no es deixaria escapar viu, i un dels altres no s'estava de dir que vendria molt cara la seva vida.

Des que es practicaren els últims atraments se sabé que "Enemic número 1" tornava a ésser a Barcelona. Eren inútils els esforços dels agents per aconseguir detenir-lo.

Per fi, després de moltes recerques i per un document que fou trobat quan l'atracament del dissabte passat comés a la fàbrica de llicors Morera, es pogué saber que un d'aquests era ell. També conegueren els agents el lloc no podia ésser detingut.

La policia es persona ahir a la tarda al bar del carrer de Londres, 25, on està instal·lat el Centre Federal. A l'entrada hi ha una porta de vidre esmerilat, que priva de poder veure els que són dintre.

El bar té una porta a un altre costat, per on poden fugir els que hi hagi roment.

Preses totes les mesures i portes per evitar la fugida, s'hi presentaren ahir, a les dues de la tarda, set agents de policia disfressats, i prengueren caic com si fossin parroquians.

Al local hi havia uns contertulis prenent cafè i jugant al domino. Els agents es donaren a conèixer i procediren a escorcollar tots els que hi havia, no trobant armes a cap d'ells. Es sent així, els ordenaren que continuessin jugant, sense cridar l'atenció.

Tallaren les comunicacions per evitar qualsevulla avis als que esperaven. Uns dels agents es col·locaren a la porta de l'establiment esperant el que es proposaven detenir.

No es va fer esperar l'individu esmentat. Li ven donar l'alto. Es van veure obligats a traure-li a la força la ma de la butxaca, on l'havia posat, per traure una pistola Parabellum. Subjectat i reduït per la força va ésser conduït a un departament interior, on va tornar a ésser escorcollat i se li va trobar una altra pistola i diversos cartutxos.

Ja dir anomenar-se Josep Serrano Casanova, natural de Navarrete (Logroño), se 30 anys d'edat.

Després d'anar arribant d'altres dels quals també van ésser escorcollats: entre ells dos anomenats Francesc Morales López i Nicolás Arenas Mayo.

Aquests, pels antecedents que té la policia, pertanyen a la banda que comanda "Enemic número 1".

Per fi, a dos quarts de quatre va entrar al bar un jove, elegantment vestit, al qual la policia va fer el mateix que als altres. En el moment que li donaven l'alto li prenién una pistola americana de gran calibre, que portava a la cintura on va portar la seva ma.

En veure aquest nou personatge que s'apropaven a l'arma, sense voler obeir a la intimidació d'aixecar les mans, va portar la ma a la butxaca del pantaló amb objecte, segons es va poder comprovar, de treure una pistola de marca francesa. En passar a mans dels agents va produir una explosió de protesta del detingut.

Es va fer una trisa amb els presents i els que més o menys es creia que podien ésser complices de la banda i alguns que van manifestar no conèixer el detingut "enemic número 1" del qual se sabia, però, que era parroquí del Centre Federal i per tant que devien conèixer-lo.

De tots ells es farà la classificació. Es creu, però, que tan sols quedaran detinguts els dos ja nomenats i el tercer detingut, que és el més perillós de tots.

Conduïts a la Prefectura de Policia, el més perillós va ésser escorcollat i quan ésser ocupades, ultra les dues pistoles de les quals hom parlava, quatre cartutxos i moltes hales soles, escampades per les butxaques.

S'hanomenat el detingut Josep Martorell i Virgili. Es tracta d'un jove de 21 anys, va néixer el 26 de novembre de 1912, està fixat i reconegut com autor de nombrosos atraments.

Abans un traça molt elegant, molt ben fet i una gorra nova i gavadina, alguna sabata de xarol, mitjons de seda i camisa igualment de seda.

En preguntar-li pels atraments dels quals està acusat, va negar ésser-ne l'autor. Quan li van fer observar que per alguna raó portava la pistola va contestar que per a defensar-se dels rocamboles els quals l'havien amenaçat de matar.

—Si en trobo algun i tira jo també tiraré, i el que pugui s'emportaré la gorra.— va contestar.

El detingut passà als calabossos de la Direcció de Policia incomunicat. Martorell té molta història en delictes d'atracaments i altres actes delictius.

Van detingut per primera vegada el primer de desembre de 1932, quan ja era conegut per confidències i per referències de companys de malifetes com un dels delinqüents de l'atracament i d'actes de sabotatge.

Fitxat en aquella ocasió, tenia el rosi, i per aquest malnom era conegut Ahir, quan fou agafat, tenia el ca-

bell molt negre. Portava tenyides les celles i les pestanyes.

Havia efectuat diversos atraments en companyia de Joan Piers. La detenció es portà a cap en unió de Francesc Leal, en saltar la ràpia d'una fàbrica de mobles del carrer de Rocafort, per posar-li una bomba.

Leal i Martorell passaren a la presó, d'on fugiren el dia 13 de desembre, arran de la fuga de presos. Des d'aquella data no se l'havia pogut detenir.

Prengué part amb el Soria, el qual també està condemnat, en l'atracament comés a la casa Sert, de l'Avinguda del Tibidabo. Preparà l'atracament que s'intentà cometre, després de disparar contra el caixa del Banc de Crèdit Local de Mataró; al del colmadro Simó, després del qual se separà de Piers per a formar banda a part. Aleshores fou quan robà l'auto a Badalona i marxaren a la província de Castelló per a verificar l'atracament a una Caixa de Pensions.

L'auto, com es recorda, bolcà, i tots tornaren a Barcelona, resultant un ferit.

Després ha pres part en altres atraments, la característica dels quals era la sang ireda i l'audàcia.

El dissabte passat un dels atraments reconegut Martorell en una fotografia, així com també els altres com a autors d'atracaments que estan detinguts.

A pesar d'estar reconegut, Martorell a darrera hora de la nit d'ahir ho negava tot.

Era tal l'interès que tenia la policia a detenir-lo, que es donà el cas que a la plaça de l'Angel fa tres dies que fou detingut un individu que se li assemblava enormement.

El dissabte passat, al Passeig de Gràcia, un agent del rondó de persecució d'atracadors detingué un emplaçat de la casa Morera confonent-lo amb Martorell. Aquest emplaçat, que ignorava que havia d'ésser atracat dotze hores després, en ensenyant-li a Jefatura el retrat de l'individu que buscava la policia, també el va reconèixer.

Francesc Morales, de la seva banda, està reclamat com a atracador. Per a ésser reduït a presó hi ha reclamacions fetes en les Gacetes de 13 de maig i 17 de març de 1933.

Pel que fa a Serrano, està reclamat, a més dels atraments que perpetrà, com a autor dels tres fets contra un capità a les Rambles, en 1932.

Tots els detinguts estan incomunicats.

Majestic Hotel

I RESTAURANT
Coberta a 10'50 ptes. i a la carta
Plata regional. Excel·lent cuina
i servei perfecte - Salons per a
Banquets, Bodes i Festes
Orquestra - Preus moderats

Patim de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL

GUMMÁ

Guariment radical del dolor, acidesa, pes, ardor, males digestions, úlcera, vòmits biliosos, de sang, colitis, restrenyiment, diarrea, mareigs, etc., etc., etc. Es, per tant, un poderós regenerador de les parets de l'estómac i dels intestins.

El SERVETINAL s'apunta amb el present cas, un nou triomf. Procedent del RIF (MARROC), hem rebut una carta i un certificat de guariment que ens ha tramès el MORO anomenat TUHAMI BEN HAM-MU, de 22 ANYS D'EDAT, resident a AXDIR, VILLA ALHUCEMES (RIF. MARROC).

Text de la carta:

"Señor don A. Gumma. — BARCELONA.

Muy señor mío: Le remito la presente para comunicarle que desde hacia siete años venia padeciendo muy fuertes dolores en el estómago, producidos por una úlcera.

Probé para curarme muchos productos y tratamientos, sin notar con ellos el más pequeño síntoma de alivio.

A principios de mayo empecé a tratarme con su producto SERVETINAL, experimentando desde las primeras tomas tal acentuación de bienestar, que me figuraba haber adquirido un estómago nuevo.

No encuentro palabras con que ensalzar tan poderoso medicamento, limitándome a hacerle objeto de mi sincero agradecimiento, autorizándole para que lo comunique al público por medio de la Prensa o como crea conveniente.

Atentamente le saludo, al mismo tiempo que le deseo largos años de vida, en provecho de la humanidad.

(Signat): TUHAMI BEN HAM-MU."

Exigim el llegítim SERVETINAL i no admetem substitucions interessades d'escàs o nul resultat

DE VENDA: 1'200 PTES. (timbre inclòs) A TOTES LES FARMACIES

El jutge nomenat pel Tribunal de Garanties a Barcelona

Vingué per veure al Sr. Companys i aquest ja havia estat traslladat a Madrid amb els consellers

Prengué declaració al president del Parlament Català, senyor Joan Casanoves

Diumenge al vespre arribà de Madrid el vocal del Tribunal de Garanties senyor Gil i Gil, el qual ha estat nomenat jutge instructor de la causa que en el dit Tribunal se segueix contra els ex-consellers del Govern de la Generalitat de Catalunya.

El seu viatge tenia per objecte comunicar al senyor Lluís Companys l'acte de processament i presó sense fiança dictat contra d'ell, com a President de la Generalitat, i acordat pel Tribunal de Garanties quan el Congrés s'hihihi per considerar que no erra diputat.

Ahir al matí el senyor Gil cridà el fiscal del Tribunal de Cassació, senyor Ferran González Prieto. Amb el secretari i el tauler del Tribunal esmentat es traslladaren al moll, amb l'objecte de veure el senyor Companys.

En arribar-hi s'assabentaren que ell i els ex-consellers havien estat traslladats, a primeres hores de la matí, a Madrid.

Per no fer el viatge en va, passaren a rebre declaració a l'ex-president del Parlament català, senyor Joan Casanoves, el qual havia de depositar en el sumari que instrueix el senyor Gil.

Un cop acabada la declaració, aquest es traslladà a la Conselleria de Governació, amb l'objecte de conferenciar amb el senyor Carreres Pont. Després va parlar per telèfon amb Madrid, per tal de comunicar que el senyor Companys no es trobava a Barcelona.

Segons sembla, el senyor Gil aprofitarà el viatge per a recollir algunes dades i efectuar diligències, per tal de no haver de tornar, ja que des del moment que els ex-consellers i el senyor Companys es troben a Madrid, és allí on ha d'actuar el jutge.

Una de les diligències esmentades consistirà a recollir la valoració feta pels perits sobre els danys causats amb motiu dels fets del 6 d'octubre.

Segurament el senyor Gil marxarà avui a Madrid. Ahir a la tarda estigué de nou a l'"Uruguay" amb l'objecte que el senyor Casanoves signés la declaració feta al matí.

Segons sembla, aquesta no va ésser molt llarga. En canvi, va ésser molt concreta. Es probable que manifestés al senyor Gil que el dia 6 d'octubre es trobava a la Generalitat, mentre els consellers estaven reunits. Que en sortir, li haguessin donat compte del manifest pronunciat pel senyor Companys des del balcó.

Aquest li semblés que estava bé, des del punt de vista polític, però no així quant al que significava rebellia i posar-se enfront de la força pública.

Segurament també devia dir que després del discurs del President de la Generalitat es retirà a l'interior de l'edifici, fins l'endemà, que foren detinguts, quan es rendiren a les forces.

El senyor Casanoves sembla que demanà al senyor Gil que la seva causa passés a dependre del Tribunal de Garanties, ja que en l'Estatut es-

tava acordat així, tot i que no ho arribaren a publicar. Tant més quan s'imposava la urgència, ja que la causa que instrueix contra ell el jutge militar està a punt d'ésser declarada closa i a punt, per tant, d'ésser assenyalat el Consell de guerra.

Es probable que el senyor Gil hagués comunicat al senyor Casanoves que encara no estava decidida, contràriament al que digueren els diaris, la inhibició sobre el seu cas, ja que els consellers del Tribunal de Garanties l'estan estudiant, per tal de resoldre en el pròxim ple.

Cas d'accedir a la petició del senyor Casanoves, aquest passaria a dependre del Tribunal de Garanties, i aleshores seria traslladat a Madrid.

El vocal del Tribunal de Garanties senyor Gil i Gil ha passat la tarda d'ahir a l'Hotel on s'allotja amb els secretaris arranjant els papers del sumari que porta i està encarregat de tramitar.

S'estengueren, segons les nostres notícies, diverses citacions a emplaçats de la Generalitat i governació, a fi que deposin en el sumari, ja que llur declaració es creu necessària.

Per a avui espera el senyor Gil que, ultra aquestes declaracions, els perits aniran a ratificar-se en l'escrit dels danys causats, i els quals estan encarregats de valorar.

També es proposa el jutge del Tribunal de Garanties passar a bord de l'"Uruguay", a fi que el senyor Casanoves signi la declaració que va fer ahir.

El senyor Gil ha conferenciat amb Madrid perquè li diguin quan estaran els consellers que anaren de la Generalitat a fi de rebre les noves declaracions, així com al senyor Companys, per a comunicar-li el processament i rebre-li indagatòria, ja que si bé davant la llei està processat per l'acord del Tribunal, en canvi no s'ha notificat aquest processament.

Espera el senyor Gil que se li contesti si quedaran els qui formaren el Govern de Catalunya, a Madrid, o bé com es dignen aniran a Segòvia, i en aquest cas es traslladaria directament a Segòvia per a la pràctica de les diligències.

Segurament, de no rebre ordre contrari, el senyor Gil i altres elements del dit alt Tribunal sortiran cap a on siguin els ex-consellers demà, a la nit.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessa la publicació immediata de les notes que ens envien, que els originals han de dirigit-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, primer pis, abans de les nou del vespre.

El senyor Manuel Azón i marga el moti a Madrid

Pensa tornar aquest cap de setmana

Ahir, a les vuit del matí, va sortir cap a Madrid, en automòbil, l'ex-president del Consell de ministres del Govern de la República, senyor Manuel Azón, amb l'objecte de declarar en el sumari que instrueix, arran de l'acte del contraban d'armes, el jutge especial senyor Alarcón.

L'acompanyaven la seva esposa, el senyor Casares Quiroga i la seva muller i l'ex-governador de Cuenca senyor Brauli Solsona.

El senyor Manuel Azón es proposa tornar de Madrid aquesta mateixa setmana.

ELS SRS. AZARA I CASARES QUIROGA SÓN ESPERATS A MADRID

Madrid, 7. — Davant l'anunci d'un telegrama de Barcelona comunicant la sortida cap a Madrid dels senyors Azara i Casares Quiroga, els periodistes s'han posat en contacte amb els domicilis d'ambdues personalitats, on els han dit que suposaven que arribarien a Madrid a altes hores de la matí, ja que el senyor Azón, pel seu delicat estat de salut, hauria de fer un breu descans en el viatge.

També han parlat els periodistes amb el senyor August Barcia, el qual ha manifestat que esperava l'arribada del senyor Azón.

Assabentats els periodistes de l'antiga amistat que unia els senyors Portela Valladares i Barcia, han preguntat a aquest darrer si l'havia visitat, i el senyor Barcia ha contestat que suposava que el visitaria demà, abans de la seva tornada a Barcelona.

Léon Daudet convida el Dr. Albiñana a fer boguda

"La Nación" de dissabte publicava la següent carta de Léon Daudet al doctor Albiñana:

Paris, 1 enero de 1935.

Mi querido amigo y compañero Albiñana:

La familia Daudet, cuatro personas en total, se ha conmovido por su aflicción. Recuerdo de felicidad, que le retorno, para el año 1935.

Su discurso parlamentario sobre Cataluña, es de un arrebatamiento magnífico, como todo lo que emana de usted.

España, como toda la Europa del presente pasa por un mal momento. De este sufrimiento, gracias a hombres de su temple. Mientras tanto, realiza usted el destino de ese "Fausto" que todo hombre lleva en sí. (Henri Heine disti).

Aquí la noche del 6 de febrero aún no se ha acabado. Todos saben que el parlamentarismo ha muerto en aquella noche. Pero su cadáver continúa apesadonando. Yo me distraigo de la placar política escribiendo una Medea contemporánea. Se la mandaré.

¡Buena vida y buena salud, valiente Albiñana!

¡Cuando vendrá usted a París a beber por España, con estos buenos amigos! Le abraza. — Léon Daudet.

El catalanista admirador del Daudet polític poden estar satisfets.

Carnet de política

IN DISCURS DEL SENYOR PICH

En el "Full Oficial" d'ahir apareix una extensa ressenya de l'acte celebrat diumenge a l'Ateneu Republicà Radical del Poble Sec, amb motiu de la donació d'una bandera apropiada per l'expòs del senyor Carreres Pont. Es pronunciaren nombrosos discursos, però volem destacar solament un paràgraf del parlament del senyor Pich i Pon. Va dir aquest, segons la informació del peridie oficial:

"Cal exigir responsabilitats, cal exigir-les als homes que han fet tradició a la República i desfet l'obra autonòmica i han intentat declarar la independència de Catalunya. Vindrà l'hora que seran exigides aquestes responsabilitats."

El senyor Pich, que ara es mostra tan enérgic amb els presos polítics del 6 d'octubre, va anar, també, a l'"Uruguay" a saludar-los i a oferir-los.

L'última que no aprofitis la visita per demanar-los responsabilitats, verbalment!

EL P. R. R. D. C.

En la darrera reunió celebrada pel Consell Executiu del Partit Republicà Radical Democràtic de Catalunya, i a proposta del seu President, se va aprovar per aclamació l'acord que següent:

1.—Haver vist amb la més viva satisfacció que en un assumpte tan delicat per la posició política com el processament del senyor Manuel Azón, el Tribunal Suprem de Justícia ha sabut mantenir la independència del poder judicial, deixant sense efecte aquest processament.

2.—Felicitat el senyor Manuel Azón, del qual la democràcia republicana no pot oblidar que amb el seu esforç va contribuir a la instauració de la República i que va defensar-la en els primers i difícils moments de la seva existència, dels atacs dels seus enemics, per haver-se decretat la seva llibertat.

3.—Disposar el nomenament d'una Comissió composta pel President del Consell Executiu del Partit i els Presidents dels Centres d'aquesta capital, perquè vagin a felicitar-lo i comunicarl-li el present acord.

Diumenge al vespre va marxar a Madrid, amb l'express, el senyor Manuel Portela Valladares

Diumenge al vespre, en l'express, pel Baixador del passeig de Gràcia, sortí cap a Madrid el governador general de Catalunya, senyor Manuel Portela i Valladares. Fou acompanyat pel cap regional del Partit Radical, senyor Pich i Pon; l'ex-sots-secretari del Treball senyor Jesús Ullod; Payá, secretari del ministre de Marina; Ascaraga, secretari de la delegació del Govern a Catalunya; Pich Solari; Rocha (Juli), i diversos amics particulars.

Sense notícies a la Generalitat

Ahir, a la Generalitat no es comunicaren notícies d'interès als periodistes. Oficiosament, però, els informadors van poder saber que havia estat donada l'ordre que fossin retirats tots els retrats del senyor Macià, primer President de la Generalitat, que hi haguessin a la casa. La mateixa ordre recaigué sobre els retrats del senyor Companys.

Aquesta disposició fou complimentada ahir mateix. La recollida va fer-se àdhuc extensiva al retrat del senyor Macià que hi havia al saló oficial de la Presidència, el qual estava col·locat en un lloc preferent, junt amb els retrats de Pau Claris i Prat de la Riba.

Com es recorda, arran del 6 d'octubre havia estat efectuada una recollida semblant a la d'ahir, encara que no fou portada a l'extrem. El dia 3 del que som, possiblement a conseqüència d'unes notes publicades a la premsa durant els dies 1 i 2, els retrats foren col·locats al seu lloc. Ahir foren novament retirats.

La inspecció a l'Audiència

Com que el magistrat senyor Rubio segueix malalt, la inspecció ha quedat interrompuda.

El magistrat del Tribunal Suprem senyor Rubio continua malalt, a conseqüència de l'atac que va sofrir fa uns quants dies.

Per aquest motiu ha estat suspesa la continuació de la inspecció començada a l'Audiència. Tot i així, però, l'inspector de Tribunals que acompanya el magistrat senyor Rubio està treballant a l'hotel on s'estalla.

Les Lletres i les Arts

La reminiscència dels versos de l'"Oda" d'Aribau

per J. M. MIQUEL i VERGES

En ocasió del primer centenari de la publicació a "El Vapor" de la poesia "A la Pàtria" (Trobes), més coneguda amb el nom de "Oda a la Pàtria", al marge de la creença d'uns i del dubte d'altres sobre el disseny precís d'Aribau en escriure-la, tothom coincideix en assenyalar, cronològicament, la poesia "La Pàtria", punt de partida del nostre moviment de reintegració. L'opinió de Víctor Balaguer, el qual, en afirmar la prioritat de "Lo Temple de la Glòria" damunt de l'"Oda", intenta negar la influència decisiva de l'Aribau, avui no té cap estima, ja que els mateixos comentaristes coetanis—Rubió i Ors, per exemple—afirmen la valua d'exemplaritat que per a tots ells van tenir aquells versos. Malgrat això, l'afirmació de Balaguer, en algun cas, no és del tot infundamentada. Si bé és veritat que "Lo Temple de la Glòria" no influí als poetes que després de l'Aribau i sota el seu mestratge escrivien en català, és indubtable, malgrat "Lo Temple de la Glòria" no es publicà fins l'any 1842, i el fragment d'un altre poema èpic conegut amb el nom de "Les comunitats de Castella" fins al 1866, que Aribau coneixia. En aquest punt sembla guanyar Balaguer quan afirma, contra l'opinió de Rubió i Ors, que, malgrat no haver impresos, eren conegutíssims.

Potser sobre el superlatiu, però tot i la greu—l'atenció d'Aribau als nostres clàssics, la lamentació sincera de la decadència de la nostra literatura, l'opinió de Rubió i Lluch en creure que aprengué de Puig i Blanch la versificació alexandrina—que Aribau coneixia força bé els fragments d'aquests dos poemes anteriors a l'"Oda".

La "Oda a la Pàtria", ultra indicat el desmentiment de la consciència literària nacional, tingué encara, amb els seus versos, una influència directa. La reminiscència de molts d'ells en autors catalans, tant de València com de Catalunya, assenyalen la impressió que causà aquella poesia en la centúria passada i evidencia l'estima i atenció d'aquells poetes, molts d'ells obligats avui, silenciosos contribuïdors als guanyos nacionals del present, a l'obra ànima de virtut autòctona del primer precursor.

Aquesta reminiscència és extensiva. Anotarem, però, uns quants poetes i llurs produccions on s'endevina la influència directa d'alguns versos de l'"Oda".

Rubió i Ors, patriarca de la nostra Renaixença, primer conscient del camí que es trepitja, heroiu de constància en l'ús de la llengua en aquell moment: abjecte, en publicar la seva primera poesia catalana, inserida a "El Guardia Nacional" el 3 d'octubre del 1836, sent la influència dels versos del fundador de la "Biblioteca de autores españoles". Rubió i Lluch escriu en parlar d'aquesta poesia del seu pare: "Es una composició en terzines, molt fluïda, de versos molt durs, en els quals se sent un xic el bucolisme de Fontanella, comença l'obsessió del Llobregat i es trasllua vagament l'Adieu-siau de l'Oda a la Pàtria".

Després de Rubió són innombrables els poetes que senten despertar l'úvocació en la virtut exemplar de "Lo Gaiter del Llobregat". Aleshores, malgrat grats molts d'ells, segueixen el camí del Patriarca i inicien el que Rubió i Lluch ha anomenat "període dels trobadors", hi ha en algunes de llurs composicions la reminiscència dels versos immortals. Joan Viader té una poesia "A la Pàtria" (Després de llarga absència), que figura a la primera antologia catalana moderna "Los Trobadors Nostres", on hi ha aquests versos:

"Al que el melós accent quasi no sento que un temps me consolà petit encara."

Adolf Blanc i Cortada, defensor de la tendència clàssica en l'evolució literària de la nostra Renaixença, constant propagandista del catalanisme floral, autor de la poesia "La veu de les ruïnes", causa primera de la divergència valencianista i inspiradora d'una altra d'esperit antitètic de Teodor Llorente, publicà a vint-i-dos anys "Fuegos fatuos", recull de poesies signades amb les inicials, i entre les quals hi ha "Cants del lalet", inserida també a "Los Trobadors Nostres", i on consten aquells versos, en els quals la influència directa de l'"Oda" no pot ésser més manifesta:

"Jo vull cantar-te, oh llengua llemosina ma dolça llengua amada, que és català mon cor i no et menyspreny."

L'esperit de la poesia, el sentiment viu de l'enyorança, és també en una de les composicions de Pere Mata i Fontanet. Mata, un dels primers creadors de la poesia catalana (en 1836 publicà a "El Vapor" el poema "Lo vol complert"), inserit després a "Los Trobadors Moderns", segona antologia poètica nacional, escriu, desde Madrid, "Records de la Pàtria", on, en versos emotius, inspirant-se en el mateix sentiment, evoca la joventut llunyana, els episodis revivents en el record, les delicades impressions de la infantesa.

En el mateix metre que l'iniciador de la Renaixença amb una punta de melancòlia escriu:

"Què val que m'haja tret una enganyosa sort a veure de més prop les torres de Castell."

Pere Mata, dominat també pel sentiment de l'enyorança, no troba en la glòria, tant ambiciada, la compensació dels goigs sacrificats.

"Per què em tinc de donar tant de mar i guerra per incidents incerts de capritxosa sort?"

A València trobem també la influència dels versos de l'"Oda". Tomás Villarroel, anomenat l'Aribau valencià, en escriure la seva famosa "Cançó", iniciadora del desenvolupament literari nacional a València, és directament influït de les "Trobes":

"En ta llar desplegaré jo els llavis i una cançó diré filla del cel, en l'oblidada llengua de mos avis més dolça que la mel."

Aquesta reminiscència assenyalen l'estima de la poesia de l'Aribau, no sols a la Catalunya estricta, sinó també a València, a Mallorca i també a la regió catalana de França, on, malgrat que les primeres manifestacions poètiques, de veritat neixen de la influència verdagueriana, els precursors rossellonesos troben en el Canigó el Montseny del nostre poeta i són força pròdigs les poesies on es trasllueixen aquests versos:

"En llemosí sonà lo meu primer vagit quan del mugró matern la dolça llet bevia en llemosí al Senyor pregava cada dia e càncties llemosins somniava cada nit."

Aquesta influència no s'estronca pas quan després de les primeres i vacil·lants manifestacions poètiques nacionals s'assegura la continuïtat de la llengua escrita. En molts llibres de poetes i de versaires del segle XIX, sobretot en el caire de la poesia patriòtica, la reminiscència dels versos de l'"Oda" perdura i testimonia la impressió que produïren en el seu moment i l'estima en què va tenir-los la generació poètica que precedí els valors definitius de la Renaixença.

també preponderància en aquestes marques. I després de la indústria, Pau Vila ens parla del poblament i de les poblacions; i de les cases, masies i poblats, i dels materials de construcció; de les vies de comunicació antigues i modernes; dels mercats i les fires.

L'altre volum tracta del Pre-Pireneu i del Pireneu. Les valls isolades i les sinuositats muntanyenques fan que aquesta regió sigui especialment interessant per a bona part de catalans. Les possibilitats i l'exploració dels jaciments ferriers i metal·lífers, de carbó i altres productes miners; l'extracció de sals, l'aprofitament de les aigües minerals i dels boscos, són objecte d'un acurat estudi. Però el més important d'aquest volum és sens dubte l'estudi de l'agricultura i la ramaderia. Les dades que ens proporciona són molt copioses i precises, i moltes d'elles fins ara inèdites.

Pau Vila ens dona una clara visió de les possibilitats de Catalunya, del que ha produït i del que pot produir la nostra terra. Així ha complert aquest buit de la nostra obra renacentista.

Hem dit que només falta un volum per completar aquest *Resum de Geografia*. Seran, per tant, vuit volums imprescindibles a les escoles i a les biblioteques de tota els catalans que s'estimen una mica.

MANUEL CRUELLES

El primer dels dos volums és dedicat a explicar l'activitat humana a la Depressió central. I cal remarcar que, malgrat el caràcter geogràfic dels habitants d'aquesta part de Catalunya, hi ha una forta activitat industrial. A l'estudi de la indústria tèxtil—la més important—l'autor dedica un interessant capítol. La indústria agropecuària pren

Notes bibliogràfiques

"Economia"

per A. CREW

Editorial Labor, S. A.

Encara que amb un xic de retard, Catalunya es posa al nivell que li correspon en totes les activitats. Sabut és que fins fa poc els estudis econòmics semblaven reservats a un reduït sector; si això succeïa, però, hem de confessar que no era per manca de voluntat de molts que havien intentat interessar-s'hi, sinó per l'inconvenient que presentava el fet d'haver de recórrer a publicacions estrangeres, la qual cosa, en moltes ocasions, representa una certa dificultat.

Avui tenim la satisfacció de parlar d'una obra que tracta sobre temes econòmics, la importància de la qual hom reconeix sense regateig. El llibre d'A. Crew, però, potser s'aparta del caire de publicacions similars, la major part de les quals serveixen per a aclarir, o ampliar temes fonamentals, i les que més, presenten una relativa dificultat per als qui no han tingut una preparació prèvia. L'obra de Crew és senzillament un llibre d'estudi, en el qual consta des dels més elementals conceptes econòmics fins al plantejament dels complexos problemes que tant interessaven la civilització actual.

Aquest buit que faltava omplir per a assolir un complet coneixement dels estudis econòmics es pot considerar resolt amb l'obra que ens referim, en la qual d'una manera objectiva es fa una detallada exposició dels diversos temes que comprèn aquesta matèria; a més, per a la distribució acurada dels diversos agrupaments, fa que aquesta obra sigui d'una gran utilitat, no sols per als qui estan interessats per la cultura econòmica, sinó també, i en particular, per als qui cursen aquests estudis en centres d'ensenyament, tots els quals, ultra treure'n coneixements profitosos, es trobaran en situació per a poder seguir estudis superiors, per la comprensió dels quals és imprescindible una prèvia preparació.

"Contabilidad mecánica"

per P. GRONER

Editorial Labor, S. A.

No cal ponderar l'avanc de la mecanització en tots els ordres. Fins ha assolit d'introduir-se en forma indiscutible en les diverses seccions de què es compon una oficina comercial; es comença per la màquina d'escriure, i avui fa sentir la seva efectivitat en l'organització comptable.

El llibre "Contabilidad mecánica", del qual és autor el professor alemany F. Groner, avalat amb un apèndix del professor mercantil Josep Gardó, és una guia excel·lent per a determinar en cada cas i circumstància el tipus de màquina o accessoris més adients per al treball a realitzar, així com la manera més pràctica per a organitzar una oficina comercial; i per diverses que siguin les branques de què es compon una activitat, sempre apareix un control del conjunt de factors, que fa possible resumir en poques dades l'abast de l'empresa. L'obra està profundament il·lustrada amb gràfics que reproduïxen diversos models de màquines i utilitza l'ús de descripció, així com fitxes i ratlles d'un procediment complet de comptabilitat, en el qual són introduïdes diverses modificacions, que, sense variar l'estructura de la partida doble, són d'una gran utilitat i eficàcia per la fàcil adaptació i ràpida visió dels diversos comptes de què es compon aquella.

Creiem recomanable a tots els comerciants, en particular els qui volen anar a la capdavantera de la modernitat, la possessió de "Contabilidad mecánica", on han de trobar una font molt extensa per a adquirir coneixements pràctics i de gran utilitat per a l'organització tècnica d'una oficina comercial.

JOSEP OLIVERA

EL CORREU D'AVUI

Humbert. — Fins al dia 11 del corrent hom podrà visitar aquesta notable exposició a la Sala Parés. Es aquests dies molt comentada, i amb molts d'elogis.

La crítica, unànimement, ha reconegut la gran posició d'Humbert en aquests moments. Al seu homenatge, que se celebrarà el dimarts vinent, s'han inscrit ja bon nombre d'admiradors, entre ells personalitats ben destacades.

Apunts d'Història de Catalunya. Lluís Mallarà i Damià Ricard han començat de publicar uns quaderns per a

l'ensenyament de la Història del nostre país. Un fi instint pedagògic ha guiat la ploma i el llapis dels autors.

"Tom Sawyer, detectiu". — La incorporació d'aquestes novel·letes de Mark Twain dins la popular col·lecció setmanal "Quaderns Literaris" és ben oportuna. Recordeu, de passada, que signa la versió un dels nostres millors traductors: C. A. Jordana. "Tom Sawyer, detectiu" és el volum 38 de "Quaderns Literaris". Es ven, com tots, a tres rals.

"El senglar de bronze", junt amb altres belles contalles d'Andersen, ha sortit segons traducció de M. Planes-Bach — que a ja vegada ha il·lustrat la portada — dins la mateixa col·lecció setmanal de novel·les i novel·listes "Quaderns Literaris". És el volum 39 de la col·lecció, i s'ha escogut la seva aparició en aquestes diades propícies al conte i al meravellós. Val, com tots, 75 cèntims.

"Hadji-Murat". — Hem flotat sovint la tasca meritiíssima de les Edicions Proa. La seva biblioteca "A tot vent" és una de les belles col·leccions de titols i autors aparegudes en català. El volum 71 de la col·lecció és "Hadji-Murat", una novel·la del gran Tolstoi poc coneguda al·l. Ha fet la traducció del rus un traductor pràctic: Francesc Payarols. Els donarem els editors de "Proa" tot Tolstoi? Recordeu que tenen ja publicades quatre obres més d'aquest rus famós: "Resurrecció", "La mort d'Ivan Ilitx", "Els cossacs" i "Anna Karènnina" la inoblidable.

Donem llibres en català als nostres infants. — Recordeu: "Bibi", de K. Michaelis, traduït per Maria Manent, il·lustrat amb gran profusió de dibuixos en negre i línies a color; "El llibre de les fades", d'Arthur Rackham, versió també del mateix poeta, antologia dels millors contes per a infants de la literatura universal. Il·lustrat pel gran dibuixant anglès, és editat amb línies a color, una gran profusió de dibuixos en negre i en un estilog; "Contes d'Andersen", traduït de Josep Carner i Maria Manent, i il·lustrat també per Rackham. L'edició és la de l'anterior: "La rosa i l'anell", de Thackeray, versió catalana de J. Carner i il·lustracions de Joan d'Ivori; nou volum de "Contes d'ahir i d'avui", relligats: "L'edat d'or", història d'unes vacances infantils, de Sabater i Mur, amb il·lustracions: "La Ventafocs", de J. M. Folch i Torres, il·lustrat per Junceda; "Les aventures d'En Pinotxo", deguda a Maria Sandiunenge. Excepcions il·lustracions de Josep Vinyals: "L'illa del tresor", d'Stevenson, ben il·lustrada; "Alícia en terra de meravelles", de Carroll, traducció de Josep Carner; il·lustracions de Lola Anglada; "La volta al món en vint-i-quatre dies", de Juli Verne; "El minyó del cop de puny", de Clovis Elmeric; "Quatre nois genials", d'A. Sabater i Mur. Tots aquests llibres són publicats per l'Editorial Joventut.

"Pintura". — La revista mensual "Pintura", que surt amb tota puntualitat i amb un to veritablement europeu, és una de les més originals i reeixides. No es tracta pas d'una publicació dedicada a la pintura de cavallet, sinó d'una revista d'art aplicat, de pintura de portes i parets, des del més humil fins al més elevat concepte de pintura; revista tècnica més que artística, però que de la pintura aplicada, decorativa o no, té idees noves i pràctiques. La revista "Pintura" és una bella novetat acf i fora d'aquí, una publicació de gran esdevenidor, la qual és indispensable a tots els practicants de la pintura aplicada.

Amics dels Museus de Catalunya. Avui, a les set de la tarda, aquesta Associació visitarà la Casa de l'Arduca (carrer de Santa Llúcia), per admirar l'exposició-homenatge a Apelles Mestres. Els comissionats seran rebuts pel mateix venerable mestre de l'art i de les lletres.

Homenatge a Manuel Humbert. — Els amics de Manuel Humbert es reüniran aquesta nit, a les nou, al Restaurant Catalunya (Plaça de Catalunya, número 4), per dedicar un sopar d'homenatge al guanyador del Premi Nobel, que celebra aquests dies una exposició a Can Parés. Tiquets: a Circol Artístic, Can Parés i Restaurant Catalunya a 15 pessetes.

Les obres de R. Llull dins la col·lecció "Els Nostres Clàssics". — Dins aquesta col·lecció, l'Editorial Barcino ha publicat fins ara els següents llibres llullians: "Poesies" (vol. 3 d'E. N. C.), a cura de R. d'Alós-Moner; "Llibre d'Amic e Amat" i "Llibre d'Ave Maria" (vol. 14 d'E. N. C.), a cura de M. Olivar; "Llibre de meravelles" o "Felix" (vol. 34, 38, 42, 46, 47 d'E. N. C.), a cura de Mn. Salvador Galmés. El "Llibre de les Bèsties" — que forma part del "Llibre de meravelles" — és donat en el volum 38. El "Blanqueria" no trigarà a afegir-se a aquesta llista.

Els millors fragments de les Cròniques catalanes. — Són aplegats en el primer volum de les "Crestomaties Barcino" ("Autors catalans antics: Història i geografia"), escament anotat per R. d'Alós-Moner.

L'Ensenyament

Eleccions a l'A. P. d'Estudiants de Dret i Ciències Econòmiques i Socials. — Per mitjà del manifest que reproduïm han estat convocades eleccions per a la Junta de govern de l'Associació Professional d'Estudiants de la Facultat de Dret i Ciències Econòmiques i Socials.

Diu així: Estudiants: L'hora que viu la nostra Universitat és prou crítica, perquè tots els que ens sentim solidaris en la seva reivindicació idiomàtica i en la seva significació cultural, fem una ostentació ben palesa dels nostres ideals, concretats en el següent programa, que ho és a la vegada, d'aquesta candidatura.

Ens interessa remarcar que no tenim cap relació directa ni indirecta amb cap sector de fora la Universitat, volem fer present que un dels nostres postulats bàsics és el bandejament definitiu del partidisme dins el clos universitari.

Amb els ulls fets vers la total catalanització de la Universitat Autònoma de Barcelona, treballarem en la mesura de les nostres forces, per tal d'aconseguir l'estructuració interna de la nostra Facultat d'acord amb les exigències pedagògiques de l'hora en què vivim, i els desigs de la immensa majoria d'estudiants.

Incrementarem l'esport, el teatre universitari, i les altres tasques pròpies de la nostra Associació, atents, especialment, a la lea de caràcter professional.

Reconeixem que la tasca portada a terme pel Patronat Universitari tenia els seus encerts i els seus errors. Partidaris decidits de l'esperit renovador que l'informava, propugnarem per les modificacions que creiem que són necessàries al conjunt de la seva obra.

En defensa de l'autonomia de la nostra Universitat i de l'indiscutible esperit català que ha d'informar-la!

Per la solidaritat dels estudiants!

Pel manteniment de la F. N. E. C.

Voteu aquesta candidatura: President, Joaquim Granados Borrell; primer període: Juli Ruiz Barbey, Joan Soler Martí i Joan Ventosa Despujol; segon període: Josep Maria Miró Burriel, Joan Puig Serra i Joan Roig Santacana.

Oatxa Pro Vellosa i Invalidesa del Mestre Particular. — El diumenge passat, a l'estatge oficial de l'Associació del Magisteri Particular de Catalunya i Balears, amb nombrosa assistència, tingué lloc l'acte del repartiment als mestres vells de la quantitat de 1.000 pessetes, repartides a tal destí. Hi estava representava tot el Magisteri. El senyor Joan Benet Petit, pels mestres nacionals; tota la Junta del Gremi de Professors Particulars de Catalunya; el senyor Mateo Sans, pels directors del Poble Nou; el senyor Solà, pel Col·legi de Mestres Titulars. Tots lloaren l'actuació de l'Associació pels fruits que dona en tots els aspectes, coronant la seva obra amb l'amor i ajut als vells.

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA PASSEIG DE GRÀCIA, 34 ALEXANDRE DE CANYEVA Pintura Fins 11 de gener.

SALA BUSQUETS PASSEIG DE GRÀCIA, 36 Dibuxos, objectes d'art EXPOSICIÓN D'ART VIBEN Fins al dia 11 de gener.

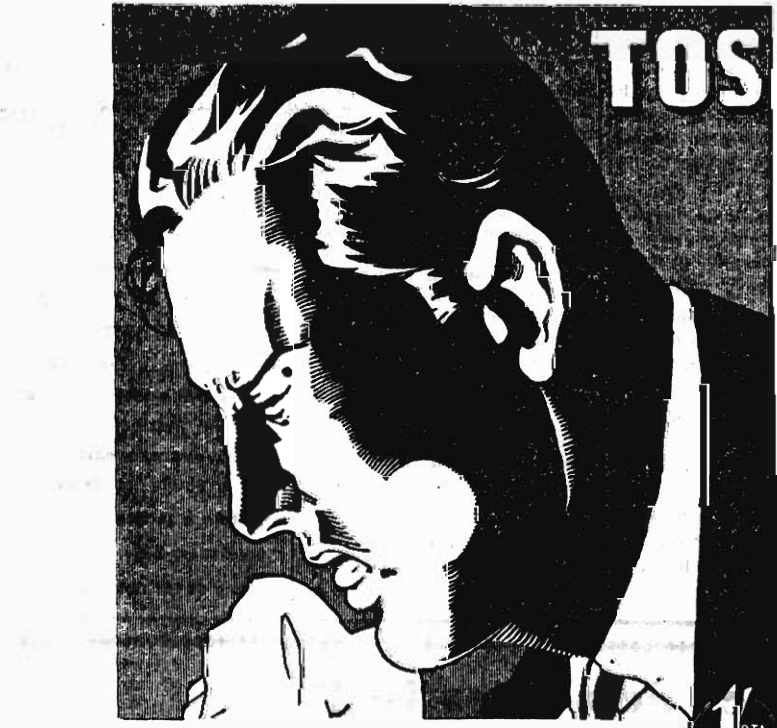
SYRA JOAN LANARA Pintura Fins al dia 11 de gener.

SALA GASPAR Consell de Cent, 323 11. Telèfon 12004 Pintura, Dibuxos, Mapes, Gravats Exposició de quadres, joguines i objectes per a presència Fins al 7 de gener.

LLIBRES!! Autògrafs, dibuixos, esquisms et cetera importants d'autors de gran fama de Barcelona Exposició i venda a preus mitjans DIBUIXOS DE METROPOLITANA LLIBRERIA VELLA I NOVA (CARRER 31 DIBUIXOS DE LA SIDA MINESTI)

Totes les notes pregades han d'ésser tramessas en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.

Les d'esports a Barbarà, 11

¿Es un medicamento

el que necessiteu?

Si patiu de forts accessos de TOS, proporcioneu-vos un veritable remei. No una d'aquelles llinadures que no fan altra cosa que afalagar el paladar, sinó un veritable medicamento, científicament preparat, que descongosti els vostres bronquis, us faciliti l'expectoració i calmi la vostra TOS a l'instant.

Aquesta és justament l'originalitat de les PASTILLES del Dr. ANDREU, i la clau del seu èxit mundial. Són les úniques que permeten tenir sempre a mà, perfectament dosificat, el medicament eficaç que us hauria calgut cercar en una poció pectoral.

PASTILLES

Dr. ANDREU

Una poció pectoral de cultura

Tribunals i Jutjats

CAUSES VISTES AHIRANUNCIS JUDICIALS

Barcelona, cinco de mayo de mil no-
vecientos treinta y cinco.
El Secretario
DON TOMAS RIERA Y SOLER

Premi Ignasi Iglésies 1933

Albert Riera ens parla de la seva comèdia «Els homes forts», que s'estrena avui al Poliorama

Cap al tard del 22 de desembre del 1933, hi havia al Palau de la Generalitat gran expectació.

Estava reunint el jurat del Premi Ignasi Iglésies, i tothom esperava conèixer el nom de l'autor afavorit.

Des de feia dies, en les penyes literàries i teatrals estava lliurant-se una veritable batalla al voltant de tres o quatre noms.

La reunió va acabar.

Puig i Ferrer ens comunicà als periodistes que Albert Riera se n'emportava el premi.

—Albert Riera?— preguntàrem.

Ningú no sabia de qui es tractava.

Algué sospità que era un autor incògnit, però la majoria dels que ens trobàvem al Palau de la Generalitat, inclouent-hi els membres del jurat, ens inclinàvem a creure que Albert Riera era un pseudònim.

—L'obra premiada, «Els homes forts»— ens digué Puig i Ferrer—, és una vigorosa comèdia de caràcter, d'ambient molt barceloní i senyorial, escrita amb una gran amplitud.

—No heu endevinat qui pot amagar-se sota d'aquest pseudònim?

—No ho sé pas, no ho sé pas.

Potser Rubió i Tudurí. L'home que ha escrit «Judes Iscariot» podria haver escrit «Els homes forts».

Telefonàrem al senyor Rubió i Tudurí.

—No, no sóc jo!— ens respongué.

Foren pronunciats, després, altres noms: Ramon Vinyes, Alfons Mageres.

L'endemà, el mateix Albert Riera— autor incògnit que es deia en efecte Albert Riera i que havia estat el primer sorprès—, es presentava, en carn i ossos, al Palau de la Generalitat i a la Redacció d'aquest diari.

La incògnita de la veritable identitat d'Albert Riera deixava d'ésser-ho.

Recordo tot això en parlar amb Albert Riera de l'estrena de «Els homes forts», que té lloc avui, per fi, al teatre Poliorama.

Ho recordo per a donar-li la raó a Albert Riera quan em diu:

—La meua obra ha estat ja, abans d'ésser estrenada, molt discutida, i contra d'ella s'han produït, per part de molta gent, els comentaris més adversos, però per damunt de totes les discussions i de totes les censures, hi ha una cosa que no s'atreveix ningú a desmentir, i és que el Premi Ignasi Iglésies vaig guanyar-lo netament, sense haver apel·lat a pressions de cap mena.

—Exacte!

—Em plau la crítica i la discussió— fa constar Albert Riera—. No les defujo. El que no puc admetre és que es discuteixi i jutgi una cosa sense ésser coneguda. I aquest és el cas de «Els homes forts».

Li torno a donar la raó:

—Exacte, exacte!

Procuro, però, allunyar de la conversa les incidències originades amb motiu d'haver estat ajornada l'estrena de «Els homes forts» dues o tres vegades.

M'interessa que Albert Riera parli sincerament de la seva comèdia.

—Un autor— em contesta— es manifesta o es produeix sempre a través de la seva obra. Jo, per tant, no podria declarar-vos res que la meua comèdia no digui.

—En escriure-la, va guiar-vos segurament una intenció, vau obeir potser a un pensament, a una tendència...

Albert Riera protesta.

—Va escriure «Els homes forts» per distreure's i mogut per la seva afició al teatre. Intenció? Ell, cap. Tendència, tampoc.

—La comèdia té, evidentment, un intent moralitzador—aclareix—. Però la llengua és després dels fets. Els personatges no discorren.

—Aleshores «Els homes forts» és una obra d'acció?

—Sí. I com que jo entenc que el teatre és acció, considero que «Els homes forts» és una obra teatral. Aquesta fou precisament la circumstància que, segons he sabut, més tingué en compte el jurat per premiar-me la comèdia.

Albert Riera alegeix:

—Una altra circumstància que aprofità el jurat fou la d'ésser «Els homes forts» una comèdia molt barcelonina. Això, per cert, m'afalagà de veritat, car si un propòsit existia en mi en escriure aquesta obra, fou de donar al públic una comèdia ben barcelonina, ben de casa nostra.

—No us sentiu influenciat per alguns dels autors teatrals estrangers que, pel que he sentit a dir, tan a fons coneixeu?

—Molt he llegit cap obra de teatre amb el desig d'aprendre una tècnica determinada. No vull negar-vos que tinc preferències. Sento especial predilecció pels autors francesos. Bernabéu, entre els que en diem vells, i Sardou i Pagnol entre els més moderns, em sedueixen. També una mica Bataille, però bé que no responguin gaire, a claudiment les seves obres a la nostra sensibilitat. Però no m'he atès, en «Els homes forts», a la manera de fer concreta de cap d'ells. De totes maneres, no em calia pas greu que diguéu, si us sembla, que en

ALBERT RIERA

qüestió de tècnica teatral jo sóc conservador. No he volgut innovar res. En «Els homes forts» hi ha un argument que es planteja, és desenvolupa i es resol, igual que en les comèdies més tradicionals.

Em resisteix a creure que la comèdia d'Albert Riera sigui, tota ella, tan «conservadora» com el seu autor declara. Sé que Albert Riera, lector infatigable de teatre estranger, admira el teatre d'Oscar Wilde i no arriba a compaginar aquesta admiració amb les seves predileccions per Bernstein.

—Oscar Wilde! Un autor que ni mor ni morirà! Admiro el seu teatre, en efecte, l'elegància i la intenció del qual no han estat encara igualades ni

ESCENARIS

Per a després de «Els homes forts», al Poliorama tenen en cartera la comèdia «L'aurora», de Carme Monturiol.

—No prepareu cap nova reposició?— hem preguntat al co-empresari senyor Aluges.

—Les reposicions ens han donat molt mal resultat. El públic vol estrenes, li serveixen estrenes.

—Teniu, com s'ha dit, una obra de Josep Maria de Segarra?

—La tindrem. Ens l'ha promesa, i Segarra és home de paraula.

★ La primera actriu Maria Callejas ha estat contractada per a actuar a la Companyia del teatre Romea que dirigeix Alexandre Nolla i que actualment representa, amb gran èxit, en tournée per Catalunya, les comèdies castellanes *Madre Alegria* i *La Papirusa*.

★ El Novetats, tancat. El Nou, tancat. L'Apolló, tancat. Però les portes del Novetats i del Nou tornaran a obrir-se dintre molt pocs dies. Les del Novetats, demà passat, dijous, i les del Nou, el vinent dissabte. Al Novetats es presentarà la companyia castellana de comèdia Melià-Cibrián, amb l'obra de Jardiel Poncela: *Usted tiene ojos de mujer fatal*. Al Nou reapareixerà, amb *La bella burlada*, la companyia lírica del bariton Marc Redondo i del primer actor còmic Antonio Palacios. Tant a l'un teatre com a l'altre, tindrà lloc tot seguit una estrena. La Companyia Melià-Cibrián estrenarà la comèdia d'Angel Lázaro Santa Maria i la Redondo-Palacios donarà a conèixer la sarsuela *Sol del Perú*, dels mestres Benlloch i Soriano. Això, tot i estar en plena pujada del gener.

★ Hem trobat a la terrassa del Colón l'empresari madrileny senyor Manuel Herrera.

—He vingut en busca d'un teatre— ens ha dit.— No m'hi ha cap de lliure, iestic desesperat.

—El volieu per ara?

—No; el demano per a Pasqua.

—Una altra obra de Peman?

—Res de vers, aquesta vegada. Porto a la companyia lírica de Sagi-Barba. I porto una obra que ha estat l'únic èxit líric veritable de la temporada: *La del manojó de rosas*, del mestre Sorozábal.

★ Ha estat prorrogada per dos dies, al teatre Romea, l'actuació de la companyia López Heredia-Asquerino, que tenia anunciat per a ahir el seu romàntic. Aquesta prorroga facilitarà el donar quatre cops més— dos per dia— *La papirusa* i la celebració, demà, diumenge, d'una festa a honor d'Irene López Heredia, l'actriu més estimada.

★ El número de «El Nostre Teatre» corresponent a la quinzena que som, publica la comèdia dramàtica en tres actes «Mercuri i els metges», original de J. F. Vidal i Jover. Aquesta comèdia fou estrenada, com es recorda, el dia 6 del passat mes de desembre al Coliseu Pompeia de Gràcia.

★ El fantasma Pierre Clarel, arribat a Barcelona per a interpretar un film i l'empresari de Companyia del Novetats, Lluís Calvo, discuteixen, asseguts en una taula del restaurant de l'Opera.

—Amic Clarel— diu Calvo—, heu de recórrer a Barcelona amb l'òpera d'Abraham El baile del Savoy, els ma-

superades, i fins us confessaré, ja que ve a tomb, que en certs moments, en tragar, per exemple, la figura de la dona del protagonista de «Els homes forts», vaig recordar les dones d'Oscar Wilde. Recordo noms, eh?

L'argument de «Els homes forts» és ja conegut. Dos germans de temperament oposat. L'un, banquer, està dominat per l'afany material dels afers i del diner. L'altre té un concepte de la vida més serè, més elevat. Es planteja una situació al primer acte i es produeix d'una forma paral·lela fins a l'ensorrada del financer al final de la comèdia. La feblesa dels anomenats «homes forts» queda demostrada.

—Ramon Martori interpreta el tipus del financer d'una manera formidable—em diu, entusiasmat, Albert Riera—. Es l'interpretar que jo havia somniat. En Lluellens, sobri com de costum, serà el germà. Laura Bové, tota agilitat i joventut, té al seu càrrec el rol de la dona del financer. L'Estivill està també encertat. Estic molt content, molt, de la interpretació. Us prego que ho feu constar.

—Per acabar: és cert que heu retocat notablement la comèdia.

—Desmentiu-ho en absolut. He retallat, durant els assaigs, el diàleg d'algunes escenes secundàries. Això és tot. Ha estat una «podada» sense cap mena d'importància. Ja ho veureu: l'obra, no pot durar fins a les dues de la matinada.

Una vegada més, i aquesta és la darrera, he de respondre a Albert Riera:

—Exacte!

Joan TOMAS

teixos florers que us prodigaren a Madrid. Compto amb Cèlia Gámez, amb la qual vau compartir l'èxit, i compto amb vos.

—Entesos. Quan és el debut?

—A darrers de mes.

—Molt bé. I...

—Vós direu.

—El mateix sou que tenia a Madrid.

TEATRE POLIORAMA

AQUESTA NIT GRAN SOLEMNITAT TEATRAL

ESTRENA de la comèdia en quatre actes, d'Albert Riera,

Els homes forts

(PREMI IGNASI IGLESIES 1933)

interpretada per la companyia Nicolau-Martori,

sota la direcció de Josep Maria Pous i Pagès

—Home, Clarel! Haurieu de rebreixar una miqueta. Penseu que Barcelona és port de mar!

★ El «Quatre Escènica Mossèn Cinto», que actua al Foment Autonomista Català, de la nostra ciutat, ha organitzat un concurs per a saber quina obra plauria més veure representada als concursants. Aquests han estat 647. Les creutines són curiosis: «Madame», de Lluís Elies, va amb davant amb 147 vots. «La reina jove» n'ha tingut 41. «La plaça de Sant Joan», 15. Amb menys votació— menys de 15 vots!— trobem obres com «Maria Rosa», «Foc Nou», «El Mistic», «Terra baixa», «Miqueta i sa mare», «Senyora àvia vol marit», «Batalla de reines», etc.

★ La quarta sessió del cicle de conferències i projeccions del Centre Excursionista de Catalunya

Tal com s'ha vingut anunciant, dijous, dia 10, a les deu de la vetlla, tindrà lloc al Centre Excursionista de Catalunya la quarta sessió del cicle de conferències i de projeccions de cinema amateur que ha organitzat la Secció de Cinema, en la qual Valentí Castanyés parlarà de «La moral en el cinema professional i en el cinema amateur».

Valentí Castanyés és prou conegut com a dibuixant i apreciat com a humorista per a entretenir fins on cal relatar-se de la pretesa serietat del tema de la seva conferència.

El film que es projectaran aju-den també a assegurar-ho. Seran tots del primerísim valor cinèstic que és l'amateur Delmir de Carat, i com en les anteriors sessions, tindrem ocasió de veure primeres produccions, inédites per a la majoria dels assistents.

Ha mort un entusiasta del nostre teatre

Victima d'una afecció cardíaca, ha deixat d'existir Domènec Vila i Sentiu, fervorós amic de totes les activitats culturals de la nostra terra.

Domènec Vila i Sentiu, conegut i fort contrabulista d'obres, s'havia fet voler sempre de totes les persones que havien tingut el goig de tractar-lo. Home bo, enamorat cordialment de Catalunya, era un servidor desinteressat de tots els que audien a ell.

La mort l'ha sorprès quan preparava amb tot entusiasme la construcció d'una sala-beira que havia d'ésser destinada a l'Associació de Teatre Selecte.

L'acte de l'enterrament patolés les moltes simpaties amb què complava merescudament el traspassat.

Donem el nostre sincer condol als seus familiars, especialment al seu fill Joan.

COLISEUM

EL CRIMEN DEL VANITIES

Es un film Paramount

TEATRE AMATEUR

★ El dia 12 d'aquest mes tindrà lloc al teatre Gavina Blava, Avinguda Místral, 50 i 52, el debut de l'Elenc Artístic Ignasi Iglésies, del qual formen part valuosos elements.

S'estrenarà la comèdia dramàtica en tres actes, original d'Emili Villaroya i Joan Oller, titulada «La filla del Riqueral», episodi històric de la invasió francesa i setge de Girona.

La Música

Els festivals Wagner al Liceu

Es poden qualificar de solemnitats els anuals grans festivals dedicats a Richard Wagner, a jutjar per l'entusiasme que han despertat en el nostre públic.

El primer festival, anunciat per al proper dijous, assolirà amb tota seguretat el major èxit.

L'insigne mestre director de Bayreuth, Karl Elmendorf, junt amb els celebrats artistes senyors Nemethy, Dahmen, Strack i senyors Lablond, Nissen i Weber seran els principals intèrprets d'aquestes festes del més depurat art.

I perquè el conjunt revesteixi tota la solemnitat, l'empresa ha disposat que l'orquestra sigui augmentada fins a 94 professors.

Un altre gran esdeveniment es prepara per al dia 15, amb motiu de l'estrena de l'òpera del mestre Joan Gaig, «El Estudiante de Salamanca», de la qual es tenen les millors notícies, que permeten d'augurar un veritable triomf per als autors i intèrprets.

En el llenguatge dels enginyers del so, s'anomena «modulació» un corrent elèctric que tradueix per les seves variacions d'intensitat les oscil·lacions acústiques que han arribat al micròfon.

El problema consisteix a fer una tria de les modulacions que es necessiten per crear un quadre sonor, estudiar-les separatament, dosificar-les acuradament les unes en relació a les altres i reunir-les en un feix únic que constituirà la modulació terminal, la qual serà difosa per ràdio o inscrita a la banda sonora del film.

Si a l'origen tots els sons han estat produïts davant d'un micròfon, és evident que en la major part dels problemes del «mixing» es recorre a registres fets per endavant i inscrits en discos o en films. Aquest procediment té l'avantatge de proporcionar un document provat, el valor del qual resta constant en potència, cosa importantíssima per l'èxit del «mixing».

El principal recurs, doncs, dels sonoritzadors són col·leccions de discos i de films, amplificadors i un mesclador. En la indústria cinematogràfica, especialment, tots els mesclatges es fan després del registre del diàleg. I encara que aquesta tècnica no s'oposa a les condicions corrents de la radiodifusió, és fins ara, poc usada pel seu preu de cost.

Havent fet la tria de les modulacions, l'enginyer del so disposa dels diferents fonts sonors de tal manera que els corrents arribin tots al quadre d'entrada del mesclador. Per no fer excés ni el rebell de l'operador, es limita a quatre el nombre d'aquestes modulacions. Cada una d'elles es regula en volum per mitjà d'un potenciòmetre apertellat compost d'un grup de resistències que no deriva en el mesclador més que una part acuradament calculada del

Els trucs del so en el cinema i en la radio

Un potenciòmetre semblant és disposat a la sortida del transformador per regular en volum el total sonor obtingut en el mesclador.

L'enginyer ha fet els aparells de trucatge. Ara és el director d'ones en ràdio, el director en cinema de saber servir-se'n. Un exemple ens mostrarà els diferents fonts d'origen que pot tenir un conjunt.

Ens servirà, per mostrar-ho, una emissió anglesa de la «British Broadcasting Corporation». El drama radiat tenia lloc al fons d'una mina de carbó.

A conseqüència d'una pèrdua d'ingredients, un obrer provocava una catàstrofe: les galeries eren envaïdes per l'aigua. Aparentant-se en la seva secció, els minaires sobreviuen, en l'obscuritat, començant a partir de la manca d'aire, a l'agut dels menors indicis que els permetessin d'esperar un socors, i plorant, de tant en tant, cops regulars per atraure l'atenció de l'equip de salvament.

Aquest cas era, evidentment, impossible de sonoritzar sense trucatge. ¿Com fou fet aquest?

Una gran part dels sorolls foren registrats en un pou del País de Gal·les, i el muntatge es feu al laboratori. L'ambient, evidentment, fou captat amb facilitat al fons de la mina i inscrit en discos.

El soroll dels martells elèctrics, de les piles, dels cavalls, foren registrats separatament i simultàniament. Ens hem aprofitat les pauses per gravar a la cinta dels cops sords contra les parets del filó. I aïí s'acabarien els elements autèntics.

Evidentment, no es podia pas inundar una mina per la bellesa d'una emissió. I, demés, no es tracta, per tant, en radiodifusió, de donar una traducció exacta del soroll com d'una impressió sonora estilitzada, la facultat evocadora de la qual sigui segura i poderosa.

Es reconregeix, doncs, per a la inundació, a un dispositiu d'aigua i a unes aixetes d'un model que descrivim més endavant. Mentre que els discos registrats al fons de la mina eren traduïts en modulacions i portades aquestes al mesclador, un operador determinava la inundació en un estudi veí. El director d'ones aleshores feia créixer el soroll de l'aigua, mentre que feia disminuir l'ambient, i durant aquest temps, els actors, reunits en un altre auditori, feien crits d'ajut que aviat foren els únics a barrejar-se al soroll de la inundació. El timbre d'alarma sona (disc registrat a la mina); el capataç ordena apagar la galeria (auditori gran); se sent els minaires com amunteguen materials per deturar l'aigua (soroll imitat al petit estudi); i finalment, en sobrecaricació, quadre sonor de la multitud a la superfície, ordres contradictòries, crits de les dones, etc.

Hom pot pensar si el tècnic mesclador tindria feina, tant més que per conservar la potència dramàtica del conjunt era indispensable donar a cada veu la proporció deguda per no deixar transparentar el trucatge, que una vegada descobert destrueix l'emoçió i la substitueix pel ridícul, com tan bé sabem els ràdio-cients de casa nostra.

Aquest exemple mostra per què en els estudis cinematogràfics és on es fan els trucatges sinó després dels films, en el laboratori sonor i amb tot el temps necessari.

Ara bé: els estudis cinematogràfics, els de la ràdio, són insonors; gràcies

a un tapissat apropiat—llana de surs, llana de vidre o de cel·lulosa i teles diverses—aquests estudis no tenen cap ressonància perquè els sons arriben perfectament nets al micròfon.

En la realitat, però, això no succeïx. Les habitacions, l'aire lliure mateix donen unes certes ressonàncies per les quals l'orella aprecia les seves dimensions. Com, per exemple, donar la sensació d'una catedral, si l'espectador en la línia d'escena no té més de quatre o cinc metres?

Gràcies a un altre truc, l'eco artificial: Aquest truc consisteix a afegir a la modulació una ressonància de veu que alts no tenia. Es podria dir que això ja es podia fer en el registre d'origen. Be es preveu—però no es pot—disposar d'una gamma de sales de diferents ressonàncies. El procediment, a més, és molt senzill. El registre original es fa en una sala insonora, com ja hem dit. A la sortida de l'amplificador microfònic el corrent es divideix en dues parts: l'un es dirigeix al mesclador i l'altre va a parar a la sala de l'eco artificial. Aquesta sala, de dimensions mitjanes, 5x6x4, per exemple, té les parets nues, llises i dures, formen magnífics miralls sonors que s'envien uns a altres les ones acústiques durant un temps no pas negligible (alguns segons). La part derivada del corrent vingut del micròfon de registre és amplificada i aplicada a un altaveu potent col·locat a una de les extremitats de la sala d'eco. A l'altre extremitat s'hi disposa un micròfon que capta, no solament les ones registrades, sinó també les que són rebudes dels originals que després d'una viaje complex entre les parets hi arribaran amb retard. És el fenomen clàssic de l'eco.

El corrent recollit pel micròfon de la sala d'eco és amplificada, i gràcies al mesclador és superposat al corrent registrat de l'auditori principal. L'expressió demostra, però, que és suficient una part bastant petita d'eco artificial per donar al so mat que ve del primer micròfon el seu aspecte brillant degut a l'eco. L'act del director d'ones, serà, doncs, de dosificar a més exactament possible l'eco artificial perquè els auditors tinguin la impressió d'escotar en que passa en un saló, en un ball, en una nau de catedral o a l'aire lliure.

Actualidades

Noticiari Fox Mundial, El mundo en vivo y vivo. Noticiari alombrado de «Bavaria Films», Vistes de Barcelona, Lisboa i sus illes. En el atel mediterráneo, Fronteras del Sur

COLISEU POMPEIA

Travessera, 112 - Telèfon 73331

COMPANIA CATALANA

TARDA I NIT

La comèdia més atrevida

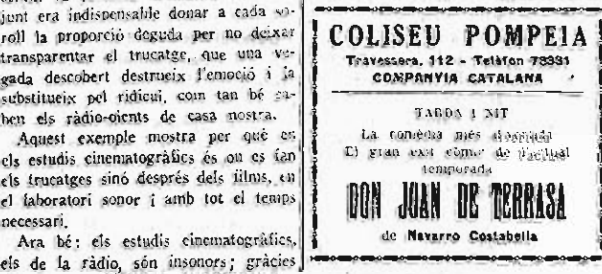
El gran xanxan de l'actual temporada

JOAN DE TERRASA

de Navarro Costabella

ARTISTES OLVIDADES

Aileen, Pámpa, descoberta per la novel·lista Elinor Glyn i qualificada per ella «the most beautiful girl in the world», que en el cinema fou una revelació en «The Hours», d'aquella novel·la; després a mb «La mujer del Centaure», de King Vidor, i «El Mistic» i «Dama Madama», amb Lew Cody, i altres i altres, és una de les actrius desaparegudes amb l'adveniment del cinema sonor.

En el llenguatge dels enginyers del so, s'anomena «modulació» un corrent elèctric que tradueix per les seves variacions d'intensitat les oscil·lacions acústiques que han arribat al micròfon.

El problema consisteix a fer una tria de les modulacions que es necessiten per crear un quadre sonor, estudiar-les separatament, dosificar-les acuradament les unes en relació a les altres i reunir-les en un feix únic que constituirà la modulació terminal, la qual serà difosa per ràdio o inscrita a la banda sonora del film.

Si a l'origen tots els sons han estat produïts davant d'un micròfon, és evident que en la major part dels problemes del «mixing» es recorre a registres fets per endavant i inscrits en discos o en films. Aquest procediment té l'avantatge de proporcionar un document provat, el valor del qual resta constant en potència, cosa importantíssima per l'èxit del «mixing».

El principal recurs, doncs, dels sonoritzadors són col·leccions de discos i de films, amplificadors i un mesclador. En la indústria cinematogràfica, especialment, tots els mesclatges es fan després del registre del diàleg. I encara que aquesta tècnica no s'oposa a les condicions corrents de la radiodifusió, és fins ara, poc usada pel seu preu de cost.

Havent fet la tria de les modulacions, l'enginyer del so disposa dels diferents fonts sonors de tal manera que els corrents arribin tots al quadre d'entrada del mesclador. Per no fer excés ni el rebell de l'operador, es limita a quatre el nombre d'aquestes modulacions. Cada una d'elles es regula en volum per mitjà d'un potenciòmetre apertellat compost d'un grup de resistències que no deriva en el mesclador més que una part acuradament calculada del

En el llenguatge dels enginyers del so, s'anomena «modulació» un corrent elèctric que tradueix per les seves variacions d'intensitat les oscil·lacions acústiques que han arribat al micròfon.

El problema consisteix a fer una tria de les modulacions que es necessiten per crear un quadre sonor, estudiar-les separatament, dosificar-les acuradament les unes en relació a les altres i reunir-les en un feix únic que constituirà la modulació terminal, la qual serà difosa per ràdio o inscrita a la banda sonora del film.

Si a l'origen tots els sons han estat produïts davant d'un micròfon, és evident que en la major part dels problemes del «mixing» es recorre a registres fets per endavant i inscrits en discos o en films. Aquest procediment té l'avantatge de proporcionar un document provat, el valor del qual resta constant en potència, cosa importantíssima per l'èxit del «mixing».

El principal recurs, doncs, dels sonoritzadors són col·leccions de discos i de films, amplificadors i un mesclador. En la indústria cinematogràfica, especialment, tots els mesclatges es fan després del registre del diàleg. I encara que aquesta tècnica no s'oposa a les condicions corrents de la radiodifusió, és fins ara, poc usada pel seu preu de cost.

Havent fet la tria de les modulacions, l'enginyer del so disposa dels diferents fonts sonors de tal manera que els corrents arribin tots al quadre d'entrada del mesclador. Per no fer excés ni el rebell de l'operador, es limita a quatre el nombre d'aquestes modulacions. Cada una d'elles es regula en volum per mitjà d'un potenciòmetre apertellat compost d'un grup de resistències que no deriva en el mesclador més que una part acuradament calculada del

En el llenguatge dels enginyers del so, s'anomena «modulació» un corrent elèctric que tradueix per les seves variacions d'intensitat les oscil·lacions acústiques que han arribat al micròfon.

El problema consisteix a fer una tria de les modulacions que es necessiten per crear un quadre sonor, estudiar-les separatament, dosificar-les acuradament les unes en relació a les altres i reunir-les en un feix únic que constituirà la modulació terminal, la qual serà difosa per ràdio o inscrita a la banda sonora del film.

Si a l'origen tots els sons han estat produïts davant d'un micròfon, és evident que en la major part dels problemes del «mixing» es recorre a registres fets per endavant i inscrits en discos o en films. Aquest procediment té l'avantatge de proporcionar un document provat, el valor del qual resta constant en potència, cosa importantíssima per l'èxit del «mixing».

INFORMACIO D'ESPANYA

El senyor Portela a Madrid

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

Per tal de descobrir l'interès polític de la tornada caldrà trobar l'enllaç i la connexió que existeix entre els dos senyors. Els dos senyors són, en realitat, dos personatges molt diferents, però amb una perfecta normalitat.

Potser apartant-nos dels aspectes estricteament polítics trobem el senyor Portela i Valladares, el qual és el cap del Departament de Justícia i el senyor Lerroux, el qual és el cap del Departament de Governació. Els dos senyors són, en realitat, dos personatges molt diferents, però amb una perfecta normalitat.

Tot això no tindrà cap significació política de relació amb la política, a jutjar pel criteri que en qualsevol cas ha estat el senyor Lerroux respecte a les relacions del poder judicial amb els altres poders, i pretenem dir-ho amb claredat i precisió, que s'han succeït amb pocs minuts d'interval, explicat diferent de la que han donat els periodistes i cercar-hi altres mètodes que els de la cortesia i l'amistat.

El que trobem de donar transcendència política als fets judicials són els periodistes de dreta, però nosaltres ens hem limitat a seguir-los per aquest camí. No ens estranyaria que algun d'aquests periodistes tractés de cridar l'atenció dels seus lectors sobre les darreres diligències practicades pel jutge especial. Així ho hem fet des de temps descomentant amb grosses titules notícies i anuncis en relació amb un sumari que ha d'estar secret.

El Sr. Pestaña fa declaracions a un redactor de "El Debate"

El president del "Partido Sindicalista Español" no està d'acord amb l'Esquerra, perquè és una agrupació catalanista. - En les properes eleccions el partit que comanda presentarà candidatura pròpia. - No creu en la preponderància de la Ceda a Catalunya. - Les divergències a la F. A. I.

Madrid, 7. - "El Debate" d'ahir publicava una informació del seu corresponsal a Barcelona, en la qual assegurava que l'Esquerra buscava l'empara de la massa revolucionària i aïllava els seus líders davant la proximitat d'unes eleccions. En la dita informació l'esmentat corresponsal assegurava que busquen les esquerres una aliança amb la C. N. T. Es diu que una Pestaña, al qual consideren que ha perdut la seva influència sindical, es reclama i consulta pels polítics de Madrid, que compensen el desallotjament que li mostren els de Barcelona.

Per tal de comprovar tot el que es refereix a l'apreciació de l'esmentat corresponsal, ens hem entrevistat amb Angel Pestaña.

—Què ha de semblar la informació de "El Debate"?
—No em sembla malament, però jo no reitere a que en les properes eleccions les esquerres poden comptar amb els vots dels partits revolucionaris, però això no vol dir que nosaltres estiguem d'acord amb l'Esquerra, ja que l'experiència ens ha demostrat que el dit partit està format per un conglomerat de forces que forçosament el portaran al fracàs.

—Després, en les properes eleccions, donarem els vots als republicans de l'Esquerra?
—Nosaltres procurarem presentar els nostres candidats. I en aquest sentit estem preparant aquelles masses que ens han anat actuant en l'opinió pública. Naturalment, que si per circumstàncies especials no aconseguim el nostre desig de presentar candidats propis, és clar que cooperarem amb els nostres vots al triomf d'aquelles forces més afins al nostre ideari.

—El Partit Valerista, les qüestions amb el qual discutim, són qüestions que amb motiu de la publicació del llibre del senyor Valladares sobre "Valerisme", i que jo veig llegir amb especial deteniment, en observar alguns punts de coincidència amb el

ser secret. Allò que fan els periodistes de dreta no ho podem fer nosaltres, i molt menys extreure'n conseqüències polítiques de l'actiu.

També és perfectament normal que el senyor Portela i Valladares hagi visitat al senyor Lerroux un cop publicat a la Gaceta el seu nomenament. Aquesta primera visita ha estat de cortesia i per tal d'iniciar un canvi d'impressions sobre l'obra a realitzar a Catalunya, canvi d'impressions que haurà de continuar després que en el Consell de Ministres hi hagi hagut un altre canvi d'impressions amb els ministres de la CEDA.

Tot això tan perfectament normal ha donat motiu no obstant que el senyor Gil Robles interrompi el seu descans i torni precipitadament a Madrid després de celebrar una conferència telefònica amb alguns seus d'ací que li han donat compte de la situació.

El cap de la CEDA abans d'emprendre el seu viatge a l'estranger va exposar al president del Consell el seu criteri sobre els afers polítics que pre-ocupen el Govern.

No va exterioritzar-se aleshores cap discrepància, però potser hom ha vist després que no totes les exigències del senyor Gil Robles poden tenir satisfacció i així algunes d'elles han estat ja contestades negativament a la Gaceta.

Aquesta manera, sobre fets perfectament normals que la imaginació del moment posa en contacte i relació, s'ha anat formant, en cloure's la jornada política, un estat de confusió i desorientament.

Tot fa suposar que el problema polític, almenys des de fa algun temps, quedarà plantejat sense més esperes i potser no trigarem a saber que el senyor Martínez de Velasco veig defensar videntment els seus desigs de descansar. El cap dels agraris no ha tingut encara la menor aparició en l'escenari polític, però el seu nom ha estat presentat durant el dia moltes vegades, la qual cosa és tan normal com tot l'altre.

Se li ha donat compte d'unes declaracions que el conegut sindicalista Joan Peiro havia fet ahir, diumenge, a un periodista a Barcelona en les quals diu, després de significar el seu total apartament de la C. N. T., que en aquesta organització hi ha mar de fons per l'abstenció en les eleccions de novembre. Per això entén el senyor Peiro que de no votar, la C. N. T. ha de deixar en llibertat les masses perquè obria d'acord amb el seu propi criteri, abstinent-se, votant el Partit Sindicalista Espanyol, o bé a d'altres partits d'esquerra.

Pestaña expressa la seva total conformitat amb aquestes manifestacions. —Què ens diu respecte a la F. A. I.? —Que actualment hi ha gran divergència de criteris entre els seus components, que de moment s'han dividit en dos grups: el que formen aquells que entenen ha de separar-se la seva actuació de la que porta a cap la C. N. T. i el dels que consideren que ha de seguir controlant les activitats d'aquestes organitzacions, com ha vingut fent fins ara.

—Les declaracions del senyor Companys i els altres consellers, creieu que poden donar una nota sensacional?
—Sí; aleshores se sabrà el per què del moviment, millor dit, les causes.
—Creieu que tindrà preponderància immediata la CEDA a Catalunya?
—No. La força política a Catalunya està vinculada a la Lliga i a l'Esquerra.

—Quantes reflexions li ha suggerit el moviment de Catalunya?
—Moltes.
—Té explicació adequada el fet consumat?
—El senyor Pestaña somriu i es limita a contestar:
—Si pogués explicar-me!

El senyor Companys i els ex-consellers de la Generalitat han arribat a Madrid

Són considerats com a presos polítics i allotjats a les mateixes cel·les que ocupà el Govern provisional de la República

(Ve de la primera pàgina)

En arrencar el cotxe, saludaren amb la mà les comptades persones que es trobaven al moll, les quals, per la seva banda, els acomiadaren desitjant-los bon viatge.

A la sortida de la base de l'aeronàutica naval hi havia alguns periodistes, entre ells els senyors De Emilio, del "Full Oficial"; Cerro, corresponental; Nicota, Cabot i Tomás, en representació expressa de LA PUBLICITAT; i Guasp, de "El Mercantil Valenciano". També hi havia la senyora de l'ex-conseller senyor Martí Esteve, la qual, assabentada del trasllat, cuita a anar al moll, amb l'objecte d'acomiarar el seu marit i els companys d'aquest.

L'ordre dels vehicles que tornaven l'expedició era el següent: primer, un auto de la Prefectura de Policia; després, un cotxe metral·ladora descobert de la Direcció General de Seguretat, l'autocar "pullman" que conduïa els consellers i, finalment, l'altre cotxe metral·ladora, també descobert.

L'expedició va sortir del moll a les tres menys cinc minuts de la matinal. Es dirigí per l'avinguda de Francesc Layret, cap a la plaça d'Espanya, Santis i l'Hospital, per tal d'agafar la carretera general que va cap a Madrid, on havien d'arribar a mitja tarda.

Per tal de comprovar si els serveis de vigilància estaven ben muntats, el cap superior de Policia anà al moll. També hi anà el cap del grup d'informació de Madrid, senyor Martínez, amb alguns dels agents que estan a les seves ordres.

Pel moll va circular el rumor que els detinguts serien destinats a la presó de Segòvia, que està per estrenar. La Direcció General de Seguretat, però, serà la que disposarà el lloc on seran tancats.

Madrid, 7. - El secretari del Tribunal de Garanties Constitucionals ha manifestat als periodistes aquest matí que tenia coneixement de la sortida de Barcelona dels ex-consellers de la Generalitat i que ignorava l'hora que arribarien a Madrid.

Respecte al senyor Gil i Gil, que es troba a Barcelona, espera que se li doni l'ordre de tornar a Madrid, ja que la seva missió a Barcelona està suspesa pel trasllat dels ex-consellers a Madrid.

Ha dit per últim que per ara no se celebrarien plens.

EL SR. LERROUX MANCA DE NOTÍCIES

A un quart de sis de la tarda ha arribat a la Presidència el cap del Govern i a preguntes dels informadors els ha dit que no tenia cap notícia relacionada amb el trasllat dels ex-consellers de la Generalitat i amb la seva arribada a Madrid.

Li ha estat preguntat a què havia obert la visita del senyor Angel Pestaña i ha dit que per parlar-li d'un assumpte de carnet d'identitat, de la qual cosa també n'havia parlat a Barcelona amb el senyor Roquia.

En rebre el ministre de la Governació els periodistes a primera hora de la tarda, un d'ells li ha preguntat si ja havien arribat a Madrid els ex-consellers de la Generalitat sotmesos a la jurisdicció del Tribunal de Garanties.

—Espero —ha contestat— que estiguin prou a arribar, puix que segons les meves notícies van sortir ahir de matinal de Barcelona. Com és sabut, aquests senyors van ésser requerits pel dit Tribunal perquè fossin a Madrid els darrers dies del passat mes de desembre, però degut a gestions familiars, es va permetre que

continuessin a aquella capital per a passar les festes.

A SARAGOSSA

Saragossa, 7. - A dos quarts de deu del matí ha arribat a Saragossa l'autocar en el qual eren conduïts a Madrid l'ex-president i els ex-consellers de la Generalitat de Catalunya. Esmorzaren en una fonda i continuaren el viatge cap a Madrid. Nombrosos periodistes estiguieren a la fonda on esmorzaren, limitant-se a consignar el fet del pas del comboi per Saragossa.

EL DINAR A ALHAMA D'ARAGO

Alhama d'Aragó, 7. - A tres quarts de dues han arribat a Alhama d'Aragó l'ex-president i els ex-consellers de la Generalitat, els quals han estat traslladats a l'hotel del balneari, on han dinat amb el capità Rico, que comanda l'expedició; el tinent Coriós, i els agents senyors Aguado, Abarrategui i Escudero.

Terminat el dinar, l'ex-president, senyor Companys, ha passat al rentador amb l'objecte de rentar-se. Al passadís han emprès els periodistes preguntant-los que els permetés fer una fotografia. El senyor Companys els ha contestat:

—Dispenseu, però no pot ésser, perquè seria aprofitar una gentilesa que han tingut aquests senyors amb mi.

—Amb molt d'esperit per anar a Madrid?

—Jo sempre estic animat.

—Com es fa el viatge?

—Excel·lentment.

A GUADALAJARA

Guadalajara, 7. - A dos quarts de vuit han arribat els ex-consellers de la Generalitat de Catalunya. Han reposat breus moments i han continuat el viatge a Madrid.

L'ARRIBADA A MADRID

Madrid, 7. - A les cinc de la tarda encara no havien arribat a la Presó Model els ex-consellers de la Generalitat de Catalunya. Els periodistes han parlat amb el director de la Presó, el qual els ha manifestat que ha rebut ordre de preparar cel·les en nombre de set. Seran considerats com a detinguts polítics.

A les vuit i cinc de la nit ha arribat a Madrid l'autobús que conduïa el senyor Companys i ex-regidors de la Generalitat. Al pati de la presó es trobaven nombrosos periodistes i fotògrafs. Aquests han tirat diverses plaques.

Obertes les portes de la presó, ha entrat primer al pati el cotxe pilot, ocupat per quatre agents de policia, i a continuació el de turisme ocupat pel senyor Companys, els ex-regidors de la Generalitat i dos agents de policia.

Han estat rebuts pel director de la presó, senyor Elorza, i diversos oficials de presons i els periodistes. El primer a baixar del cotxe ha estat el senyor Companys, el qual donava mostres d'esgotament físic. Després ho han fet els altres ex-consellers.

Seguidament han passat al despatx del director de la presó, on han romàs breus moments, i a continuació han estat traslladats al departament de polítics. Allí els han pres la filiació, senyals dactilars i altres requisits.

El director de la presó els ha preguntat si se'ls oferia alguna cosa, i el senyor Companys li ha preguntat al seu torn si estaven preparades les cel·les, car volien retirar-se a descansar, ja que venien molt fatigats.

El senyor Elorza li ha contestat que estava tot disposat, i el senyor Companys li ha pregat aleshores que abregessin els tràmits tot el possible.

Acte seguit han estat conduïts a llurs respectives cel·les, que són les mateixes que va ocupar el Govern provisional de la República.

El senyor Martínez Barrio pronuncia un discurs polític

Saragossa, 7. S'ha celebrat el banquet organitzat pel Comitè executiu provincial del partit d'Unió Republicana, a honor del senyor Martínez Barrio.

Han assistit a l'acte més de cinc cents comensals.

El senyor Puellas, ex-president de la Diputació, ha ofert l'homenatge al senyor Martínez Barrio, que emig de grans aplaudiments s'ha aixecat a parlar.

Pet el silenci, ha dit que en les seves primeres paraules no volia extreure la crítica contra els partits vençuts en el passat mes d'octubre, però tampoc no volia col·locar-se al corrent de passió dels vencedors, lliurats a la venjança.

Després ha afirmat que el partit d'Unió Republicana, en un acte celebrat al Teatre Maria Guerrero el mes de setembre del passat any, fixà clarament la seva actitud, francament contrària a tota violència, criteri que se seguix sustentant per a marxar pels camins de la legalitat per a la consecució de les seves aspiracions, i ha afegit que, perduda la confiança col·lectiva, no queda altre remei que recuperar-la, però, naturalment, s'ha de fer sense desvetllar en el poble sentiments de venjança, perquè això seria tant com cavar la fossa de la República.

Ha dit després que el seu partit és respectuós amb les normes que la Constitució dona per a la forma de Govern de les regions autònomes; però contrari a què es consentís desbordaments per atemptats contra la unitat de la pàtria. Ha ressaltat tot el que ve dient sobre la necessitat que els republicans establexin un punt de coincidència per tal de constituir òrgans capaços de servir el règim. Ha dit que a aquest efecte pensa en tots els republicans que serveixen la República del 14 d'abril de 1931, sense excloure els que, sense esser netament d'esquerra, la serveixen amb lleialtat. Afegint que aquesta exclusió no abasta de moment el partit radical, puix que no sap si les responsabilitats contraries en l'obra de Govern el deixaran amb crèdit suficient i amb autoritat davant l'opinió.

Ha afegit que mentre regixi aquesta Constitució, ningú no ha d'apel·lar a la violència revolucionària, i mentre la voluntat d'Espanya sigui la d'avui, ningú no ha de donar lloc a motius de disgregació de la Pàtria. Sota aquestes condicions, jo tinc els braços oberts per a la fusió de tots els partits republicans, i per a tal obra, Unió Republicana ocuparà la posició que se li assigni, de director o dirigint.

Diu que perquè Espanya recobri la seva fesomia, bastarà que les opinions s'adaptin a un Govern equilibrat i just que posposi tots els partidismes. Afegint que el no és impunitat. Mentre no arribi el moment que el país s'aixequi per demanar un límit en el càstig, jo entenc que és deure dels governants fer complir amb tot rigor la llei, però no anar a extralimitacions, a la qual cosa no s'ha d'arribar.

Establir un acord entre els partits per a fer una consulta electoral. Els partits tenen dret a saber en quines condicions se celebraran aquestes properes eleccions, que no s'han de fer amb la llei electoral que presidi l'11 de novembre del 1933, que per ésser llei política, mai feta i apassionada, es pot convertir en una font de perills. Aquesta llei, que concedeix una primàcia excessiva a la voluntat de la majoria i deixa en ordenat els grups ministerials, no ha d'ésser la que faci les eleccions. Llei que és perfecta per als que exercen el Poder, però és, demés, perjudicial per convertir els vençuts d'avui en vencedors de demà, i deixa sotmesa al país a una forta basculació extremista, d'esquerra o de dreta. Si es permet la representació proporcional, el Parlament podria ésser la representació de totes les aspiracions, figurant en el seu centre els partits que pretenen servir els interessos polítics.

També ha dit el senyor Martínez Barrio que aquestes eleccions es podrien desenvolupar normals per l'aspiració dels Ajuntaments. I no han d'ésser convocades estant davant dels Municipis, Comissions gestores nomenades governamentalment.

Fa una crida als homes de Govern, i els diu que han de complir amb les obligacions contraïdes l'any 1933, en què en convocar el senyor Azala les eleccions que s'anomenaren de "els burgs podents", i escoltant la veu de la minoria radical, foren substituïdes les Comissions gestores de caràcter polític per altres absentes de matissos. I no creu que els que això demanaren llavors, ara s'atreveixin a seguir una conducta contrària.

Acaba dient que pot succeir que les primeres eleccions que es convoquin no siguin municipals; que s'establixen normes per arribar a coincidències entre els grups polítics que permetin de dissenyar les Sorts, i formar un altre Parlament constituent. I quan a la lluita arribi a l'agrupació de republicans, per a la qual cosa el partit d'Unió Republicana està sempre prompte i està sempre disposat a tot el que sigui en favor de la llibertat i de la democràcia.

EL MOMENT POLITIC

El senyor Lerroux rep la visita del President del Suprem, el Fiscal de la República i el jutge Sr. Alarcón

També l'ha visitat el Sr. Portela :: El senyor Lerroux té molta sort en la vida política :: Avui se celebrarà Consell de Ministres

Madrid, 7. - Quan el senyor Lerroux pujava a l'ascensor per dirigir-se al seu despatx oficial, un periodista li ha preguntat: si demà se celebraria el Consell, i el cap del Govern ha contestat que sí; i que tindrà lloc a la Presidència, a dos quarts d'once del matí.

Un altre periodista li ha dit que estava esperant-lo el president del Tribunal Suprem, senyor Diego Medina; i el cap del Govern li ha dit que l'havia refusat i que celebraria amb ell una conferència. El senyor Medina havia arribat a la Presidència a tres quarts de cinc de la tarda.

La conferència del senyor Medina amb el cap del Govern ha durat uns vint minuts. Quan ha abandonat la Presidència el senyor Diego Medina, els periodistes li han preguntat sobre l'objecte de la visita. El senyor Medina ha dit que hi havia anat senyalament per felicitar el senyor Lerroux amb motiu de l'entrada de l'any.

—Es que el senyor Lerroux ha dit un periodista—ens ha manifestat que us havia citat.

El senyor Medina, basant sorpresa i intentant evadir el diàleg amb els periodistes, ha dit:

—Es que com sigui que el senyor Lerroux sabia que jo tenia aquest propòsit, m'ha cridat perquè vinguess a darrera hora.

Després el cap del Govern ha rebut el governador general de Catalunya, senyor Portela Valladares, el qual ha arribat a la Presidència a les set de la tarda.

A la sortida ha manifestat als periodistes que hi havia estat en visita de cortesia a saludar el president del Consell.

—Heu canviat impressions sobre la política a seguir a Catalunya?

—No; únicament li he exposat el meu pensament, però sense entrar a fons en cap problema. Tornaré a veure el senyor Lerroux i continuarem la nostra conversa.

Quina impressió teniu sobre la situació a Catalunya?

—Per poder contestar amb èxit caldria estar dintre els òrgans de Govern de Catalunya. Com veieu, des d'ací la impressió no és molt bona, però és possible que allí, dintre dels òrgans del Govern, sigui millor.

Ha acabat dient el governador general de Catalunya que estaria un parell de dies a Madrid, i que abans de marxar visitaria novament el cap del Govern.

També han estat a la Presidència el fiscal general de la República, senyor Gallardo; i el jutge especial que entén en el sumari pel contraban d'armes, senyor Alarcón.

A les vuit i deu ha abandonat la Presidència el cap del Govern, el qual ha dit als periodistes:

—No tinc cap notícia de caducitat política per dar-vos.

Un periodista li ha indicat que es comenta molt les visites que li han fet les autoritats judicials, entre les quals figura el president del Suprem, senyor Medina; el fiscal de la República, senyor Gallardo, i el jutge especial, senyor Alarcón.

No ha fugat cap importància —li ha contestat el senyor Lerroux—, perquè és costum que el president del Suprem vingui els primers dies de l'any a saludar el president del Consell, que ostenta aquest càrrec. Ha vingut a això, i és clar que havent aprofitat l'ocasió per a canviar impressions en termes molt cordials sobre aquestes coses que venen succeint, a fi d'evitar que es causin perjudicis que no tenen raó d'ésser. El poder judicial i el poder executiu han de marxar sempre d'acord, perquè han de complir un fi comú. De manera que la visita que comenten no ha tingut altra finalitat.

Se li ha preguntat si l'han visitat els senyors Gallardo i Alarcón, i el senyor Lerroux ha contestat negativament, però ha admès la possibilitat que el senyor Alarcón hagi conversat amb el sots-secretari.

de donar una notícia i no pregunteu res.

Un informador li ha replicat: —Segurament us volem referir a la cordialitat de la visita del senyor Portela als ministres de la Ceda.

—Compte! —ha replicat al seu torn el senyor Lerroux. Jo no he dit res de la Ceda.

—Però és que s'han dit moltes coses —ha dit un altre periodista—, i si hi ha cordialitat ens trobem amb què ha desaparegut el problema que hi havia.

El senyor Lerroux s'ha limitat a somriure.

El periodista ha tornat a intervenir, i ha dit: Heu acabat ja vós el sargit?

—No —ha replicat el cap del Govern—, però ja sabem que per a mi és fàcil, perquè la sort que tinc i m'acompanya en la vida política, m'ho facilita, a falta d'altres condicions.

—Acabareu en aquesta setmana?

—Quedaré tot tan perfecte, que no es coneixerà, perquè quan es compta amb persones comprensives, i que se saben sacrificar per la vida del país, acostant-se de les dificultats momentànies que es travessen, tot és fàcil.

—Es que aquests dies es contenen moltes coses —ha dit un altre periodista—. És diu que es constituirà un Govern format pels caps de minoria.

—Si tot això que es diu —ha contestat el cap del Govern— servís, almenys, per a resoldre els greus problemes que tenim plantejats, jo estaria encisat.

—Es que vós —se li ha contestat— són base de tot Govern, perquè en tots els figures com a president.

El senyor Lerroux ha exclamat: —Es que jo sóc un ungüent groc o el general Acarraga?

I sense dir res més, s'ha acomiadat dels periodistes.

Manifestacions del ministre i del sots-secretari de Governació

La conveniència d'accelerar el funcionament dels camps de concentració :: La sanció imposada a «Unión Radio»

Madrid, 7. - Els periodistes han conversat de matinal amb el sots-secretari de Governació, senyor De Pablo Blanco, el qual els ha manifestat que acabava d'arribar de Còrdova. El senyor De Pablo ha afegit que mancava de notícies, puix que fins al moment no li havien comunicat res dels governadors.

Els periodistes li han dirigit altres preguntes relacionades amb el moment polític, i el sots-secretari de Governació els ha manifestat que el ministre de la Governació havia celebrat al matí una conferència amb el senyor Lerroux, i que en ella havien tractat, entre altres assumptes, del succeït ocorregut durant la nit de dissabte en un establiment del carrer d'Esquivola.

Com a conseqüència d'aquesta conversa amb el senyor Lerroux, el ministre de la Governació n'ha celebrat una altra més tard amb el ministre de Justícia, en la qual ambdós han estudiat la conveniència d'accelerar en el possible el funcionament dels camps de concentració. El senyor Alarcón ha donat al senyor Vaquero la següent que aquestes camps començaran a funcionar en un termini molt proper.

Els periodistes han preguntat al sots-secretari sobre una sanció imposada a «Unión Radio», i si es referia solament a les notícies de Premsa, ja que la dita emissora té un període parlat, o si comprenia la totalitat de l'emissió.

A aquesta pregunta el senyor De Pablo ha contestat que la sanció comprenia tota mena d'emissions, i que és, per tant, total.

EL QUE DIU EL SR. VAQUERO

El ministre de la Governació ha rebut els periodistes a primera hora de la tarda.

Els periodistes han preguntat al senyor Vaquero quin abast tenia la prohibició d'emetre notícies a «Unión Radio», i ha contestat:

—Unió Radio interposà recurs sobre aquesta prohibició. S'ha estudiat, i anit ja se'ls autoritzà perquè des d'ara a una unitat donar els seus programes de música. El motiu de la prohibició consistia en notícies que estaven degut a la falta de coordinació entre les quatre autoritats: per la censura i les transmissions. Respecte a l'autorització per seguir emetent notícies, es resoldrà endavant.

IEROTYL
Especific de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues sexuals), de la feblesa i molt eficaç per a combatre la neurastènia o totes les seves manifestacions. És el més potent estimulador de l'activitat neuro-espinomèdulo-genital. Sinèrgic i homeo-estímul de les glàndules interessades. Produït pluriglándular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgan, ni el funcionament dels intel·lectes.

No conté ni estricnina, ni fosfura, ni cantharides, ni cap altre medicament nociu.

PRODUÏT MAGNE I INSUBSTITUIBLE PER A RECUPERAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL.

Laboratori Farmacològic de W. DUTREME
Alt de Sant Pere, 80 - BARCELONA - Telèfon 18631

Per bé dels treballadors...

El president de la Cambra de Comerç de Madrid, creu que s'han d'obrir determinats comerços el diumenge

Madrid, 7. — El senyor Rafael Salgado, president de la Cambra de Comerç de Madrid, ha fet a un periodista les següents declaracions, en relació amb l'obertura de comerços d'articles de primera necessitat, els diumenges:

—Mirant els interessos comercials, no es pot contestar d'una manera concreta a la pregunta que em formula. Perquè determinats establiments, en els quals s'exposen articles de primera necessitat, estiguessin oberts al públic durant els matins dels diumenges, caldria modificar algunes disposicions socials que ara ho impedeixen a Madrid.

Es un fet indubtable que, oberts els diumenges alguns establiments on es venen articles que podríem anomenar "de luxe", o almenys no tant de primera necessitat, no hi ha cap raó perquè els que més poden servir al públic romanguin tancats. Des del punt de vista comercial es fomenta una competència no del tot lícita i una diferenciació de classes no ben avinguda amb la igualtat que ha d'existir davant les lleis.

—Creieu concretament que els establiments que expenen els articles de primera necessitat, han d'obrir-se al públic el diumenge?

—Posada la vista en l'interès del consumidor, la pregunta no pot contestar-se sinó afirmativament. Ara bé; perquè això sigui possible caldrà atemperar a les necessitats del públic les oportunes reformes de la present legislació social.

El tancament de determinades tendes durant els diumenges al matí, influeix d'una manera ben notòria en l'economia domèstica de les famílies i contribueix a augmentar el seu pressupost ordinari. El fet d'haver de proveir-se de certs articles, a darrera hora dels dissabtes fa que les operacions de compra no es realitzin amb les condicions desitjades per a aconseguir un proveïment normal.

Per a les famílies proletàries és un veritable problema esperar el cobrament del jornal per a fer la seva provisió d'aliments per a tot el diumenge.

Des del punt de vista higiènic, també he de contestar afirmativament.

Com que en la generalitat dels ports del litoral es prohibeix pescar els dissabtes a la tarda, pot ocórrer que la major part del peix que s'adquireix el diumenge sigui de la pesca que es va realitzar el dijous o el divendres. No concordeix, no obstant, a això massa importància, perquè he sabut que tots els venedors compleixen escrupolosament l'obligació, en interès propi i en el de la seva clientela, que reuneix les condicions que la salut pública exigeix, mitjançant les precaucions frigorífiques.

En resum, que atenent-se als interessos del veïnat cal donar-li tota mena de facilitats, tenint oberts certs establiments el major temps possible, a les hores més en harmonia amb les ocupacions del públic, i han d'estar oberts els diumenges al matí, atenent a raons d'economia i d'higiene.

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

Com han de portar els llibres de comptabilitat les congregacions religioses

Madrid, 7. — La "Gaceta" publica la següent ordre del Ministeri de Justícia, relacionada amb la forma de portar els llibres de les Congregacions religioses:

1.º El llibre de l'art. 26 de la llei de Congregacions i Confessions religioses del 2 de juny del 1933 determina, en el seu paràgraf segon, l'obligació en què estan de portar els llibres de comptabilitat prèviament detallats, en els quals figurin tot el moviment de l'actiu i passiu de la casa o residència religiosa, i que anualment es remeti el balanç general i l'inventari de béns al Registre corresponent. L'obligació d'inscripció serà sancionada conforme a allò que disposen les lleis.

2.º L'article 27 fixa en el seu paràgraf segon una altra obligació: la de trametre triennalment al Ministeri de Justícia còpia de la relació de tots els béns immobles, valors mobiliaris i objectes preciosos, ja els poseïssin directament, ja per persona interposada, i un estat autèntic de llurs ingressos i despeses normals.

3.º És, doncs, la comptabilitat de les Ordres i Congregacions religioses un dels punts fonamentals de la llei del 2 de juny del 1933, i això fa que calgui que per aquest Ministeri es dictin algunes normes, a fi que el dit precepte legal tingui no solament el degut compliment, sinó la convenient uniformitat per part de les esmentades Ordres i Congregacions en llur execució.

En virtut d'aquestes consideracions, aquest Ministeri ha disposat:

1.º Que tota Comunitat, inscrita com a tal i amb caràcter definitiu, en el Registre especial d'aquest Ministeri haurà de portar per mitjà del seu procurador els llibres de comptabilitat que jutgi necessaris, amb diligència d'obertura i tancament, signada per ell i pel superior respectiu i amb el segell de la Comunitat.

2.º La forma de portar els llibres serà la natural i corrent d'una comptabilitat privada, ja que per no tractar-se d'empreses mercantils, aquesta comptabilitat no pot assimilar-se a la de les d'aquestes.

3.º El punt de partida d'aquesta comptabilitat serà des de l'1 de gener de l'any actual, i a partir d'aquesta data es comptarà l'any per a la tramessa del balanç general, que s'haurà de fer l'any 1936 i l'inventari dels béns immobles, valors mobiliaris i objectes preciosos al Registre especial, obert a la Subsecretaria d'aquest Ministeri.

4.º Serà responsable de tota falsedat i ocultació de béns i procurador de la Comunitat, i subsidiàriament el seu Consell.

5.º Que per a la major uniformitat en el compliment d'aquestes obligacions, els resultats dels comptes respectius i del balanç de béns que han d'esser remesos a aquest Departament, s'ajustaran als models que a continuació es publiquen.

6.º Que també hauran de remetre per duplicat, de conformitat amb allò que disposa l'article 27, cada trienni, al Ministeri de Justícia, còpia de la relació a què es refereix l'apartat d) de l'article 25 de la llei, i el balanç dels seus ingressos i despeses normals. Els triennis s'hauran de comptar des del mes de gener següent a la inscripció definitiva de cada Comunitat, no incloent-se en l'inventari els mobles d'ús domèstic ni adreus els del culte d'eccl's o cap valor especial.

7.º Si l'Ordre o Congregació repartís per a fins permanents de beneficència o d'ensenyança o altres d'anà-

L'aviador Allan Cobham a Madrid

Madrid, 7. — A l'aeroport de Barajas ha arribat un aparell "Airspeed" procedent d'Anglaterra. Venia conduït pel cèlebre aviador Allan Cobham.

Aquest aparell, que marca a l'india per ésser lliurat a l'aviació anglesa que hi resideix, ha estat portat a Madrid amb l'únic objecte de mostrar-lo a les autoritats aeronàutiques. Totes aquestes s'han congregat a l'aeroport de Barajas i han admirat les fines i qualitats de l'aeroplà, que ha estat llançat després de tres anys d'experiments. És l'aparell britànic més ràpid i ha realitzat el recorregut Perpinyà-Madrid, de 570 quilòmetres, en 140 minuts. Està equipat amb dos motors Sidley Nynx 1 V. C. 240 HP.

Existia també gran curiositat per tornar a veure sir Allan Cobham, un dels aviadors mundials de millor full de servei, puix que són nombroses les gestes aèries realitzades pel dit pilot.

L'aeroplà marxarà demà en direcció a l'Índia, pilotat per Flight Lieutenant Johnson, oficial de la reserva. És l'oficial que més passatgers ha portat en el món, puix que ascendien més de 210.000 les persones que han volat amb ell. Johnson ha assolit la màxima fama volat amb aparells multimotors, i és també famós pels seus vols nocturns. Se'l considera com un dels primers navegadors del món.

Allan Cobham i Johnson han estat molt festejats durant la seva estada a Espanya, i aquesta nit s'ha celebrat un banquet a honor d'ambdós aviadors, al qual ha assistit la plana major de l'aviació espanyola.

EL JUTGE ESPECIAL PEL CONTRABAN D'ARMES VISITA EL PRESIDENT DE LA REPUBLICA

Madrid, 7. — El President de la República ha rebut aquest matí en audiència l'escriptor senyor Concha Espina, el senyor Josep Iriarte, el jutge especial senyor Joan Alarcón i el fiscal que entén en la troballa d'armes.

Com que en algunes de les declaracions prestades per persones que han comparegut davant el jutge especial en el sumari que instrueix per la troballa d'armes s'han fet al·lusions al President de la República, se sap que en la visita que aquest matí ha fet el senyor Alarcón a S. E., aquell li ha consultat si estava disposat a contestar a les al·lusions que se li feien. El President de la República ha respost al jutge especial que per la seva part es prestat a fer a declaració com un ciutadà qualsevol, i en efecte, així ho ha fet el cap de l'Estat.

lega, ultra complir el precepte per a elles per la legislació comú sobre rendició de comptes, trametan anualment un estat d'elles a aquest Ministeri.

6.º Si l'Ordre o Congregació fos patrona d'alguna fundació benèfica classificada, haurà de complir, encara, les obligacions expressades en el títol cinquè de la llei del 2 de juny de l'any 1933.

El senyor Pérez Farràs i Ricard són traslladats a Cartagena

Pamplona, 7. — Obeint ordres de la Superioritat, sortiren en automòbil, cap a Alaisua, els senyors Pérez Farràs i Ricard, custodiat per diversos individus de la guàrdia civil, sota el comandament d'un oficial.

A Alaisua agafaren el tren que els portarà a Cartagena, per tal d'ingressar en un castell, on compliran la pena de reclusió perpètua que els fou imposada en un Consell de guerra per llur participació en els fets de Catalunya.

ACORDS DE L'ASSEMBLEA DE CULTIVADORS DE COTÓ

Còrdova, 7. — A la Cambra Agrícola s'ha celebrat una assemblea cotonera, a la qual assistiren representacions d'aquesta província i de la de Sevilla. Hi assistiren els diputats senyors Salinas i Fernández Martos.

Foren aprovades per unanimitat les següents conclusions:

Que s'intensifiqui amb tot interès el conreu de cotó a la província de Còrdova, com a solució econòmica i social.

Solicitar l'establiment d'una factoria a la província.

Que l'Associació Nacional d'Obrers lingüi representació en la Junta Central de l'Institut de Foment del cultiu del cotó.

Que es mantingui amb tot rigor la prohibició actual i absoluta d'utilitzar oli de cotó per als usos que perjudiquin la indústria olivera.

Que es concedeixi una bestdreta a l'Institut per a la producció, i que es fixi el preu del cotó d'aquell any que la legislació vigent.

S'acorda també dirigir un telegrama al ministre d'Agricultura demanant-li que s'interessés pel conreu del cotó i les peticions de l'assemblea.

ELS SUPPLICATORIS DELS SENYORS BRUNO ALONSO I TIRADO

Madrid, 7. — La Comissió de Supplicatoris està convocada demà a les cinc de la tarda, per tal de tractar del sol·licitat per a processar el diputat socialista per Santander senyor Bru Alonso, que vencerà ja el dia 15, com també venerà molt aviat el sol·licitat per a processar al també diputat socialista per Huelva, senyor Tirado. Per això ha estat convocada la Diputació permanent en primera convocatòria per al dissabte vinent, i en cas que no pogués arribar-se a reunir aquest dia, en segona convocatòria, el diumenge de la setmana següent.

ANGEL PESTAÑA HA VISITAT EL SENYOR LERROUX

Madrid, 7. — El Cap del Govern, que ha passat tot el matí al seu despatx del palau de Buenavista, ha rebut la visita d'Angel Pestaña i del president de la Diputació de Segòvia, que presidia una comissió encarregada de lliurar al senyor Lerroux el títol de ciutadà honorari d'aquella localitat.

L'agressió contra els fills la va realitzar quan aquests intentaven defensar la seva mare.

El fet ha estat molt comentat.

LA GASETA

Publica la prorroga d'Estat de Guerra i la suspensió de les sessions de Corts

Madrid, 7. — Per un decret de la Presidència que publica la "Gaceta", es prorroga l'estat de guerra a tot Espanya per trenta dies més.

També publica un altre decret de la Presidència suspent les sessions de Corts per quinze dies més, des del 8 al 22 del corrent, ambdós inclosivament.

FETS SAGNANTS EN UNA CASA EF MALA NOTA DE SARAGOSSA

Una dona morta i tres ferits

Saragossa, 7. — A les cinc de la tarda s'ha registrat un fet sagnant en una casa de mala nota d'aquesta ciutat. A l'esmentada hora s'ha presentat en aquella casa el vigilant de comerç suplent Lluís Zacarias Bellota, de 28 anys. Ha pujat al pis de la mestressa, Lluïsa Charri, la qual estava en companyia dels seus fills Alfons Vivo Charri i Antoni, de dinou i vint-i-un anys, estudiants, que havien vingut procedents de Barcelona, per tal de passar ací les festes.

Després d'una discussió violenta, Zacarias s'ha tret una pistola i ha començat a disparar contra Lluïsa i els seus fills.

A conseqüència dels trets ha resultat morta Lluïsa Charri i ferits de gravetat els dos fills. Després Bellota s'ha dirigit contra l'encarregada de la casa, Lluïsa Muñoz, que havia acudit en sentir els trets, i ha disparat contra ella, produint-li una ferida de pronostic reservat.

L'agressor ha pujat al terrat de la casa, d'allí ha passat a la casa del costat i ha desaparegut.

Els ferits han estat traslladats a l'Hospital, on, al cap de poca estona d'haver ingressat, ha mort Alfons Vivo. La policia treballa per tal de detenir l'autor dels crims.

Es diu que Bellota havia sostingut relacions íntimes amb Lluïsa i que ara es negava a rebre'l. S'assegura també que havia parlat per telèfon amb Lluïsa i li havia dit que els Reis li portarien alguna cosa.

Això va suposar que l'assessat tenia premediat l'acte que ha realitzat.

L'agressió contra els fills la va realitzar quan aquests intentaven defensar la seva mare.

El fet ha estat molt comentat.

ELS PRODUCTORS DE CONSERVES

Es queixen de la persecució de què són objecte els seus productes a l'estranger i del preu del sucre

Múrcia, 7. — S'han reunit els productors i fabricants de conserves i fruits, per a estudiar el problema de l'exportació de melmelades, especialment albercocs.

Duen els productors que porten ja alguns anys, que l'albercoc sofreix persecucions a l'estranger. S'ha pensat moltes vegades en la melmelada espanyola, però es troben amb què el preu del sucre és de 180 el quilò per a afavorir el conreu de la remolatxa del país. De no haver-hi aquesta protecció aranzelària, el sucre americà es podria vendre a cinquanta cèntims el quilò.

Demanen els diputats de Múrcia i la seva província, que se celebri una assemblea d'aquelles entitats a les quals afecti el problema, en la que intervinguessin productors, conservers i representants de les companyies sucreres, per veure la manera d'arribar a una fórmula harmònica que ha d'ésser base d'una llei.

ELS OBRERS DE LA TELEFONICA ACOMIADATS A CONSEQUENCIA DELS FETS D'ASTURIES

Madrid, 7. — Una comissió d'obres de la Companyia Telefónica ha visitat les redaccions dels periòdics, en representació de més de cent cinquanta que han estat acomiadats fa uns quants dies a conseqüència dels fets d'Astúries.

Els fou ordenat que fessin una nova sol·licitud d'ingrés en reintegrar-se al treball tan aviat com poguessin, i ara se'ls ha comunicat llur separació de la Companyia, malgrat que en llurs fulls de servei cap d'ells no té la més petita falta en el compliment del deure durant tot el temps que treballaren en la Companyia, que oscil·la entre els vuit i deu anys.

La Comissió citada ha realitzat gestions per tal d'ésser rebuda pel ministre de Treball, a fi d'exposar-li la justícia de la seva petició sobre el reintegració o anul·lació de l'acomodament, recolzant-se en la recent disposició del senyor Anguera de Sojo.

ELS 50 MILIONS VOTATS EL JUNY PASSAT PER A REMEJAR L'ATUR OBRER

Madrid, 7. — Al Congrés, una diputat es lamentava que havent estat votats el 6 de juny cinquanta milions de pessetes per tal d'alleujar l'atur obrer forçós, fins ara, per dificultats que no hi ha hagut manera d'acabar en llurs respectives visites pels diferents departaments ministerials, instant sobre aquest mateix objecte, no han arribat encara als pobles als quals foren consignades quantitats per a aquest fi, amb el natural perjudici per a les famílies dels obrers parats, tan necessitats de la deguda atenció.

El diputat senyor Fernández Gutiérrez ha abundat en el mateix criteri i ha afegit que dintre pocs dies vindrà una comissió de Trujillo, per tal de gestionar que siguin tramessos les 30.000 pessetes que foren concedides a aquella població extremenya, a fi de construir estables per als cavalls de la remunta de l'exèrcit, la qual cosa vindria a alleujar l'atur obrer que existeix en aquella població.

Identiques manifestacions han fet altres diputats, relacionades amb el problema de les fàbriques que la Constructora té a Reinosa a punt de tancar, mesura que afectaria nombroses famílies d'obres que hi treballen.

NOTICIES SOLTES

Al carrer de Garders, 12, principal, com cada any, a l'antiga societat Germanor Barcelonina, ha celebrat amb esplendor la típica festa dels Reis amb el repartiment de joguines i peces de roba als infants menesterosos; desfilaron un sens nombre de nens i nenes que amb joia rebien els donatius que foren el producte del bon cor dels ciutadans que han contribuït a aquesta simpàtica i humanitària obra.

MOBLES BADRINAS DIAGONAL, 400

La Secció Filatèlica de la Societat de Cultura Literària (Duran i Bas, 8, principal), ha fixat els divendres, de set a nou del vespre per a la inscripció de socis i atendre les consultes que hom vulgui fer sobre la seva organització i funcionament.

Dintre de pocs dies tindrà lloc el curs sobre "Coneixements filatèlics" que explicarà la senyora Carme Perarnau de Bruce.

REBAIXES EN ABRICS

Els de 100 i 125 pessetes a 75 pessetes
Els de 125 i 150 pessetes a 100 pessetes

F. VEHILS VIDAL
7, Plaça de la Universitat, 7

BORSA DE BARCELONA AL COMPTAT I A TERME										Dia 7 de gener de 1935		
VALORS			VALORS			VALORS			VALORS			
VALORS	Divisió	Precedent	VALORS	Divisió	Precedent	VALORS	Divisió	Precedent	VALORS	Divisió	Precedent	
DIVISES												
ESTRANGERES												
Francia 128.75 128.75												
Anglaterra 128.75 128.75												
Itàlia 128.75 128.75												
Portugal 128.75 128.75												
Belgium 128.75 128.75												
Spain 128.75 128.75												
Sweden 128.75 128.75												
Norway 128.75 128.75												
Denmark 128.75 128.75												
Finland 128.75 128.75												
Poland 128.75 128.75												
Czechoslovakia 128.75 128.75												
Yugoslavia 128.75 128.75												
Romania 128.75 128.75												
Greece 128.75 128.75												
Turkey 128.75 128.75												
Japan 128.75 128.75												
China 128.75 128.75												
India 128.75 128.75												
Australia 128.75 128.75												
South Africa 128.75 128.75												
Argentina 128.75 128.75												
Uruguay 128.75 128.75												
Paraguay 128.75 128.75												
Brazil 128.75 128.75												
Chile 128.75 128.75												
Peru 128.75 128.75												
Ecuador 128.75 128.75												
Venezuela 128.75 128.75												
Colombia 128.75 128.75												
Guatemala 128.75 128.75												
Honduras 128.75 128.75												
El Salvador 128.75 128.75												
Nicaragua 128.75 128.75												
Costa Rica 128.75 128.75												
Panama 128.75 128.75												
Cuba 128.75 128.75												
Haiti 128.75 128.75												
Dominican Republic 128.75 128.75												
Saint-Domingue 128.75 128.75												
Saint-Pierre and Miquelon 128.75 128.75												
Martinique 128.75 128.75												
Guadeloupe 128.75 128.75												
French Guiana 128.75 128.75												
Reunion 128.75 128.75												
Mayotte 128.75 128.75												
French Polynesia 128.75 128.75												
New Caledonia 128.75 128.75												
Wallis and Futuna 128.75 128.75												
French Southern Territories 128.75 128.75												
French Overseas 128.75 128.75												
French Colonies 128.75 128.75												
French Protectorates 128.75 128.75												
French Mandates 128.75 128.75												
French Trust Territories 128.75 128.75												
French Overseas Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies 128.75 128.75												
French Overseas Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies and Possessions and Territories 128.75 128.75												
French Overseas Dependencies and Possessions and Territories and Dependencies												

TONI L.

¿Una entesa entre Londres i Dublín?

Als cercles de l'oposició
està rebudes favorablement
aquestes mesures de claudiment.
— Fabra.

ELS DIARIS

Basquetbol

Una jornada de promoció "trencada". — U. C. de Joves es confirma en la primera Divisió i Intendencia ja hi té un peu

Dels tres encontres anunciats, per dues cessions de punts, sols se'n celebrà un.

El Juventus A. C. no es presentà a jugar contra la U. C. de Joves, permetent així a aquest adjudicar-se definitivament el primer lloc del Torneig i considerarse en la primera divisió.

L'altre cessió de punts corresgué a càrrec de la U. G. S. Badalona, el qual no comparegué a actuar contra el Juventus de l'Hospitalet.

Així, doncs, l'única partida que se celebrà fou Intendencia-Centre Catòlic de l'Hospitalet, encontre que, com en alguns d'altres, finalitzà produint-se seriosos incidents.

L'àrbitre senyor Brotons, en acabar aquest encontre fou agredit violentament. Hi intervingueren llavors diversos partidaris d'un i altre contendents, generalitzant-se llavors l'incident, el qual prengué lamentables proporcions.

Ens dol que en els nostres temps es produïxin encara espectaculars d'aquesta mena. Es en veritat lamentable que partides que podrien fer "basquetbolistes" deixin un record tan agre no sols en l'ànim del que mai no ha presenciat partides de transcendència, sinó en el de l'aficionat cent per cent, el qual no pot menys que sentir repugnància davant la lamentable assistència amb què es produeixen fets com els que se succeïren diumenge al terreny de la U. C. de Joves. Lamentem haver d'ocupar-nos d'aquest assumpte, però informarem els nostres lectors de tot el que fac referència al matx per tal d'escalfar-ne l'origen.

Després d'aquesta jornada la classificació actual ha quedat establerta com segueix:

Classificació actual									
U. C. Joves	5	4	1	0	102	84	9		
Intendencia	4	3	1	0	82	77	9		
Hospitalet	5	2	1	2	130	99	5		
A. B. Juniors	4	2	0	2	46	72	3		
Juventut A. C.	5	1	1	3	166	72	3		
Badalona	5	0	0	5	31	166	0		

ROLAND

L'Assemblea de la Federació Espanyola

Els madrilenys s'enduen tres càrrecs. — Un Trofeu anual "Damià Canyelles"

Tal com estava anunciat, divendres al vespre tingué lloc la celebració de l'Assemblea de la Federació Espanyola. Presidí el senyor Castejón, i actuà de secretari el senyor Castejón. Hi assistiren com a delegats de la Federació Catalana els senyors Tanyó i Dupré; Angel Cabrera, per la madrilenya, i el mateix senyor Castejón, per la de València.

S'entrà a l'ordre del dia, i sense discussió fou aprovada l'acta anterior.

Per unanimitat no s'acceptà la dimissió del senyor Castejón. L'estat de comptes també fou aprovat sense discussió.

S'entrà després a la discussió del que semblava que havia de produir més controvèrsia, o sigui l'adjudicació dels càrrecs a les tres Federacions representades.

Després de laboriosa disputa es prengueren els acords següents:

Ampliar a sis els càrrecs de la Federació Nacional, adjudicant-ne tres a Catalunya, tres a Madrid. Presidència, vice-presidència, comptador, pertanyerent als madrilenys, i la resta, o sigui vice-presidència, secretaria i tresoreria, a Catalunya.

Així, doncs, el Comitè directiu de la Federació Nacional ha quedat constituït de la manera següent:

President, Gonzal Aguirre; sots-president, Fidel Bricall; secretari, Rafael Castejón; tresorer, Pere Sust. Els càrrecs de sots-secretari i comptador, a resultes del que acordà els organismes madrilenys.

mentarà una ponència tècnica, la qual estarà composta per dos membres de Madrid i dos de Barcelona per a la formació del Col·legi Nacional d'Àrbitres. Aquesta ponència assenyalara les normes d'interpretació dels nous Reglaments de joc, els quals es donaran a conèixer pròximament.

En el transcurs d'aquesta Assemblea, que es distingí per l'harmonia que regnà en tot moment, hom veié en l'ànim dels representants de les tres regions que tenien vot un desig de concòrdia i "bonllevança" que conduí a bon fi al seu desenrotllament.

En finalitzar-la, el senyor Damià Canyelles, que la presidia, féu oferiment d'un Trofeu, el qual es denominarà "Trofeu Damià Canyelles" i es disputarà cada any entre els representants de les seleccions de Castella i Catalunya. Aquest trofeu s'adjudicarà a la que el guanyi tres anys seguits o cinc alternats.

Després d'acceptar aquest interessant oferiment es donà per closa la citada reunió, que, com hem dit més amunt, es distingí per la facilitat de l'ambient en què fou celebrada.

Ciclisme

El diumenge a Palma

El matx Brossy - Cebrian Ferrer - Llopard. — El francès guanyà una mànega i Vicenç Cebrian les altres dues

Al Tirador tingué lloc diumenge al matx la cursa de mig fons, en la qual participaren el francès Brossy, el campió d'Espanya de l'especialitat, Vicenç Cebrian, i el mallorquí Shompard. El matx resultà força disputat.

La primera i tercera mànega foren guanyades per Vicenç Cebrian, el qual palesà trobar-se en bona forma.

La segona se l'endugué el francès. Aquest corredor, l'actuació del qual era esperada amb interès per tal d'equiparar la seva classe a la dels nostres especialistes, produí immillorable impressió.

Hom té la seguretat que, de no produir-se la sèrie d'avaries que sofrí la "moto" que l'entrenava, potser el seu triomf de la segona mànega s'hauria vist repetit, ja que en els moments que pogué córrer amb normalitat palesà un bon estil i una millor potència.

El mallorquí Llopard, tot i no ésser un especialista, agraït força. De les seves condicions físiques i de la seva voluntat cal esperar excel·lents resultats.

En conjunt, el desenrotllament de la cursa va plaurer al nombre públic que hi assistí, evidenciant així que reunions d'aquesta mena haurien de produir-se amb més freqüència.

Assemblea del Comitè de Catalunya de la U. V.

Al local de l'Agrupació Ciclista Montjuïc se celebrà l'Assemblea anual d'Entitats. S'hi manifestà com viuen d'estretament lligats els nostres clubs, atenent els moviments del Comitè.

Hi assistiren representacions dels següents centres:

C. C. Suberena, S. C. Reus, U. C. Santobona, A. C. Gracienca, C. C. Barcelona, Sarrià Esportiu, Velòdrom del Vendrell, U. C. Bordeta, P. C. Ripoll, C. C. Colomene, C. C. Provençana, C. C. E. de Sant, A. C. Montjuïc, U. E. de Sant, E. C. Català, C. C. Gràcia, U. C. S. Sant Andreu, U. C. Sabadell, Penya Espanya Tàrraga, U. C. C. Vic, P. C. Clips, P. C. Poble Nou, A. C. Poble Nou, S. C. Bèr, P. C. Manresana, C. G. Gironi, P. C. Victòria.

Foren llegits i aprovats la memòria i l'estat de comptes; acte seguit es passà a donar compte de les esmenes que s'havien de presentar al Congrés que ha de tenir lloc el proper mes de febrer.

Després es passà a l'elecció del nou Comitè esportiu, que quedà integrat de la forma següent, per majoria de vots:

President, Agupació Ciclista Montjuïc. Els altres càrrecs s'atribuïren a: Secció Ciclista de la U. E. de Sant, Esport Ciclista Català, Unió Ciclista Barceloneta, Centre Ciclista Excursionista Santa, Penya Ciclista Clips, Club Ciclista Gràcia.

Finalment, i després de reconèixer molt eficaç la gestió dels àrbitres ciclistes, es passà a la discussió del reglament, i s'acordà que continuï en vigor el primitiu amb algunes molt interessants modificacions que contribuïren a donar més prestigi a l'esport.

El Crítèrium Internacional de mig fons

La direcció del Velòdrom d'Hivern de París feu disputar uns eliminatòries, amb la participació de quatre corredors a cada una, per a assenyalat els finalistes del Crítèrium Internacional d'aquesta especialitat.

Aquesta prova s'efectuà en substitució de l'anual campionat de mig fons darrera moto.

Ambdues curses es disputaren en una hora de temps. En la primera prengueren la sortida els francesos Pallard i Marochol, el belga Rousse i l'italià Manera.

La victòria correspongué a Manera, el qual cobrí 6750 quilòmetres en l'hora.

En la segona s'arreglaren els francesos Gracienca, Wauchoir i Blanc-Garin, i l'alemany Müller.

Resultà vencedor Graoin, el qual cobrí en l'hora 66250 quilòmetres.

EL TORNEIG DE LLIGUES DE FUTBOL

En la jornada de diumenge, els tres líders de la classificació, Betis, Barcelona i Madrid, resultaren indiscutiblement batuts per llurs adversaris

En la segona divisió, el Sabadell fou vençut per l'Ossuna, i el Badalona i el Girona empataren

NOTES CURTES

Amb uns equips així no hi ha pròndic possible. El Barcelona era l'afavorit i el que havia de guanyar: tot li era favorable, i va perdre per 4 a 1 en un partit en el qual va ésser francament inferior. Aquests partits els honorem de declarar de pròndic reservat.

Les causes de la desfeta del Barcelona hem de trobar-les, més que a descobrir una mala actuació dels seus jugadors, en els fets que van motivar aquelles. La violència de la defensa espanyolista, que va lesionar Escaló al començament, i l'esfondrament del mig-centre Lecuona.

El cas de Lecuona és extraordinari. Ha jugat de mig-centre contra tota la lògica durant dos diumenges: tot perquè un dia a Madrid, suplantà Berkessy, va estar bé. La premsa madrilenya, basant-se en la desfeta de l'Atlètic, va elogiar tant el bàsc que aquí ha fet perdre un partit al Barcelona.

El Barcelona, sense mig-centre, va ésser derrotat per l'Espanyol per quatre gols a un

Una de les coses més egèrtes és que més elogis va merèixer de l'actuació de la nova Directiva del Barcelona i del nou entrenador, va ésser la determinació que va imperar en els primers moments de la seva actuació, de què l'equip del Barcelona no fos variat en el més mínim en la seva formació, excepte en aquells casos de força major — lesió o malaltia — que obliguessin a fer canvis. Aquest criteri, alhora que era molt ben vist per tothom, representava també una ratificació de tot el que, en matèria esportiva, havia succeït al Barcelona, puix que s'havia arribat a un extrem que no se sabia mai si tal o qual jugador ocuparien un lloc o bé un altre. Els canvis més inversemblants eren fets en totes les línies, un diumenge si i un diumenge no, i els resultats d'aquest desgavell encara són a la memòria de tothom.

Aquesta nova orientació que semblava hauria estat la pauta a seguir dels nous elements directius del Barcelona, dissortadament sembla que ha sofert un contratemps. Els directius barcelonistes es van trobar amb un greu problema a resoldre: de rebre en aquest difícil lloc. La inclusió de Berkessy, de mig centre, semblava que hauria estat una prova satisfactòria, no obstant, hom va haver d'inclinarse davant dels resultats, per reconèixer que el jugador hongarès no acabava d'acoblarse en l'especialitat del joc del Barcelona. Després hom va recordar que al mateix Barcelona hi havia un jugador que ex deia Soler, que com a mig centre del primer equip també sabia eixir aïrós. I heu-vos aquí que amb aquesta intrinitat — Berkessy, Soler —, teníem dos mig centres que en definitiva no sabíem què era dels dos el veritable titular. Però això que era una cosa sense importància, puix que mentre el Barcelona anés endavant, ens podíem estar de fixar-nos amb aquestes petites, va sorgir dels mateixos regles barcelonistes — almenys per la crítica madrilenya — un altre mig centre capaç de superar les gestes dels seus antecessors. Lecuona, que és el jugador al qual volem referir-nos, va tenir una bona tarda al camp de l'Atlètic de Madrid i això va semblar que era una garantia suficient per a fer provatures — sense tenir en compte la importància de l'adversari —, d'aquesta manera vam veure el diumenge següent com el Barcelona, per vençer l'Oviedo, va haver de passar de les seves abans no aconseguia la victòria.

El diumenge següent, o sigui, abans d'això, tot feia creure que Lecuona no ocuparia el lloc de mig centre, puix que tothom s'havia assabentat en el partit de l'Oviedo, que Lecuona, com a mig centre, entre altres factors de caràcter íntim que no poseïm, és excessivament pesat, lent en els desplaçaments, la qual cosa en definitiva, és completament contrària a les condicions que ha de tenir un mig centre. I davant d'aquestes perspectives, molts eren — entre ells nosaltres —, els que creien que el lloc de mig centre seria ocupat per Soler, el qual creiem saber que res l'impossibilitava per haver actuat. I sense un mig centre, el Barcelona no va existir. Va efectuar una pobre exhibició quant a conjunt, puix que tant Pedr i com Guzman, havien de suplir les deficiències del seu company, i aleshores va aparèixer l'Espanyol que feia temps no veïem.

Sense que els exteriors — Prats i Bosch — estessin sota cap marcaje, vam poder veure com aquests dos jugadors efectuaven una tasca reeixida en extrem que, a més, ens feia recordar quan llur classe era d'internacionals, i l'Espanyol va sorgir a llavors amb un joc ben característic: rapidesa, passades curtes, vistositat en el joc, i tenint Soler, el mig centre precís, matemàtic, segur, que ell sol es bastava per a deturar la davantera barcelonista, i per empènyer a Prat i Bosch vers l'ofensiva. ¿Que havia de succeir si les coses es presentaven d'aquesta manera? Doncs, el que va succeir: el Barcelona, durant tot el partit, va actuar sense marxar bé el principal engranatge i en conseqüència, tant la davantera com la defensa, se'n van ressentir.

A la primera part del partit, l'Espanyol va ésser qui va portar en tot moment la iniciativa del joc, i el que va donar la sensació que en reprendre's el joc sabia mantenir l'avantatge que, d'acord amb la seva superioritat tècnica havia demostrat a la primera part. I si en els primers quinze minuts, la davantera espanyolista, recolzada magníficament bé per Soler, va plasmar jugades de positiu mèrit i vistositat, finalment va haver d'inclinarse davant l'entusiasme del Barcelona, que si no va obtenir un resultat pràctic va saber disminuir el resultat de còrners, el qual fins aquell moment, era un índex per a demostrarnos com havia anat el joc.

En els moments en què el Barcelona portava la iniciativa de l'atac, cal reconèixer que en alguna ocasió no va estar gaire sortós. Això no privà que la victòria de l'Espanyol fos acceptada com a merescuda, puix que l'Espanyol la va aconseguir sobre el terreny de joc a base d'una tècnica ben purificada.

Fet ja aquest comentari, creiem innecessari fer un resum detallat del que va ésser el partit. Els quatre gols a un amb què va acabar el partit i el que ja hem comentat, creiem que és suficient perquè els lectors sàpiguen a què atendre's. No obstant, hem d'afegir que, ultra els jugadors que hem esmentat anteriorment de l'Espanyol, encara que semblava una cosa increïble, diem que tant Heretere com Pérez van suplir les seves habituals fallades per un joc molt eficaç. El darrer, però, no va suplir la seva habitual "conillenc" amb l'adver-

Si diem que Zabalo, Guzman i Nogué van actuar insegurs i fallant més del que convencia, ha de convenir-se que no té res d'estrany la desfeta del Barcelona.

De totes maneres, no creiem que aquest resultat adverteixi motius cap dimissió a la Junta del Barcelona, la i que abans, anys enrera, això acostumava a produir-se per motius més insignificants.

L'àrbitre senyor Santiago va estar mitja figa mig raïm. A la primera part en va fer de tota manera i fins que l'Espanyol va imposar anava tot oblat. Va anul·lar dos gols i va contribuir a enriquir un ambient massa excitat per la marxa dels esdeveniments.

L'Espanyol va estar desconegut. Tot hom feia el que hom podia: potser Martí va ésser l'únic que va desentonar. Però solament tres homes van bastar per a influir el resultat: Soler, Prat i Bosch. Especialment el primer va fer coses que només un gran jugador en

una tarda de molta sort i encerts pot aconseguir.

Al xalet de l'Espanyol, al costat del petit marcador dels gols hi ha un gros marcador per als còrners, i a mig partit, amb totes les castells ocupades feia l'efecte, davant la desproporció dels números, d'aquells cartells que els oculistes tenen per a graduar la vista dels clients. Sense ésser oculista es pot assegurar que el que llegeix el resultat dels gols està perfectament bé i no li cal portar ulleres.

A mitja segona part els marcadors deien: gols, 4 a 0; còrners, 9 a 0. tot a favor de l'Espanyol. La reacció del Barcelona va influir solament en el resultat dels còrners, que quasi va anivellar-se. De gols només en va fer un i de còrners en va fer set.

El seleccionador, on era, diumenge? Si no era a la panxa del bou com En Patufet, havia de veure que Soler i Prat han de jugar de seguida contra França.

sari; puix que Escaló sabia donar-nos en ràd del joc violent que Pérez va efectuar en algun moment. De la resta de l'Espanyol, Edelmiro i també va tenir una bona tarda — això és cosa que es contagia amb rapidesa —, el mateix que el veterà Martí, que va demostrar que allà on n'hi ha hagut sempre en resta. Els manca parlar de Fornies, però ens recordem que quasi no va entrar mai en joc.

Del Barcelona, els millors foren Racilo, Pedrol i Zabalo. Morera, que reapareixia, no va estar gaire afortunat i tenint al seu costat Pagés encara no ha arribat a "situar-se" fou l'ala més feble de la davantera. Escaló, que estava lesionat durant tot el partit, no va poder actuar amb el seu eficaç joc. Quant a Nogué, hem de dir que jugava contra l'Espanyol, la qual cosa equival a dir que va estar amb molta irregularitat.

L'àrbitre del senyor Santiago, va ésser molt deficient i hom va poder adonar-se de seguida que el partit li venia, com vulgarment es diu, un xic gran.

Els equips s'arreglaren de la següent manera:

Barcelona: Nogué, Zabalo, Arana, Guzman, Lecuona, Pedrol, Ventolrà, Racilo, Escaló, Morera i Pagés.

Espanyol: Fornies, Heretere, Pérez, Martí, Soler, Cifuentes, Prat, Edelmiro, Iriondo, Manolin i Bosch.

Va sortir l'Espanyol. Al cap d'un minut l'Espanyol va marcar, però Iriondo estava fora de joc. Al cap de tres minuts, uns mans d'Escaló privaren que un tret de Racilo es transformés. Al cap de deu minuts, una passada de Prats a Iriondo, va haver Nogué per primera vegada gràcies a un tret ras. L'Espanyol va continuar dominant; els còrners se succeïren amb freqüència. Heretere va tallar un avanç d'Escaló, amb violència dins l'àrea. Aquest darrer jugador va haver de retirar-se uns moments.

Al cap de trenta-cinc minuts, en ocasió de tirar Bosch el còrner número cinc, va ésser rematat el centre per Edelmiro, amb el cap per batre Nogué per segona vegada. A la segona part; al cap de cinc minuts, Bosch va tirar un altre còrner, que Iriondo va rematar de cap, sense que Zabalo les res perquè no es transformés la jugada. Vint minuts més tard, un avanç de Bosch va ésser rematat instantàniament per Prats per marcar el quart gol. I un minut abans del final, el Barcelona va marcar el gol de l'honor.

En resum, un partit que si bé pel seu resultat discrepa una mica dels de

l'eterna rivalitat, no obstant, per l'intensitat que sempre va tenir la lluita, podem dir que fou emotiva. Si més no per aquell aficionat que quan Prats va aconseguir el quart gol, cridava amb tota la força dels seus pulmons: "venga Prats, que el públic pide otro..."

Josep ONGINS

A Pamplona, l'Ossuna va vençer el Sabadell per dos gols a un

Pamplona, 7. — Amb motiu del partit Ossuna-Sabadell, el camp de San Juan es veié completament ple de públic, puix que innegablement l'encontre era el que prometia major competició de tot el torneig en el segon grup de la segona divisió.

El Sabadell causà una excel·lent impressió, sobretot pel joc realitzat durant el primer temps, en el qual dominà per complet. En aquest temps no fou marcat cap punt. Ambdues defenses, i especialment la navarresa, palesaren ésser segures i encertades.

Al segon temps, l'Ossuna sortí decidit a adjudicar-se la victòria, i al cap de 23 minuts, un cop franc tirat per Ruiz, fou remanat per Julio, el qual obtingué el primer gol. Amb aquest primer punt s'animenen extraordinàriament els pamplonistes i següen dominant, i una centrada de Castillo fou rematada per Vergara i s'obtingué el segon gol.

Tal com anaven les coses hom creia que el marcador no s'havia d'alterar, però en els darrers moments, un atac de l'ala dreta catalana acabà amb un centre de Calvet, el qual, rematat per Gual, fou l'únic gol per al Sabadell.

Àrbitre Jauregui. Aquest senyor tingué una indecisió amb motiu d'un tret de Castillo, que deturà Macip prop de la línia de gol. L'àrbitre concedí el punt, però després d'unes consultes s'anullà el punt. Aleshores es produí un fort escàndol per part del públic.

Els equips eren:

Ossuna: Urreaga, Ilundany, Recarte, Valentín, Cuqui, Ruiz, Castillo, Iturralde, Vergara, Paco, Bien-zobas i Catachús.

Sabadell: Macip, Morral, Blanch, Argemi, Font, Mota, Cabanes, Calvet, Gual, Barceló i Perera.

Pel Sabadell es distingiren Font, l'ala esquerra i la defensa, i els navarresos, la defensa i la línia d'atac a la segona part.

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts. Tarda, 4tes

ISIDORO II - ULACIA I

CONTRA

URIZAR I - GOITIA

MIX, a les 10¹⁵

IRIGOYEN III - GUTIERREZ

CONTRA

PISTON - CELAYA I

El Badalona i el Girona empaten a un gol

La victòria obtinguda darrerament pel Girona sobre l'Oviedo i la del Badalona sobre el Saragossa havien donat un cert interès al partit del diumenge passat i havien fet néixer esperances en els partidaris d'ambdós bàndols, un xic refredats per anteriors actuacions d'aquests equips.

Pel que fa al Girona, cal remarcar que la seva actuació fou oposada al que podria fer entendre el resultat del dia de Cap d'any.

En efecte, un resultat de 7 gols a 5, dona a comprendre que la davantera posseïx uns extraordinaris facultats perforadores, mentre la porta i la defensa són febles. No obstant, al camp del Badalona, la davantera, si bé es presentà com a força ben cohesionada i decidida, no assolí a posar en perill la porta feblement defensada per Navés. Això podria, tal vegada, ésser degut a una manca d'ajuda de la línia mitjana.

En canvi la línia defensiva complí amb regularitat i l'hora tornà una actuació que mereix els nostres millors elogis. Ajudat, ben cert, per la tasca, pobre sota tots els conceptes, de Forques, i per la sort, pogué anul·lar totes les temptatives badalonines. Té al seu haver dues parades excel·lents i altres tantes xutes de Betancourt i alguna altra de menys compromís.

Del Badalona, la porta es presentà tan poc segura, com de costum, regularment recolzada pels defenses. La línia més completa és la dels mitjos: Camacho i Mena efectuaren un bon joc, tant a la defensiva com a l'atac: no podem posar Schilt en aquest quadre de mèrits, perquè en el que més es distingí no fou en la precisió, sinó en la violència del joc.

La davantera presenta un altre dels punts febles de l'equip, puix que han d'ésser ben coberts si es vol que la tasca del conjunt no resulti inútil: el davant centre. El veterà Forques conserva tots els defectes dels seus bons temps — per exemple, la manera de parar les pilotes d'esquena a la porta —, però ja no en posseeix cap qualitat. Tot al contrari hauríem de dir del simpàtic Betancourt: fou el

Resultats de diumenge

El Torneig de Lligues

Primera Divisió

Espanyol - Barcelona, 4-1.
Ath. Bilbao - Madrid, 4-1.
A. Madrid - Betis, 4-2.
Oviedo - Arenas, 4-1.
Donostia - València, 3-1.
Sevilla - Racing, 2-0.

La puntuació

Betis	6	5	0	1	12	5	10
Barcelona	6	4	0	2	18	9	8
Madrid	6	4	0	2	15	8	8
Ath. Bilbao	6	4	0	2	15	9	8
Sevilla	6	3	0	3	17	6	6
Espanyol	6	3	0	3	13	19	6
Oviedo	6	3	0	3	13	16	6
Racing	6	2	0	4	12	13	4
Arenas	6	2	0	4	8	16	4
València	6	2	0	4	6	12	4
Donostia	6	2	0	4	8	12	4
Ath. Madrid	6	2	0	4	9	15	4

Segona Divisió

PRIMER GRUP

bon tret a l'angle que Navàs no pogué deturar i valgué l'únic gol del Girona. El Badalona pressionà fortament en els moments que seguien, i Betancourt, en jugades personals, llançà dos trets fortíssims un dels quals fou retornat pel pal quan l'iborra estava batut i l'altre fou deturat pel porter gironí. Fou durant aquesta primera part que hom veié bones jugades, especialment degudes a l'ala dreta de la davantera badalonina.

Durant la segona part prosseguí el domini dels propietaris del terreny i aconegut un altre bon tret de Betancourt hàbilment desviat a córner pel porter contrari i un xut creuat de Torres retornat pel pal. Faltaven només uns cinc minuts per a finir la partida quan el Girona fou castigat amb un penal que Forgues convertí en el gol de l'empat.

Els equips foren: BADALONA: Navàs, Borràs, Martín, Camacho, Mena, Sibil, Betancourt, Xiol, (retirat) durant bona part del segon temps per lesió), Forgues, Serra i Torres. GIRONA: Iborra, Farró, Torredellot, Tries, Prieto, Madern, Sanjoan, Clara, Serra, Peribut i Reixach.

Arbitrà Cruella, bé, malgrat les protestes d'un públic explícitament partidista.

Natació

ELS INFANTILS DEL C. N. BARCELONA CELEBRAREN EL FESTIVAL DE REIS

FRANCESC SABATER VA BATRE EXTRAOFICIALMENT EL RECORD DE CATALUNYA I ESPANYA DELS 50 METRES ESTIL LLUIRE

Els menuts del Club de Natació Barcelona celebraren diumenge passat el seu festival de Reis. Va ésser la festa simpàtica de sempre, el gran dia per a la cinquantena de petits nedadors que formen la secció infantil del Club i que amb tota bona fe i entusiasme comencen les primeres passes de la seva carrera esportiva.

No cal dir que la jornada va assolir el més gran èxit i que si els menuts restaren completament satisfets de la seva festa, més en quedaren nosaltres, perquè veíem en ella una sèrie de fets que ens feren mirar amb gran tranquil·litat el futur de la natació catalana.

ELS RESULTATS TECNICS FOREN AIXÍ

25 metres lliure (nois)
1. Sagú, 22 s. 4-10; 2. Arribes, 22 s. 6-10; 3. Bernades I, 24 s. 1-10; 4. Albert, 28 s. 5-10; 5. Dalmau, 29 s. 4-10; 6. Bernades II, 46 s.

30 metres lliure (noies)
1. Aguilar, 55 s.; 2. Carme Ponseti, 56 s. 6-10; 3. Joana Parés, 57 s.; 4. Maria Parés, 57 s. 3-5; 5. Carmeta Juan, 57 s. 8-10; 6. Marta Boda, 1 m. 11 s.; 7. Núria Boda, 1 m. 11 s.

30 metres lliure infantil (2a categoria)
1. Mayor, 41 s. 2-10; 2. Moreno, 43 s. 2-5; 3. Alcolea, 45 s. 4; 4. Urrea, 45 s. 5-10; 5. Quimet, 46 s. 1-10; 6. Grinyó, 50 s. 1-10.

50 metres lliure infantil (primera categoria)
1. Cardús, 37 s.; 2. Juandó, 37 s. 1-10; 3. Huerfano, 38 s. 8-10; 4. Francisco, 49 s. 1-10; 5. Alegre, 40 s. 2-10; 6. Sedó, 46 s. 4-10.

Rellevaments 3 x 50 estils (infantils)
1. Equip "B": Rovira, Ponc, Cabres III, 2 m. 9 s. 9-10; 2. Equip "A": Rosell, J. Cortés, Perera, Cardona, 2 m. 10 s. 8-10.

50 metres lliure (no infants)
1. Sabater, 27 s. 1-10, el qual bat extraoficialment el record de Catalunya i Espanya, que detenta A. Sabata amb 27 s. 4-10; 2. Brull, 29 s. 1-10; 3. Burcet, 30 s.; 4. ex-aequo entre Parés i Carulla en el temps de 30 s. 5-10; 6. Carulla II, 30 s. 6-10.

Partit de water-polo, infantil:
Equip A: Tey, Perera, J. Cortés, Cardona, Juandó, Rosell i Sells, un gol. Equip B: Llacer, Moreno, Alegre, Rovira, E. Cortés, Cabrejas i Castillo: cap gol.

Rugby

Jornada de descans

Santboiana - Joventut (0-9) (amistós)

La jornada de diumenge fou dedicada al descans en les lligues de Campionat pels disset fets públics d'aprofitar la data per a disputar algun encontre a jornal. No se celebrà, doncs, cap partit de Campionat.

No obstant, els novells elements dels segons equips del Joventut i la Santboiana s'acuraren en lluita amistosa al terreny dels segons. El Joventut, que debutava amb aquest partit, triomfà amb certa claredat, i si bé es pot al·legar l'arregliment d'algun jugador del primer equip, podem considerar aquesta victòria com a merescuda i prometedora de propers repticions.

La Santboiana fou quelcom inferior, si bé jugà amb el seu costum d'entusiasme.

Els quinze s'arreglaren de la següent manera: Santboiana: Duran, Badosa, Martínez, Comes III, Coromines, Martí I, Soler, Martí III, Faura, Milà, Puig, Martí II, Vilà, Sánchez i Pérez.

Joventut: Arciniega, Cardona, Geira I, Pérez, Vall, Jimeno II, Subirachs, Delcós, Geira II, Puigrodon, Mondéjar, Fasino, Martín, Coterans, Mas.

Delcós, a la primera part, i Pérez i Arciniega a la segona, foren els autors dels assaigs.

La premsa francesa elogia sense reserves Sangüi després del combat que aquest va lluitar a Young Borel, el qual, com diguerem oportunament, fou batut per punts pel campió d'Espanya dels pesos gall, Es probable que el combat entre Sangüi-Al. Brown del qual s'havia parlat temps enrera, sigui aiat portat a la pràctica pel promotor Dickson.

Notícies de París donen com a molt probable que el malx entre Pierre Charles i el base Isidoro, que s'havia de celebrar el vinent dia 26 a Brusselles, sigui anul·lat.

Divendres vinent, a la sala del París Ring, el madrileny Pere Ruiz serà acarat al francès Dupuis.

A Ginebra, el francès Huguenin, campió de França dels pesos mosca, va vèncer Cattaneo per punts.

Divendres vinent, a París, Primo Rubio serà enfrontat a Viez, novell campió de França dels lleugers.

A Déroit, Buddy Baer, germà del campió del món dels pesos forts, va batre Jack Odond, per k. o.

Divendres vinent, a París, Primo Rubio serà enfrontat a Viez, novell campió de França dels lleugers.

A Déroit, Buddy Baer, germà del campió del món dels pesos forts, va batre Jack Odond, per k. o.

Divendres vinent, a París, Primo Rubio serà enfrontat a Viez, novell campió de França dels lleugers.

A Déroit, Buddy Baer, germà del campió del món dels pesos forts, va batre Jack Odond, per k. o.

Divendres vinent, a París, Primo Rubio serà enfrontat a Viez, novell campió de França dels lleugers.

Pilota Basca

AL OLIV BASCONIA

Amb dos partits entre infantils va començar la matinal de diumenge a la canxa del Frontó Novetats. Van jugar el primer, sense que tingués color, la parella Rosales-Chistu, la qual va vèncer fàcilment els seus contrincants Pau i Joaquim, per 30 a 19.

En el segon partit veíem un xic més de mobilitat. La parella Salsamendi IV - Ortega fou tot el que va poder per a contrarestar l'escomesa dels seus contraris Blenner-Bilbao, que resultaren triomfants per 23 a 30.

Matesanz - Tintorer II i Florit-Sabat disputaren tots quatre amb força traça el tercer partit. Després d'un seguit de bones jugades, la parella Florit-Sabat s'emportà el triomf per 36 a 40.

Riera, acompanyat de Ganper, guanyà el partit que jugà contra Erdoza i Jordà, per 40 a 34. No va pas desmerèixer en conjunt aquest partit de la bona competició disputada abans, sinó que en aquesta que comentem el valor individual es destacà del conjunt.

Tancà la matinal, amb programa de cinc partits, una lluita entre Torrents II - Riquer, vermells, i Vázquez-Matesanz, blaus. Com que la parella blava fornà la millor actuació, a ella va correspondre el triomf per un score de 27 a 40, ben merescut.

AL FRONTÓ DEL PALACE

Els partits i resultats jugats al Frontó de la Plaça del Teatre foren els següents: Ruiz-Carol, 40.

Martínez-Pedragosa, 39. Boldú-Renon, 40. E. Escudero-Gama, 30. Cesari-Artal, 40. Camilo-Salsamendi I, 38. Renom-Stegmann, 37. Salsamendi-Alfred, 40.

Atletisme

NAVARRO, DEL MURMI, VENÇ EN EL CROSS DE PREPARACIÓ

Organitzat per la Federació Catalana d'Atletisme, va tenir lloc diumenge passat a Can Tunis, un Cross de Preparació que no es va veure afavorit per guaires participants.

La classificació fou la següent: Primer, Navarro, del Múrmí, 17 m. 19 s.; seon, Badià, de l'Aire Lliure; tercer, Sonis, d'A. Blanques; quart, Camps, del Barcelona; cinquè, Soler, de l'Aire Lliure.

ESPECTACLES

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

AVUI, 18 de propietat i abonament a les nou. Puntes populars, butaques plates amb entrada, 6 pessetes. Darrera representació de l'Òpera AIDA, dels celebres artistes Jacob, Salazar, Marieta, Cortina, Di-Jacob, Festival Wagner, primera de LA WALKYRIA. Es despatxa a Comptaduria

ORO Y MARFIL

sensacional obra de Quintana i Guillén. S'estrenarà a ROMEA divendres, 11, per Antònia Herrera i Rafael Bardem

TEATRE NOVELTATS

Dijous: Debut de la gran companyia de comèdies MELIA - CIBRIAN

Tarda, a les 5:15. Totes les butaques a 250 ptes. Nit, a les 10:15. Totes les butaques a 3 ptes. La preciosa comèdia de Jardiel-Poncela

Usted tiene ojos de mujer fatal

Divendres: Estrena de la comèdia SANTA MARINA

creació de Fopita Melià. Hi assistirà l'autor, Angel Lazaro

Es despatxa a Comptaduria

TEATRE PARCELONA

Companyia Diaz de Artigas - Collado

AVUI, dimarts, Tarda, a les 4 i 6. Nit, a les 8 i 10. A un quart d'onze: BENEFICI DE MANUEL COLLADO

LOS CAIMANES

Demà, dimecres, Tarda i Nit: Los caimanes

Dijous: Comiat de la Companyia: LOS CAIMANES

Divendres: Debut de Casimir Orta, ESTRENA de la comèdia de Capella

FU-CHI-LING

ROMEA

Telèfon 19091

Companyia LOPEZ MEREDIA-ASQUERINO. Des d'avui fins a les 5:15 i 10:15: LA PAPIRUSA. Demà: Homenaje a la primera actriu IRENE LOPEZ MEREDIA i COMIAT de la COMPANYIA. Tarda i Nit: LA PAPIRUSA. Divendres, 11: Presentació de la Companyia Titular d'aquest Teatre, en la qual figuren la primera actriu Antònia Herrera i el primer actor Rafael Bardem, José Baizque, Euse Sanjaun, Luis S. Torrecilla, Carmen Cuevas i Marijua Cuevas. ESTRENA de ORO Y MARFIL, d'Antoni Quintana i Pasqual Guillén

POLIORAMA

Companyia Catalana

AVUI, Tarda, a les 5:15: LA PECADORA, de Guillermo, Nit, a les 8:15: Estrena de la comèdia en 1 actes, d'Arlet Pura.

ELS HOMES FORTS

Premi Ignasi Ilesies 1933

Demà, Tarda, a les 5:15: MADAME, Nit, a les 10:15: ELS HOMES FORTS. Dijous, Tarda: ELS PASTORETS

TEATRE COMIC

Gran companyia de revistes

AVUI, Tarda, a les 5:15. Butaques a una pesseta. General, 0'60. La divertida revista LAS PEÑAS

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

AVUI, 18 de propietat i abonament a les nou. Puntes populars, butaques plates amb entrada, 6 pessetes. Darrera representació de l'Òpera AIDA, dels celebres artistes Jacob, Salazar, Marieta, Cortina, Di-Jacob, Festival Wagner, primera de LA WALKYRIA. Es despatxa a Comptaduria

ORO Y MARFIL

sensacional obra de Quintana i Guillén. S'estrenarà a ROMEA divendres, 11, per Antònia Herrera i Rafael Bardem

TEATRE NOVELTATS

Dijous: Debut de la gran companyia de comèdies MELIA - CIBRIAN

Tarda, a les 5:15. Totes les butaques a 250 ptes. Nit, a les 10:15. Totes les butaques a 3 ptes. La preciosa comèdia de Jardiel-Poncela

Usted tiene ojos de mujer fatal

Divendres: Estrena de la comèdia SANTA MARINA

creació de Fopita Melià. Hi assistirà l'autor, Angel Lazaro

Es despatxa a Comptaduria

TEATRE PARCELONA

Companyia Diaz de Artigas - Collado

AVUI, dimarts, Tarda, a les 4 i 6. Nit, a les 8 i 10. A un quart d'onze: BENEFICI DE MANUEL COLLADO

LOS CAIMANES

Demà, dimecres, Tarda i Nit: Los caimanes

Dijous: Comiat de la Companyia: LOS CAIMANES

Divendres: Debut de Casimir Orta, ESTRENA de la comèdia de Capella

FU-CHI-LING

ROMEA

Telèfon 19091

Companyia LOPEZ MEREDIA-ASQUERINO. Des d'avui fins a les 5:15 i 10:15: LA PAPIRUSA. Demà: Homenaje a la primera actriu IRENE LOPEZ MEREDIA i COMIAT de la COMPANYIA. Tarda i Nit: LA PAPIRUSA. Divendres, 11: Presentació de la Companyia Titular d'aquest Teatre, en la qual figuren la primera actriu Antònia Herrera i el primer actor Rafael Bardem, José Baizque, Euse Sanjaun, Luis S. Torrecilla, Carmen Cuevas i Marijua Cuevas. ESTRENA de ORO Y MARFIL, d'Antoni Quintana i Pasqual Guillén

POLIORAMA

Companyia Catalana

AVUI, Tarda, a les 5:15: LA PECADORA, de Guillermo, Nit, a les 8:15: Estrena de la comèdia en 1 actes, d'Arlet Pura.

ELS HOMES FORTS

Premi Ignasi Ilesies 1933

Demà, Tarda, a les 5:15: MADAME, Nit, a les 10:15: ELS HOMES FORTS. Dijous, Tarda: ELS PASTORETS

TEATRE COMIC

Gran companyia de revistes

AVUI, Tarda, a les 5:15. Butaques a una pesseta. General, 0'60. La divertida revista LAS PEÑAS

Salons CINAES

TEATRE TIVOLI

4 tarda i 10 nit: "Ella era una dama", Helen Twelvetrees, Noticiari, Dibuxos i Viatge

FEMINA

4 tarda i 10 nit: "La bien amada", CAPITOL

4 tarda i 10 nit: "Sor Angelica", en espanyol, Lina Yegros, comica

CATALUNYA

4 tarda i 10 nit: "El negro que tenía el alma blanca", en espanyol, Antònia Colomé, Comica i Documental

ACTUALITATS

Continua de 3 tarda a una matutina. Noticiari, reportajes i "Vistes de Barcelona"

CURSAL

4 tarda i 9:45 nit: "Asistencia de mujer", (quantum tardia) "El misterio del cuadrilátero", "Oro en llamas" i Comica

PATHE PALACE

Continua 4 tarda: "Ella o ninguna", "La voz del peligro", "Fueros humanos", en espanyol, Loreta Young, Califà Fox

EXCELSIOR

4 tarda i 9:30 nit: "Faprika", (unicament tardia), "La voz del peligro", "Fueros humanos", en espanyol, Loreta Young, Califà Fox

VERITABLE GANGA

Incubadora marra "Buckeye" de 600 ous. Vendejadores autómatics, com nova a menys de la meitat de preu

P. Julia, Sant Bonifaci, 107 - PIENA

Programes d'avui

TEATRES

Barcelona. — Tarda i Nit: "Los calmados"

Còmic. — Tarda: "Las peponas", Nit: "Los maridos de Lidia"

Pollença. — Tarda: "La pecadora", Nit: Estrena de "Els homes forts"

Principals. — Tarda i Nit: "Las de Rómulo", "La Papirosa"

CINEMES

Actualitat. — Reportajes d'actualitat, "Amor", "Bajo el cielo de Cuba", "La usurpadora", "El marido de mi novia", "Arenas", "Volando hacia Rio Janeiro", "La ballarina", "El potrero salvaje", "Avinguda", "La comedia de la vida", "El monstruo de la selva", a més, a la tarda, "A toda helice"

Astoria. — "El monstruo de la selva" i "Sor Angelica"

Barcelona. — "Volando hacia Rio Janeiro", "Isao a la juventud", "El fantasma negro"

Broadway. — "Un disparo al ananecer", "El quinto acuerdo", "Hacia las alturas"

Soe. — "La gran jugada", "Volando hacia Rio Janeiro"

Bohemia. — "El himno de la victoria", "Viudas habaueiras" i "La herencia", en espanyol

la noche" i "El gato y el violin".
Pos Nou. — "Bajo el cielo de Cuba", "La usurpadora", "El marido de mi novia"

Goya. — "Volando hacia Rio Janeiro", "Compañeros de Juerga", "La senda de la venganza"

Intim. — "A toda velocidad", "Cargamento salvaje", "Como id me desee", "Kursaal", "Asistencia de mujer", (unicament tardia), "El misterio del cuadrilátero", "Oro en llamas"

Lalesta. — "El idolo de las mujeres", "Bombas de Montecarlo", "El bilet de Tarzan"

Marina. — "Sinfonia de amor", "Casi casados"

Majestic. — "Viva la vida", en espanyol, "El dictador", en espanyol, i "El masqiro detective"

Miria. — "Matrimonio a prueba", (unicament tardia), "De Eva para acá", en espanyol, i "Carolina"

Monumental. — "El adorable embustero", "La dama del club nocturno", i "Casi casados"

Mundial. — "Cuesta abajo", en espanyol, i "Así son los marinos", "Compañeros", "El tigre del ring", "Viudas habaueiras", i "La herencia", en espanyol

Pathe Palace. — "Ella o ninguna", "La voz del peligro", i "Fueros humanos", en espanyol, Loreta Young, Califà Fox

Principals. — "La gran jugada", "Volando hacia Rio Janeiro"

Revol. — "Por la libertad", "El adorable embustero", i "Casi casados"

Soleil Cinema. — "Así son los maridos", "Cuesta abajo"

Smart Cinema. — "La zorra del gato", en espanyol, i "Pimenta y más pimenta"

Talia. — "Cargamento salvaje", en espanyol, "Extasis", "Mi vida entera", i "El hombre valiente"

Tetón. — "Noche de fantasmas", "Compañeros de Juerga", i "Viva la vida"

Tivoli. — "Ella era una dama", "Los ojos de Lidia", "Estadadores de la noche", i "El gato y el violin"

Triomf. — "Sinfonia de amor", "Casi casados", "La ruta de los cielos", i "El amigo del león"

Trematonsa. — "A la isla del tesoro"

Volcan. — "Volando hacia Rio Janeiro", "Isao a la juventud", i "El fantasma negro"

Xix. — "Aprende de los marinos", "De Eva para acá", en espanyol

Y. — "Aprende de los marinos", "De Eva para acá", en espanyol

Y. — "Aprende de los marinos", "De Eva para acá", en espanyol

Y. — "Aprende de los marinos", "De Eva para acá", en espanyol

Y. — "Aprende de los marinos", "De Eva para acá", en espanyol

Y. — "Aprende de los marinos", "De Eva para acá", en espanyol

Y. — "Aprende de los marinos", "De Eva para acá", en espanyol

Y. — "Aprende de los marinos", "De Eva para acá", en espanyol

Y. — "Aprende de los marinos", "De Eva para acá", en espanyol

Y. — "Aprende de los marinos", "De Eva para acá", en espanyol

Y. — "Aprende de los marinos", "De Eva para acá", en espanyol

HA COMENÇAT

LA MES FORMIDABLE DE TOTES LES VENDES

DE

TROSSOS

Procedent de la campanya d'hivern, tenim
acumulada una quantitat enorme de

TROSSOS

que en posar-los a la venda marcats,
com sempre, a preus verament bara-
tíssims, constitueix una de les oportu-
nitats més sensacionals de l'any

TROSSOS de sedes

TROSSOS de llanes

TROSSOS de cotons

TROSSOS per a vestits

TROSSOS per a abrics

TROSSOS per a bates

Tothom a comprar TROSSOS!

En les altres seccions, ocasions ex-
traordinàries per fi de temporada

Visiteu el Pessebre instal·lat al quart pis

Els compradors són obsequiats amb un artístic i original Calendari perpetu
Dietari 1935. El més amè, el més pràctic i el més interessant: Preu: 1 pesseta

CAFE - BAR - RESTAURANT

Servei durant totes les hores hàbils per a la venda. Coberts i a la carta

